

รายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดตรัง ไตรมาสที่ 3/2553 (ก.ค. – ก.ย. 53)

สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง ศาลากลางจังหวัด ชั้น 4 (หลังใหม่)

อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 92000 โทร. 0-7521-7254 โทร. (มท.) 72351

E-Mail : trang@mol.go.th / www.trang.mol.go.th

คำนำ

สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง ได้จัดทำรายงานสถานการณ์ด้านแรงงาน ประจำปี 2553 ประจำปี 2553 (กรกฎาคม - กันยายน 2553) ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของศูนย์ข้อมูลแรงงานจังหวัด โดยการทำให้อำเภอข้อมูลแรงงานจังหวัด มีข้อมูลด้านแรงงานที่ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน สามารถให้บริการแก่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนประชาสัมพันธ์ข้อมูลความเคลื่อนไหวของตลาดแรงงานในระดับจังหวัด และเพื่อการนำเสนอเผยแพร่สถิติและการวิเคราะห์สถานการณ์แรงงานของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดไว้ในที่เดียวกัน นอกจากนี้ ได้รายงานสรุปภาวะเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมไว้ด้วย เพื่อความสะดวกในการค้นคว้า การจัดพิมพ์และเผยแพร่ รวมทั้งข้อมูลด้านการพัฒนาให้เป็นศูนย์สารสนเทศด้านแรงงานในเขตพื้นที่จังหวัด เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปสู่การจัดทำแผนงานด้านแรงงานเพื่อพัฒนาจังหวัดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เนื้อหาเสนอประกอบไปด้วยสามส่วนใหญ่ๆ คือ

1. ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดตรัง
2. สถานการณ์แรงงานจังหวัดตรัง
3. ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน

การจัดทำรายงานครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือและการสนับสนุนข้อมูลสถิติจากหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดตรัง คือ สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดตรัง สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรัง รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ในจังหวัดตรัง ได้แก่ สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง สำนักงานคลังจังหวัดตรัง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง สำนักงานพาณิชย์จังหวัดตรัง เป็นต้น สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง

พฤศจิกายน 2553

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ส1-5
บทที่ 1 ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดตรัง	
1.1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด	1-1
1.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	1-4
1.3 จำนวนประชากรจังหวัด	1-5
1.4 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	1-6
1.5 การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดตรัง	1-11
1.6 ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรัง	1-12
1.7 ภาวะเศรษฐกิจระดับครัวเรือน	1-15
บทที่ 2 สถานการณ์แรงงานจังหวัดตรัง	
2.1 กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน และแรงงานนอกระบบ	2-1
2.2 การจัดหางานและส่งเสริมการมีงานทำ	2-14
2.3 การพัฒนาศักยภาพแรงงาน	2-28
2.4 การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ	2-32
2.5 การประกันสังคม	2-39
บทที่ 3 ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน	
3.1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	3-1
3.2 อัตราการจ้างงาน	3-2
3.3 อัตราการบรรจุงาน	3-4
3.4 อัตราการว่างงาน	3-6
3.5 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	3-7
3.6 อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ	3-8
3.7 อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน / ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ	3-10
3.8 อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม	3-10
ภาคผนวก	ผ1 - 7

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

1. ภาพเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง ปี 2552 ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ 60,858 ล้านบาท เป็นมูลค่าในภาคการเกษตร 28,715 ล้านบาท (ร้อยละ 47.18) และมูลค่านอกภาคเกษตร 32,143 ล้านบาท (ร้อยละ 52.82) ภาพการผลิตโดยรวมของจังหวัด ณ ราคาคงที่ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 4.35 จากที่ขยายตัวร้อยละ 1.08 ในปี 2551 เป็นผลมาจากการผลิตภาคเกษตร หดตัวลดลงร้อยละ 6.48 และการผลิตนอกภาคเกษตร หดตัวร้อยละ 2.70

โครงสร้างการผลิตของจังหวัดตรัง แยกเป็นการผลิตภาคการเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ 47.18 และการผลิตนอกภาคเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ 52.82 สาขาการผลิตที่สำคัญของจังหวัดตรัง 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาพืช ปศุสัตว์ และการป่าไม้ มีสัดส่วนร้อยละ 38.03 สาขาการผลิตอุตสาหกรรม สัดส่วนร้อยละ 13.46 สาขาการขนส่ง การขายปลีก มีสัดส่วนร้อยละ 12.66 สาขาประมง สัดส่วนร้อยละ 9.15 สาขาการศึกษา สัดส่วนร้อยละ 6.20 และสาขาอื่นๆ สัดส่วนร้อยละ 20.50 ตามลำดับ

1.2 ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita)

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ในปี 2552 ของจังหวัดตรังเฉลี่ยเท่ากับ 89,448 บาท /ต่อคน/ต่อปี มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 9.02 เทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 6.96 ในปี 2551 (อยู่ลำดับที่ 9 ของภาคใต้, ลำดับที่ 30 ของประเทศ)

1.3 ภาพเศรษฐกิจระดับครัวเรือน

ในปี พ.ศ. 2552 รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนของจังหวัดตรังเท่ากับ 21,992 บาทต่อเดือน ซึ่งต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในภาคใต้ที่มีรายได้เฉลี่ย 22,926 บาทต่อเดือน แต่สูงกว่ารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนทั่วประเทศที่มีรายได้ 20,903 บาทต่อเดือน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.07 และ 5.21

อัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อรายได้ประจำของครัวเรือนในจังหวัดตรัง พบว่าอัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคคิดเป็นร้อยละ 67.61 ต่อรายได้ประจำของครัวเรือน ซึ่งมีอัตราใกล้เคียงกับภาคใต้ที่มีอัตราร้อยละ 66.88 และของประเทศที่มีอัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคอยู่ที่ 69.30

ครัวเรือนส่วนใหญ่ในจังหวัดตรัง มีรายได้ 3,001 – 5,000 บาท (ร้อยละ 32.1) รองลงมา มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท (ร้อยละ 23.3) และ 1,501 – 3,000 บาท (ร้อยละ 21.2) สำหรับครัวเรือนที่มีรายได้ 50,001 – 100,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท มีเพียงร้อยละ 0.3 และ 0.1 ตามลำดับ

ในปี 2552 จังหวัดตรังมีครัวเรือนที่เป็นหนี้สิน ร้อยละ 71.5 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคใต้ที่มีอัตราร้อยละ 54.8 และสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีอัตราร้อยละ 60.9 อยู่พอสมควร

2. สรุปสถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด

2.1 กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

1) ประชากรและกำลังแรงงาน

ผลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ระหว่างเดือนมิถุนายน - สิงหาคม 2553 โดยสำนักงานสถิติจังหวัดต่ง พบว่าจังหวัดต่งมีประชากรทั้งสิ้น 688,557 คน เป็นเพศชาย 340,239 คน (ร้อยละ 49.41) และเพศหญิง 348,318 คน (ร้อยละ 50.59) ในจำนวนนี้เป็นประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 526,494 คน (ร้อยละ 76.46 ของจำนวนประชากรทั้งหมด) และประชากรที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 162,063 คน (ร้อยละ 23.54 ของจำนวนประชากรทั้งหมด)

2) การมีงานทำ

กลุ่มผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 413,188 คน เป็นผู้มีงานทำ จำนวน 410,714 คน โดยทำงานในภาคเกษตรกรรมรวม จำนวน 200,367 คน (ร้อยละ 48.79 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) และนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน 210,347 คน (ร้อยละ 51.21 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานในสาขา เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีจำนวน 196,184 คน (ร้อยละ 47.77) รองลงมาได้แก่ สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ มีจำนวน 70,371 คน (ร้อยละ 17.13) และสาขาการผลิต มีจำนวน 40,560 คน (ร้อยละ 9.88) สำหรับอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุดคือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและการประมง มีจำนวน 184,432 คน (ร้อยละ 44.91) รองลงมาอาชีพ พนักงานบริการ และพนักงานในร้านค้า และตลาด มีจำนวน 83,125 คน (ร้อยละ 20.24) และอาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ มีจำนวน 43,279 คน (ร้อยละ 10.54) และผู้มีงานทำส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษา ระดับต่ำกว่าประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 120,683 คน (ร้อยละ 29.38) รองลงมาเป็นผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประถมศึกษา จำนวน 98,683 คน (ร้อยละ 24.03) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 66,422 คน (ร้อยละ 16.17)

3) การว่างงาน

ประชากรจังหวัดต่ง ที่ว่างงานมีทั้งสิ้น 2,394 คน คิดเป็นร้อยละ 0.58 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน โดยที่เพศชายและเพศหญิงมีจำนวนการว่างงาน 1,794 คน (ร้อยละ 0.82) และจำนวน 600 คน (ร้อยละ 0.31) ตามลำดับ

4) แรงงานนอกระบบ

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดต่ง ในปี 2552 พบว่าผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบ (นอกระบบประกันสังคม) มีจำนวน 223,336 คน ลดลงจากปี 2551 จำนวน 15,426 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.46 แรงงานนอกระบบที่มีงานทำส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตร โดยเป็นแรงงานในสาขา เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และป่าไม้สูงถึง 130,673 คน (ร้อยละ 58.51 ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) ในขณะที่นอกภาคเกษตรนั้น พบว่าสาขาที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุดได้แก่ สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีแรงงานนอกระบบ 36,387 คน (ร้อยละ 16.29)

2.2 การจัดหางานและส่งเสริมการมีงานทำ

1) การจัดหางานในจังหวัด

ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ตำแหน่งงานว่างที่นายจ้าง / สถานประกอบการแจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษทั้งสิ้น 1,104 อัตรา มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน มีทั้งสิ้น 476 คน และได้รับการบรรจุงานทั้งสิ้น 531 คน อัตราการบรรจุงานต่อผู้สมัครงานคิดเป็นร้อยละ 111.55 และอัตราการบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างคิดเป็นร้อยละ 48.10

ตำแหน่งงานว่างส่วนใหญ่ร้อยละ 99.18 เป็นงานนอกภาคเกษตรกรรม โดยสาขาการผลิต เป็นสาขาที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด 403 อัตรา (ร้อยละ 36.50 ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) ส่วนการบรรจุงาน พบว่าสาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน มีการบรรจุงานมากที่สุด จำนวน 250 คน (ร้อยละ 47.08 ของผู้ที่ได้รับการบรรจุทั้งหมด)

อาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุดคืออาชีพงานพื้นฐาน มีจำนวน 259 อัตรา (ร้อยละ 23.46) ในด้านผู้หางานนั้น ส่วนใหญ่ลงทะเบียนสมัครงานในสาขาอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ มากที่สุดมีจำนวน 131 คน (ร้อยละ 27.52) ในขณะที่ผู้ได้รับการบรรจุงาน พบว่าอาชีพงานพื้นฐาน ได้รับการบรรจุงานมากที่สุด มีจำนวน 124 คน (ร้อยละ 23.35)

ตำแหน่งงานว่างที่มีส่วนใหญต้องการผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุดคือ 309 อัตรา (ร้อยละ 27.99) สอดคล้องกับผู้สมัครงานซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 37.18 (จำนวน 177 คน) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเช่นกัน สำหรับผู้ที่ได้รับการบรรจุงานมากที่สุดคือผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 205 คน (ร้อยละ 38.61)

2) แรงงานต่างด้าว

จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ มีทั้งสิ้น 5,447 คน เป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายจำนวน 843 คน (ร้อยละ 15.48) และคนต่างด้าวเข้าเมืองรอพิสูจน์จำนวน 4,604 คน (ร้อยละ 84.52)

กลุ่มคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย ส่วนใหญ่เป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายมาตรา 9 ประเภทชั่วคราว MOU. จำนวน 617 คน (ร้อยละ 73.19 ของคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายทั้งหมด) สำหรับกลุ่มคนต่างด้าวที่เข้าเมืองรอพิสูจน์สัญชาติ (มาตรา 13) ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) 3 สัญชาติ มีจำนวน 4,579 คน (ร้อยละ 99.46) โดยเป็นสัญชาติพม่า 4,192 คน สัญชาติลาว 250 คน และสัญชาติกัมพูชา 137 คน

2.3 การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

1) การพัฒนาฝีมือแรงงาน

การพัฒนาศักยภาพแรงงาน โดยศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2553 พบว่าไม่มีแรงงานมาสมัครฝึกหรือแจ้งความประสงค์ฝึกเตรียมเข้าทำงาน แต่มีผู้ที่ผ่านการฝึกซึ่งเป็นการฝึกเตรียมเข้าทำงานช่วงก่อนหน้าหลายเดือน มีจำนวน 37 คน จาก 3 กลุ่มอาชีพ ได้แก่ สาขาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 2 คน สาขาช่างเครื่องกล จำนวน 14 คน และสาขาช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ 21 คน

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 พบว่ามีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งสิ้น 246 คน จาก 2 กลุ่มอาชีพคือ กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ ในจำนวนนี้ มีผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำนวน 239 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 97.15 ของผู้เข้ารับการฝึกยกระดับทั้งหมด

2) การทดสอบฝีมือแรงงาน

การทดสอบฝีมือแรงงาน มีผู้เข้ารับทดสอบฝีมือแรงงานทั้งสิ้น 134 คน จาก 2 กลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มอาชีพช่างเครื่องกล และกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีผู้ผ่านการทดสอบฝีมือแรงงานจำนวน 138 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 102.99 สาเหตุที่มีจำนวนผู้ผ่านการทดสอบมากกว่าผู้เข้ารับการทดสอบ เนื่องจากในกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบในช่วงเดือนมิถุนายน ซึ่งเป็นช่วงปลายของไตรมาสที่ 2 ปี 2553 และผ่านการทดสอบในช่วงเดือนกรกฎาคม ทำให้มีจำนวนผู้ผ่านการทดสอบมากกว่าจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ

2.4 การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

1) สถานประกอบการในจังหวัดศรีสะเกษ

จากข้อมูลของ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ จำนวนสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป วันที่ 14 ตุลาคม 2553 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,172 แห่ง และมีลูกจ้างจำนวน 33,358 คน เป็นเพศชาย 17,884 คน (ร้อยละ 53.61) เพศหญิง 15,404 คน (ร้อยละ 46.18) และเด็ก 71 คน (ร้อยละ 0.21) ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด โดยสถานประกอบการขนาด 1 – 4 คน มีจำนวนมากที่สุดคือ 1,949 แห่ง (ร้อยละ 61.44)

2) การตรวจแรงงาน

จากการตรวจคุ้มครองสถานประกอบการในจังหวัดศรีสะเกษ ของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ จำนวนทั้งสิ้น 224 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองรวม 1,807 คน ผลการตรวจพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 85.71 (จำนวน 192 แห่ง) ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย ขณะที่สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายเพียงร้อยละ 14.29 (จำนวน 32 แห่ง) มีเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องทั้งสิ้น 6 เรื่อง ซึ่งมีบางแห่งปฏิบัติไม่ถูกต้องมากกว่า 1 เรื่อง มีมากที่สุดคือเรื่องวันหยุด ปฏิบัติไม่ถูกต้องจำนวน 15 แห่ง (ร้อยละ 37.50 ของเรื่องที่ปฏิบัติ)

สำหรับการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ มีทั้งสิ้น 64 แห่ง และมีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ 2,512 คน ผลการตรวจความปลอดภัย พบว่าสถานประกอบการร้อยละ 95.31 ปฏิบัติถูกต้อง (จำนวน 61 แห่ง) และมีสถานประกอบการเพียงร้อยละ 4.69 (จำนวน 3 แห่ง) ปฏิบัติไม่ถูกต้อง สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ครัวเรือน มีมากที่สุดคือ 33 แห่ง (ร้อยละ 51.56)

2.5 การประกันสังคม

1) สถานประกอบการในระบบประกันสังคม / กองทุนเงินทดแทน

จังหวัดศรีสะเกษมีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม 2,516 แห่ง และมีผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนรวมทั้งสิ้น 33,486 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีขนาด 1 – 9 คน มีจำนวน 1,980 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 78.70

ด้านการให้บริการกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) มีจำนวน 10,522 ราย (หรือร้อยละ 31.42 ของจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด) โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน 7,961 ราย หรือร้อยละ 75.66 ของผู้ให้บริการทั้งหมด ส่วนปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน มีจำนวนทั้งสิ้น 42,767,760.24 โดยพบว่ากรณีเจ็บป่วย มีการจ่ายเงินสูงสุดถึง 17,189,516.64 บาท (ร้อยละ 40.19) ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย

สำหรับจำนวนนายจ้างที่ขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทนในจังหวัดศรีสะเกษ มีทั้งสิ้น 2,203 แห่ง และมีลูกจ้างที่ขึ้นทะเบียนทั้งสิ้น 26,823 คน เมื่อพิจารณาประเภทอุตสาหกรรมที่ขึ้นทะเบียน หากไม่รวมประเภทกิจการอื่นๆ พบว่า การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา เป็นอุตสาหกรรมที่มีสถานประกอบการอยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนมากที่สุดมีจำนวน 586 แห่ง (ร้อยละ 26.60 ของสถานประกอบการทั้งหมด) ส่วนลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน พบว่า หากไม่รวมกิจการอื่นๆ ที่ไม่ได้จำแนกประเภทไว้แล้ว สาขาการผลิต เป็นกิจการที่มีจำนวนลูกจ้างอยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนมากที่สุดคือจำนวน 10,996 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.99 ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด)

การให้บริการกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน) จำแนกตามประเภทความร้ายแรง มีจำนวนลูกจ้างที่มาใช้บริการทั้งสิ้น 152 คน (หรือร้อยละ 0.57 ของจำนวนลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนทั้งหมด) โดยประเภทความร้ายแรงที่มีผู้มาใช้บริการมากที่สุด ได้แก่ กรณีหยุดงานเกิน 3 วัน มีจำนวน 82 คน (ร้อยละ 53.95) สำหรับจำนวนการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน มีจำนวนทั้งสิ้น 593,120.75 บาท โดยกรณีสูญเสียอวัยวะบางส่วน มีการจ่ายเงินสูงสุดถึง 214,000.80 บาท (ร้อยละ 36.08 ของจำนวนเงินที่จ่ายทั้งหมด)

บทที่ 1

ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดตรัง

1.1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

✧ แนะนำจังหวัด

จังหวัดตรัง ตั้งอยู่ภาคใต้ของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯตามเส้นทางสายเพชรเกษม 828 กม. มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 4,941.439 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,088,399.375 ไร่ มีพื้นที่เป็นเกาะจำนวน 46 เกาะ อยู่ในพื้นที่อำเภอกันตัง 12 เกาะ อำเภอปะเหลียน 13 เกาะ และอำเภอสิเกา 21 เกาะ

แผนที่จังหวัดตรัง

✧ ขนาด ที่ตั้ง อาณาเขต

จังหวัดตรังมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อ.ทุ่งสง จังหวัด นครศรีธรรมราช และอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

ทิศใต้ ติดต่อกับ อ.ทุ่งหว้า จังหวัดสตูล และช่องแคบมะละกา มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ.ศรีนครินทร์ อ.งขลา จังหวัดพัทลุง โดยมีเทือกเขาบรรทัดกั้นอาณาเขตตลอดแนว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อ.คลองท่อม อ.เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และมหาสมุทรอินเดีย

✧ จำนวนราษฎร ณ เดือนสิงหาคม 2553 (ที่มา : กรมการปกครอง)

มีจำนวนทั้งสิ้น	จำนวน	621,156	คน
- เป็นชาย	จำนวน	305,086	คน
- เป็นหญิง	จำนวน	316,070	คน
- จำนวนบ้าน		193,886	หลัง

✧ การปกครอง

จังหวัดตรังแบ่งการบริหารราชการออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

- ระดับจังหวัด ประกอบด้วยส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน 34 หน่วยงาน
- ระดับอำเภอ มี 10 อำเภอ 87 ตำบล 723 หมู่บ้าน

2. การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วย หน่วยงานสังกัดส่วนกลางซึ่งจัดตั้งสำนักงานอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดตรัง รวมทั้งสิ้น 109 หน่วยงาน เป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวง กรมต่างๆ รวม 77 หน่วยงาน หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ 19 หน่วยงาน และหน่วยงานอิสระ 13 หน่วยงาน

3. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง 1 แห่ง
- เทศบาล จำนวน 15 เทศบาล
- องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 84 แห่ง

✧ รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี : ปี 2552

จังหวัดตรัง มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี เท่ากับ 89,448 บาท เป็นลำดับที่ 9 ของภาคใต้ และลำดับที่ 30 ของประเทศ (ที่มา : สนง.คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

✧ ตราประจำจังหวัดตรัง

ภาพสะพานกระโจมไฟ และภาพลูกคลื่น

ภาพสะพานกระโจมไฟ หมายถึง จังหวัดตรังเคยเป็นเมืองท่า ทำการค้าขายกับต่างประเทศ

ภาพลูกคลื่น หมายถึง ลักษณะพื้นที่ของจังหวัดตรัง เป็นเนินเล็กๆ สูงๆ ต่ำๆ คล้ายลูกคลื่น

✧ คำขวัญจังหวัดตรัง

“ชาวตรังใจกว้าง สร้างแต่ความดี”

✧ คำขวัญท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

เมืองพระยารัษฎา

หมุย่างรสเลิศ

เด่นสง่าดอกศรีตรัง

เสน่ห์หาดทรายงาม

ชาวประชาใจกว้าง

ถิ่นกำเนิดยางพารา

ปะการังใต้ทะเล

น้ำตกสวยตระการตา

✧ ดอกไม้ประจำจังหวัด

ดอกศรีตรัง เดิมเป็นพันธุ์ไม้ของทวีปออสเตรเลีย มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Jacaranda filicifolia* อยู่ในวงศ์ Bignoniaceae ถูกนำเข้ามาที่ตรังเป็นครั้งแรก โดย "พระยารัษฎานุประดิษฐ์ มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง)" ลักษณะต้นเป็นทรงไม้พุ่มสูงประมาณ 10 เมตร ใบผอมเล็กๆ มีดอกเป็นช่อสีน้ำเงินปนม่วง บานในหน้าแล้ง ตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึงเดือนเมษายน ถือว่าเป็นต้นไม้สัญลักษณ์ ประจำเมืองอันเป็นศักดิ์ศรีแก่ชาวตรัง

1.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตรัง

♦ วิสัยทัศน์ (Vision)

“ สวรรค์แห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมืองแห่งการเรียนรู้ พัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน ”

♦ พันธกิจจังหวัด

1. พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการผลิตภาคการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรสู่ความยั่งยืน
2. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการบริหารจัดการให้ได้มาตรฐานสากลและมีคุณภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน
3. พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุล
4. คัดกรอง ป้องกัน และช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่ด้อยโอกาส ให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง
5. จัดการศึกษาทุกระดับ ทุกสาขาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

♦ ยุทธศาสตร์จังหวัด

1. การพัฒนาการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน
2. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
3. ส่งเสริมให้เป็นเมืองการศึกษา พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ
4. การเสริมสร้างความเป็นเลิศในการบริหารจัดการ

♦ เป้าประสงค์รวม (Objective)

1. มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว
2. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
3. ประชากรได้รับคุณภาพทางการศึกษาตามมาตรฐานอย่างทั่วถึง

♦ ตัวชี้วัดและเป้าหมายการพัฒนา (KPI / Targets)

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 5
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร เศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัด
 - 2.1 ยางพารา ร้อยละ 4
 - 2.2 ปาล์มน้ำมัน ร้อยละ 3
 - 2.3 กุ้งขาว/กุ้งกุลาดำ ร้อยละ 2

1.3 จำนวนประชากรจังหวัด

จากข้อมูลของที่ทำการปกครองจังหวัดตรัง ณ เดือนสิงหาคม 2553 จังหวัดตรังมีประชากรรวมทั้งสิ้น 621,156 คน เป็นชาย 305,086 คน (ร้อยละ 49.12) หญิง 316,070 คน (ร้อยละ 50.88) อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมืองตรัง มีประชากรทั้งสิ้น 151,848 คน (ร้อยละ 24.45) รองลงมาได้แก่ อำเภอห้วยยอด มีประชากร 92,158 คน (ร้อยละ 14.84) และอำเภอกันตัง มีประชากร 84,998 คน (ร้อยละ 13.68) ส่วนอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุดได้แก่อำเภอหาดสำราญ มีประชากรเพียง 16,017 คนเท่านั้น (ร้อยละ 2.58) (ตารางที่ 1-1)

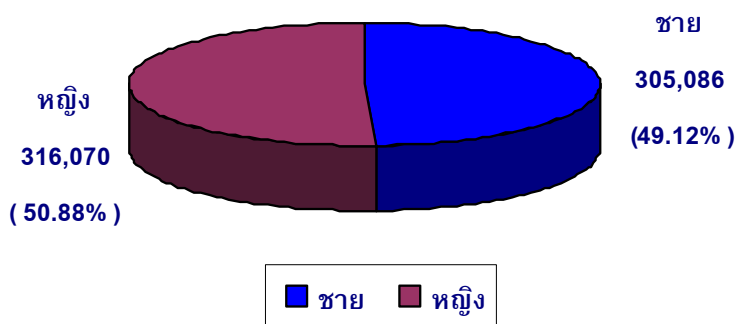
ตารางที่ 1-1 จำนวนประชากรจังหวัดตรัง จำแนกตามอำเภอและเพศ ปี 2553

ลำดับที่	อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ (%)		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1	อำเภอเมืองตรัง	72,449	79,399	151,848	47.71	52.29	100
2	อำเภอกันตัง	42,335	42,663	84,998	49.81	50.19	100
3	อำเภอย่านตาขาว	30,670	31,820	62,490	49.08	50.92	100
4	อำเภอปะเหลียน	32,252	33,113	65,365	49.34	50.66	100
5	อำเภอสิเกา	18,207	17,893	36,100	50.43	49.57	100
6	อำเภอห้วยยอด	45,639	46,519	92,158	49.52	50.48	100
7	อำเภอวังวิเศษ	20,589	20,702	41,291	49.86	50.14	100
8	อำเภอนาโยง	21,101	22,030	43,131	48.92	51.08	100
9	อำเภอรัษฎา	13,748	14,010	27,758	49.53	50.47	100
10	อำเภอหาดสำราญ	8,096	7,921	16,017	50.55	49.45	100
	รวม	305,086	316,070	621,156	49.12	50.88	100

ที่มา: ทำการปกครองจังหวัดตรัง

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553

แผนภาพที่ 1-1 สัดส่วนของประชากรชายและหญิง

1.4 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

1) ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดตรัง ปี 2552

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง ปี 2552 ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ 60,858 ล้านบาท เป็นมูลค่าในภาคการเกษตร 28,715 ล้านบาท (ร้อยละ 47.18) และมูลค่านอกภาคเกษตร 32,143 ล้านบาท (ร้อยละ 52.82) มีมูลค่าลดลง 5,206 ล้านบาท จากปี 2551 ที่มีมูลค่า 66,064 ล้านบาท เป็นผลมาจากการผลิตภาคเกษตร มีมูลค่าลดลง 3,488 ล้านบาท เทียบกับปี 2551 ที่มีมูลค่า 32,203 ล้านบาท และนอกภาคเกษตร มีมูลค่าลดลง 1,718 ล้านบาท เทียบกับปี 2551 ที่มีมูลค่า 33,861 ล้านบาท

ภาวะการผลิตโดยรวมของจังหวัด ณ ราคาคงที่ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 4.35 จากที่ขยายตัวร้อยละ 1.08 ในปี 2551 เป็นผลมาจากการผลิตภาคเกษตร หดตัวลดลงร้อยละ 6.48 เทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 1.11 ในปี 2551 ในสาขาพืช ปศุสัตว์ และการป่าไม้ ซึ่งเป็นสาขาหลักของภาคเกษตร และการผลิตนอกภาคเกษตร หดตัวร้อยละ 2.70 เทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 1.06 ในปี 2551 โดยเป็นผลจากการหดตัวหลายสาขา ได้แก่ สาขา สาขาปลูกยางในครัวเรือน ลดลงร้อยละ 16.67 สาขาการให้บริการชุมชน ลดลงร้อยละ 13.87 สาขาขายส่ง ขายปลีก ลดลงร้อยละ 7.70 สาขาการขนส่ง ลดลงร้อยละ 4.82 สาขาอุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ 4.61 สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ลดลงร้อยละ 0.48 และสาขาตัวกลางทางการเงิน ลดลงร้อยละ 0.27

โครงสร้างการผลิตของจังหวัดตรัง แยกเป็นการผลิตภาคการเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ 47.18 และการผลิตนอกภาคเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ 52.82 สาขาการผลิตที่สำคัญของจังหวัดตรัง 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาพืช ปศุสัตว์ และการป่าไม้ มีสัดส่วนร้อยละ 38.03 สาขาการผลิตอุตสาหกรรม สัดส่วนร้อยละ 13.46 สาขาการขายส่ง การขายปลีก มีสัดส่วนร้อยละ 12.66 สาขาประมง สัดส่วนร้อยละ 9.15 สาขาการศึกษา สัดส่วนร้อยละ 6.20 และสาขาอื่นๆ สัดส่วนร้อยละ 20.50 ตามลำดับ (ตารางที่ 1-2 และ 1-3)

ตารางที่ 1-2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง (GPP) (ณ ราคาประจำปี) จำแนกตามสาขาการผลิต

(หน่วย: ล้านบาท)

สาขาการผลิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง (GPP) ณ ราคาประจำปี			โครงสร้าง (ร้อยละ)		อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	2550	2551 p	2552p1	2551 p	2552p1	2551 p	2552p1
ภาคเกษตร	29,474	32,203	28,715	48.75	47.18	9.26	-10.83
พืช ปศุสัตว์ และการป่าไม้	24,677	27,303	23,146	41.33	38.03	10.64	-15.23
การประมง	4,797	4,900	5,569	7.42	9.15	2.15	13.65
ภาคนอกเกษตร	31,487	33,861	32,143	51.25	52.82	7.54	-5.07
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	52	55	68	0.08	0.11	5.77	23.64
การผลิตอุตสาหกรรม	8,434	9,364	8,189	14.17	13.46	11.03	-12.55

สาขาการผลิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง (GPP) ณ ราคาประจำปี			โครงสร้าง (ร้อยละ)		อัตรา ขยายตัว (ร้อยละ)	
	2550	2551 p	2552p1	2551 p	2552p1	2551 p	2552p1
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	686	715	776	1.08	1.28	4.23	8.53
การก่อสร้าง	1242	1244	1305	1.88	2.14	0.16	4.90
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	7,825	8,721	7,702	13.20	12.66	11.45	-11.68
โรงแรมและภัตตาคาร	393	416	407	0.63	0.67	5.85	-2.16
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	2,108	2,263	2,235	3.43	3.67	7.35	-1.24
ตัวกลางทางการเงิน	1539	1612	1608	2.44	2.64	4.74	-0.25
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทาง ธุรกิจ	1,541	1,512	1,525	2.29	2.51	-1.88	0.86
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	1764	1889	1963	2.86	3.23	7.09	3.92
การศึกษา	3,507	3525	3775	5.34	6.20	0.51	7.09
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1531	1715	1873	2.60	3.08	12.02	9.21
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	849	817	704	1.24	1.16	-3.77	-13.83
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	15	14	13	0.02	0.02	-6.67	-7.14
ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ล้านบาท)	60,960	66,064	60,858	100.00	100.00	8.37	-7.88

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดตรัง

ตารางที่ 1-3 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง (GPP) (ณ ราคาคงที่ ปี 2531) จำแนกตามสาขาการผลิต
(หน่วย: ล้านบาท)

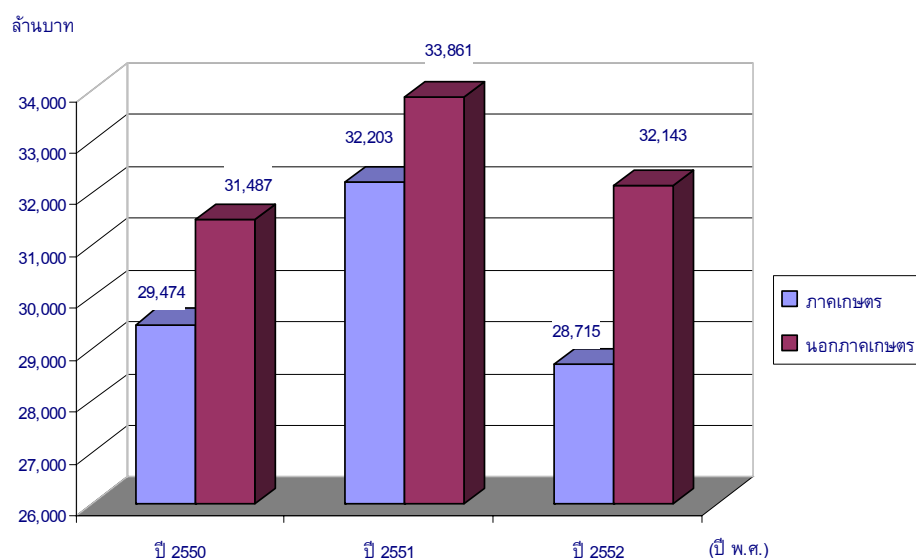
สาขาการผลิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง (GPP) ณ ราคาคงที่ปี 2531			โครงสร้าง (ร้อยละ)		อัตรา ขยายตัว (ร้อยละ)	
	2550	2551 p	2552p1	2551 p	2552p1	2551 p	2552p1
ภาคเกษตร	10,893	11,014	10,300	43.75	42.78	1.11	-6.48
พืช ปศุสัตว์ และการป่าไม้	7,901	8,040	7,228	31.94	30.02	1.76	-10.10
การประมง	2,992	2,975	3,072	11.82	12.76	-0.57	3.26
ภาคนอกเกษตร	14,011	14,159	13,777	56.24	57.22	1.06	-2.70
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	63	55	59	0.22	0.25	-12.70	7.27
การผลิตอุตสาหกรรม	3,067	3,124	2,980	12.41	12.38	1.86	-4.61
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	570	621	645	2.47	2.68	8.95	3.86

สาขาการผลิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง (GPP) ณ ราคาคงที่ปี 2531			โครงสร้าง (ร้อยละ)		อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	2550	2551 p	2552p1	2551 p	2552p1	2551 p	2552p1
การก่อสร้าง	499	454	505	1.80	2.10	-9.02	11.23
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	3,793	3,816	3,522	15.16	14.63	0.61	-7.70
โรงแรมและภัตตาคาร	206	208	207	0.83	0.86	0.97	-0.48
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	1,491	1,599	1,522	6.35	6.32	7.24	-4.82
ตัวกลางทางการเงิน	740	732	730	2.91	3.03	-1.08	-0.27
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	1,040	1,054	1,064	4.19	4.42	1.35	0.95
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	561	570	581	2.26	2.41	1.60	1.93
การศึกษา	1,056	997	1045	3.96	4.34	-5.59	4.81
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	506	543	583	2.16	2.42	7.31	7.37
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	413	382	329	1.52	1.37	-7.51	-13.87
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	6	6	5	0.02	0.02	0.00	-16.67
ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ล้านบาท)	24,904	25,174	24,078	100.00	100.00	1.08	-4.35

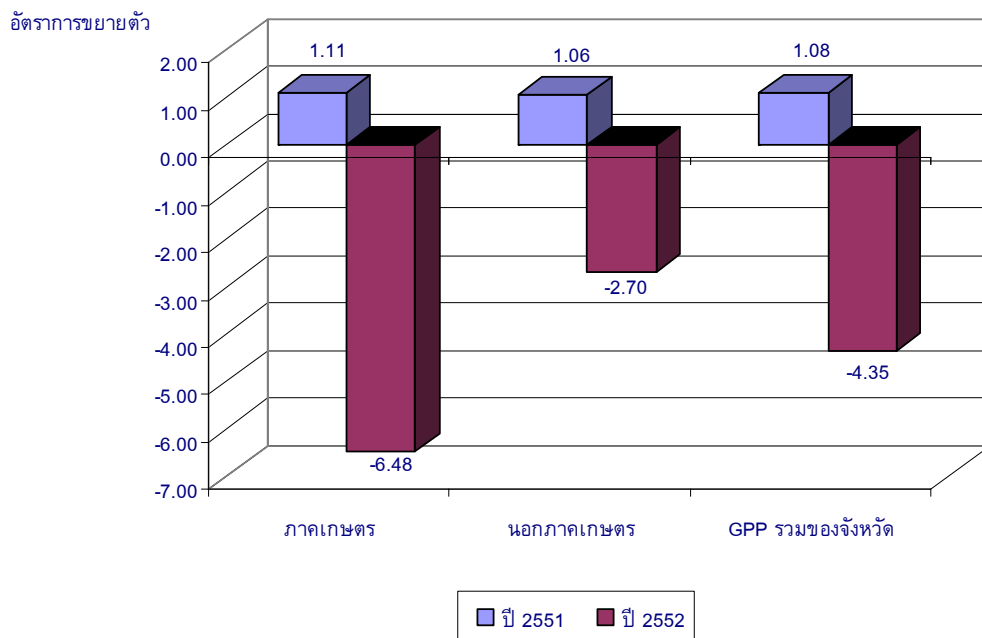
ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 1-2 เปรียบเทียบ GPP ภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร (ณ ราคาประจำปี) ปี 2550 – 2552

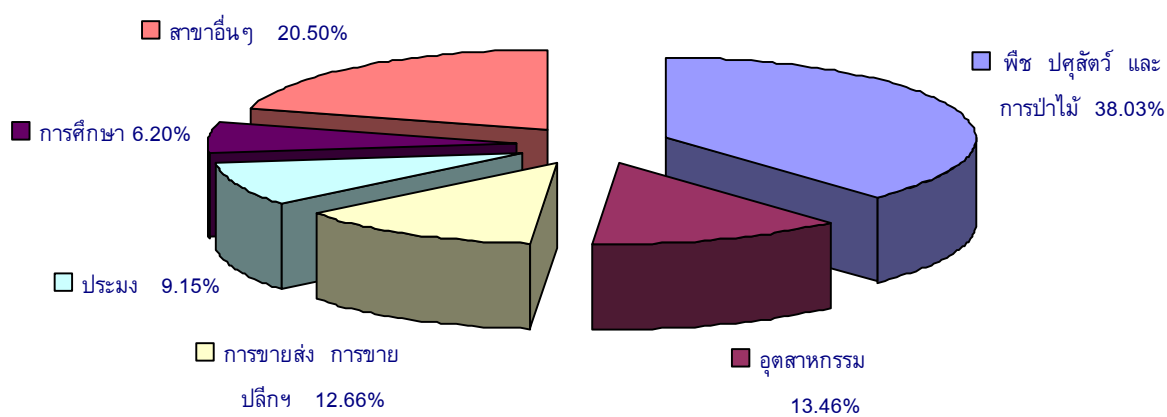

แผนภาพที่ 1-3 อัตราการขยายตัวของ GPP (ณ ราคาคงที่ปี 2531)

แผนภาพที่ 1-4 โครงสร้างการผลิตของจังหวัดตรัง ปี 2552 (5 อันดับ) (ณ ราคาประจำปี)

2) ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita)

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ในปี 2552 ของจังหวัดตรังเฉลี่ยเท่ากับ 89,448 บาท /ต่อคน/ต่อปี มีอัตราขยายตัวลดลงร้อยละ 9.02 เทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 6.96 ในปี 2551 (อยู่ลำดับที่ 9 ของภาคใต้ และลำดับที่ 30 ของประเทศ) (ตารางที่ 1-4)

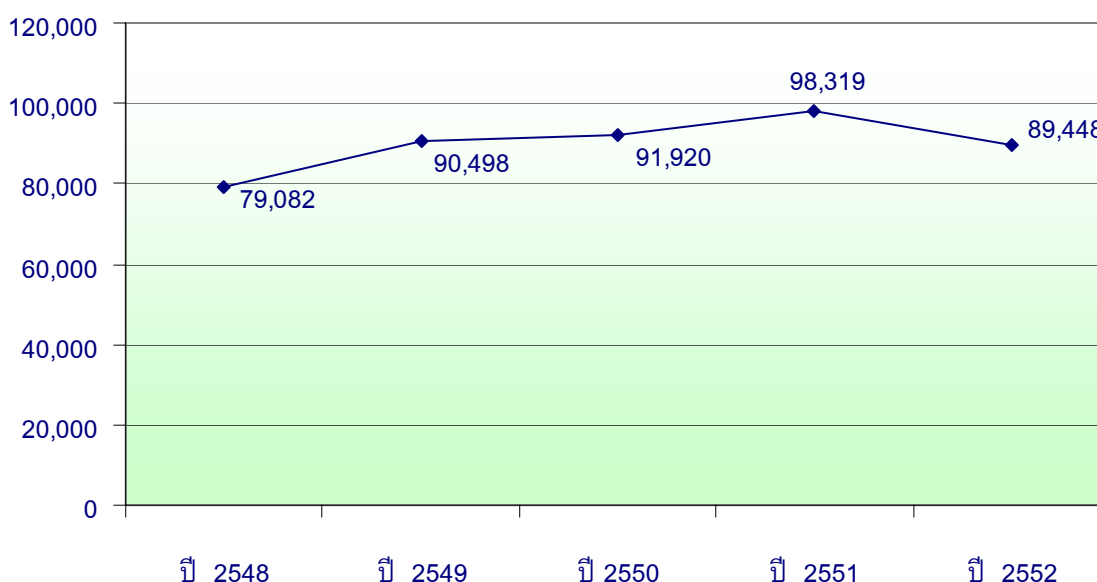
ตารางที่ 1-4 รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. 2548 – 2552

สาขาการผลิต	2548	2549	2550	2551	2552	อัตรา ขยายตัว ปี 2552
รายได้เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	79,082	90,498	91,920	98,319	89,448	-9.02
จำนวนประชากร (พันคน)	645	654	663	672	680	1.19

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภาพที่ 1-5 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ((GPP Per Capita)
ปี 2548 - 2552

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว

1.5 การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดตรัง

★ การลงทุนด้านอุตสาหกรรมในจังหวัดตรัง

โรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง ณ วันที่ 13 กันยายน 2553 มีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 563 โรงงาน (จำพวกที่ 1¹ จำนวน 68 โรงงาน, จำพวกที่ 2² จำนวน 116 โรงงาน, จำพวกที่ 3³ จำนวน 379 โรงงาน) เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 7,923,290,033 ล้านบาท จำนวนแรงงานชาย 8,166 คน หญิง 18,982 คน แรงม้า 322,799.26

★ สถานการณ์ด้านการลงทุนอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง

ในปี พ.ศ. 2553 จังหวัดตรังมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น (เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2552 ในช่วงเวลาเดียวกัน) คิดเป็นร้อยละ 1.24 เงินลงทุนเพิ่มขึ้น (เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2552 ในช่วงเวลาเดียวกัน) คิดเป็นร้อยละ 0.68 เป็นผลมาจากการลงทุนด้านอุตสาหกรรมมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกฟื้นตัว ทำให้อุปสงค์ในการบริโภคสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น ประกอบกับต้นทุนการผลิต เช่น วัตถุดิบ และน้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาสูงขึ้น และค่าแรงงานปรับตัวสูงขึ้น

★ ภาวะ/แนวโน้มการลงทุนด้านอุตสาหกรรมในจังหวัดตรัง

ภาวะการณ์การลงทุนด้านอุตสาหกรรมไตรมาสที่ 3 ปี 2553 (กรกฎาคม – กันยายน 2553) มีผู้แจ้งประกอบกิจการโรงงาน จำนวน 6 ราย เงินลงทุน 37,984,912 บาท ประกอบด้วย อุตสาหกรรมยางพารา ขุดลอก กรวด ทราย ดิน เคาะฟันสิรถยนต์ และผลิตแอสฟัลติกคอนกรีต และมีแจ้งเลิกกิจการโรงงาน จำนวน 1 ราย เงินลงทุน 820,000 บาท คือ ประเภทกิจการเคาะฟันสิรถยนต์ (ตารางที่ 1-5)

สำหรับแนวโน้ม ไตรมาสที่ 4 ปี 2553 คาดว่าการลงทุนด้านอุตสาหกรรมมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จาก 2 ไตรมาสแรกของปี 2553 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐและการปรับตัวดีขึ้นของความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ และการรักษาความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ โดยที่ภาพรวมของการขยายตัวจากอุปสงค์ภายในประเทศและของจังหวัดมีมากขึ้น

¹ จำพวกที่ 1 คือ โรงงานที่มีขนาดลูกจ้าง < 50 คน / เงินลงทุน < 10 ล้านบาท

² จำพวกที่ 2 คือ โรงงานที่มีขนาดลูกจ้าง > 50 คน และ <= 200 คน / เงินลงทุน > 10 ล้านบาท <= 100 ล้านบาท

³ จำพวกที่ 3 คือ โรงงานที่มีขนาดลูกจ้าง > 200 คน / เงินลงทุน > 100 ล้านบาท

ตารางที่ 1-5 ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง (ก.ค. – ก.ย. 2553)

ลำดับ	ประเภทกิจการ	เงินทุน	คนงาน	กำลังม้า	วัตถุดิบ
<u>การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน</u>					
1	ขุดลอก กรวด หราย ดิน	5,350,000	2		กรวด หราย ดิน 20,000 ม. ³
2	ขุดลอก กรวด หราย ดิน	1,150,000	1		กรวด หราย ดิน 20,000 ลบ.ม.
	รวม	6,500,000	3		

<u>การผลิต</u>					
1	แปรรูปไม้ยางพารา	14,000,000	59		ไม้ยางพาราท่อน 30,240 ตัน ไม้ที่ปลุกขึ้นโดยเฉพาะ 3,360 ตัน
2	ผลิตเอสพีลิกคอนกรีต	13,000,000	10		หินฝุ่น 100,000 ตัน หิน ¾ นิ้ว 4,000 ตัน หิน ½ นิ้ว 4,000 ตัน หิน 3/8 นิ้ว 4,000 ตัน ยางมะตอย 12,000 ตัน
3	ทำยางแผ่นดิบ / ยางแผ่นผึ่งแห้ง / รมควัน	3,664,912	7		น้ำยางสด 810 ตัน
4	เคาะฟันสิร์รถยนต์	820,000	16		รถยนต์ตัวถังชำรุด 20 คัน
	รวม	31,484,912	92		
	รวมทั้งสิ้น	37,984,912	95		

<u>เลิกกิจการ</u>					
1	เคาะฟันสิร์รถยนต์	820,000	5		รถยนต์ตัวถังชำรุด 20 คัน
	รวม	820,000	5		

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง

1.6 ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรัง

จากข้อมูลของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดตรัง ร่วมกับสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า รายงานความเคลื่อนไหวดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรัง ณ เดือนกันยายน 2553 และระยะ 9 เดือนของปี 2553 โดยสรุปการประมวลผลดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ รายการสินค้าและบริการที่คำนวณ มีจำนวน 417 รายการ สำหรับจังหวัดตรังมีจำนวน 229 รายการ ครอบคลุมหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า เเคสถาน การตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล ยานพาหนะการขนส่งและการสื่อสาร การบันเทิงการอ่าน การศึกษาและการศาสนา ฯลฯ เพื่อนำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรัง ได้ผลดังนี้

1. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือนกันยายน 2553

ในปี 2550 ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเท่ากับ 100 เดือนกันยายน 2553 เท่ากับ 108.49 เทียบกับเดือนสิงหาคม 2553 เท่ากับ 108.57 ลดลงร้อยละ 0.07 และหากเทียบกับเดือนกันยายน 2552 สูงขึ้นร้อยละ 3.0 และหากเทียบเฉลี่ยช่วงระยะ 9 เดือน (มกราคม – กันยายน ปี 2552) สูงขึ้นร้อยละ 3.4

2. ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรังเดือนกันยายน 2553

ปี 2550 ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรังเท่ากับ 100 และเดือนกันยายน 2553 เท่ากับ 115.3 เทียบกับเดือนสิงหาคม 2553 เท่ากับ 116.0 ลดลงร้อยละ 0.6 และหากเทียบกับเดือนกันยายน 2552 สูงขึ้นร้อยละ 4.5 และหากเทียบเฉลี่ยช่วงระยะ 9 เดือน (มกราคม – กันยายน ปี 2552) สูงขึ้นร้อยละ 6.6

3. เปรียบเทียบดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรังเดือนกันยายน 2553 กับเดือนสิงหาคม 2553
ลดลงร้อยละ 0.6 (สิงหาคม 2553 เทียบกับเดือนกรกฎาคม 2553 โดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง) จากการลดลงของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 0.6 และหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 0.8

3.1 ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มลดลงร้อยละ 0.6 (สิงหาคม 2553 เทียบกับ กรกฎาคม 2553 ลดลงร้อยละ 0.2) จากการลดลงของดัชนีหมวดผักและผลไม้ร้อยละ 2.8 ได้แก่ กะหล่ำปลี แตงกวา มะเขือเทศ ถั่วฝักยาว พริกสด ส้มเขียวหวาน และเงาะ เป็นต้น เนื่องจากสภาพอากาศที่เหมาะสม ทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดมากขึ้น และเป็นช่วงฤดูกาลผลิตของผลไม้บางชนิด **หมวดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์** ลดลงร้อยละ 0.1 ได้แก่ กาแฟสำเร็จรูป และน้ำอัดลม นอกจากนี้ สินค้าที่ปรับราคาลดลง ได้แก่ ข้าวสารเจ้า ร้อยละ 0.6 ไข่ไก่ ร้อยละ 2.7 บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ร้อยละ 0.2 สำหรับสินค้าที่ปรับราคาสูงขึ้น ได้แก่ ไก่สด น้ำมันพืช ปลาและสัตว์น้ำ (ปลาแดง ปลาลัง ปลาจะละเม็ด) นมและผลิตภัณฑ์นม (นมข้นหวาน นมเปรี้ยว นมผง) เป็นต้น

3.2 ดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มลดลงร้อยละ 0.8 (สิงหาคม 2553 เทียบกับ กรกฎาคม 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.1) จากการลดลงของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเฉลี่ยร้อยละ 2.8 ส่งผลให้ดัชนีหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร ปรับตัวลดลงร้อยละ 1.7

4. เปรียบเทียบดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนกันยายน 2553 กับเดือนกันยายน 2552 ดัชนีสูงขึ้น
ร้อยละ 4.5 (สิงหาคม 2553 เทียบกับ สิงหาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 5.6) จากการสูงขึ้นของหมวดอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 8.7 อันเนื่องมาจากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งร้อยละ 2.2 หมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำร้อยละ 6.7 หมวดไข่และผลิตภัณฑ์นมร้อยละ 0.6 หมวดผักและผลไม้ร้อยละ 24.0 หมวดเครื่องประกอบอาหารร้อยละ 9.2 หมวดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 0.6 หมวดอาหารบริโภคในบ้านร้อยละ 6.4 และหมวดอาหารบริโภคนอกบ้านร้อยละ 4.7

สำหรับดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 0.6 จากการสูงขึ้นของหมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ร้อยละ 1.8 หมวดเคหสถานร้อยละ 1.6 และหมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร ร้อยละ 0.8

5. เปรียบเทียบดัชนีราคาผู้บริโภคเฉลี่ยช่วงระยะ 9 เดือน ปี 2553 กับช่วง 9 เดือน ปี 2552 (มกราคม – กันยายน) ดัชนีสูงขึ้นร้อยละ 6.6 โดยหมวดอาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 9.3 จากการสูงขึ้นของหมวดข้าว แป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้งร้อยละ 3.5 หมวดเนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ และสัตว์น้ำ ร้อยละ 7.3 หมวดไข่และผลิตภัณฑ์นมร้อยละ 1.3 หมวดผักและผลไม้ร้อยละ 28.3 หมวดเครื่องประกอบอาหารร้อยละ 6.6 หมวดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 0.6 หมวดอาหารบริโภคในบ้านร้อยละ 5.6 และหมวดอาหารบริโภคนอกบ้านร้อยละ 4.2 สำหรับดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 4.1 จากการสูงขึ้นของหมวดเคสสถานร้อยละ 1.9 หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล ร้อยละ 0.2 หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสารร้อยละ 9.7 และหมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 9.8

ตารางที่ 1-6 ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดตรัง

เดือนกันยายน 2553						2550 = 100		
หมวด	สัดส่วน น้ำหนัก ก.ย. 53	ดัชนี				อัตราการเปลี่ยนแปลง		
		ก.ย. 53	ส.ค. 53	ก.ย. 52	ม.ค. – ก.ย. 53	ก.ย. 53 / ส.ค. 53	ก.ย. 53 / ก.ย. 52	ม.ค. – ก.ย.53 เทียบกับ ม.ค. – ก.ย.52
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป	100.00	115.3	116.0	110.3	114.7	-0.6	4.5	6.6
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	49.51	132.1	132.9	121.5	129.6	-0.6	8.7	9.3
ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง	6.19	137.1	137.7	134.2	138.6	-0.4	2.2	3.5
เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ	14.58	129.9	129.4	121.7	126.1	0.4	6.7	7.3
- เนื้อสัตว์	4.86	142.6	142.0	138.4	140.6	0.4	3.0	7.0
- เป็ด ไก่	1.84	119.6	119.3	120.6	122.9	0.3	-0.8	5.7
- ปลาและสัตว์น้ำ	7.87	125.6	125.1	113.0	119.1	0.4	11.2	8.1
ไข่และผลิตภัณฑ์นม	3.34	117.5	118.2	116.8	116.6	-0.6	0.6	1.3
ผักและผลไม้	10.27	152.8	157.2	123.2	146.3	-2.8	24.0	28.3
- ผักสด	3.75	123.3	123.4	102.8	129.6	-0.1	19.9	19.4
- ผลไม้	4.49	176.9	185.6	147.0	164.2	-4.7	20.3	27.1
เครื่องประกอบอาหาร	4.50	133.8	133.8	122.5	132.4	0.0	9.2	6.6
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	1.29	111.4	111.5	110.7	111.0	-0.1	0.6	0.6
อาหารบริโภค -ในบ้าน	6.37	122.2	122.3	114.9	121.3	-0.1	6.4	5.6
อาหารบริโภค -นอกบ้าน	2.97	122.3	122.3	116.8	121.7	0.0	4.7	4.2
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	50.49	102.3	103.1	101.7	103.2	-0.8	0.6	4.1
หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	2.56	95.1	95.1	93.4	94.1	0.0	1.8	-4.8

เดือนกันยายน 2553						2550 = 100		
หมวด	สัดส่วน น้ำหนัก ก.ย.53	ดัชนี				อัตราการเปลี่ยนแปลง		
		ก.ย. 53	ส.ค. 53	ก.ย. 52	ม.ค. – ก.ย. 53	ก.ย. 53 / ส.ค. 53	ก.ย. 53 / ก.ย. 52	ม.ค. – ก.ย.53 เทียบกับ ม.ค. – ก.ย.52
หมวดเกษตร	15.43	95.8	96.0	94.3	95.6	-0.2	1.6	1.9
หมวดการตรวจรักษาและบริการ ส่วนบุคคล	6.32	104.2	104.2	104.4	104.3	0.0	-0.2	0.2
หมวดพาหนะ การขนส่ง และ การสื่อสาร	20.99	109.0	110.9	108.8	111.5	-1.7	0.2	9.7
- ค่าโดยสารสาธารณะ	3.01	101.9	101.9	101.9	101.9	0.0	0.0	0.0
- ค่าชื้อยานพาหนะ	3.26	101.8	101.8	101.3	101.7	0.0	0.5	0.6
- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	12.26	115.8	119.2	115.5	120.4	-2.9	0.3	17.6
- การสื่อสาร	1.52	99.9	99.9	100.0	99.9	0.0	-0.1	-0.1
หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษา และการศาสนา	2.16	76.9	76.8	76.9	76.9	0.1	0.0	-14.4
หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	3.03	125.7	125.7	125.7	125.7	0.0	0.0	9.8
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	50.90	106.7	106.8	104.2	106.4	-0.1	2.4	1.7
กลุ่มอาหารสดและพลังงาน	49.10	125.5	127.1	117.6	124.6	-1.3	6.7	12.2
- อาหารสด	34.37	135.8	136.9	123.7	132.6	-0.8	9.8	11.3
- พลังงาน	14.73	106.2	108.8	106.0	109.7	-2.4	0.2	14.4

ที่มา สำนักงานพาณิชย์จังหวัดตรัง

1.7 ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน

1) รายได้และรายจ่ายของครัวเรือน

จากข้อมูลรายงานเชิงวิเคราะห์เรื่องรายได้และการกระจายรายได้ของครัวเรือน พ.ศ. 2552 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนของจังหวัดตรังเท่ากับ 21,992 บาทต่อเดือน ซึ่งต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในภาคใต้ที่มีรายได้เฉลี่ย 22,926 บาทต่อเดือน แต่สูงกว่ารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนทั่วประเทศที่มีรายได้ 20,903 บาทต่อเดือน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.07 และ 5.21

เมื่อวิเคราะห์อัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อรายได้ประจำของครัวเรือนในจังหวัดตรัง พบว่าอัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคคิดเป็นร้อยละ 67.61 ต่อรายได้ประจำของครัวเรือน ซึ่งมีอัตราใกล้เคียงกับภาคใต้ที่มีอัตราร้อยละ 66.88 และของประเทศที่มีอัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคอยู่ที่ 69.30 (ตารางที่ 1 – 5)

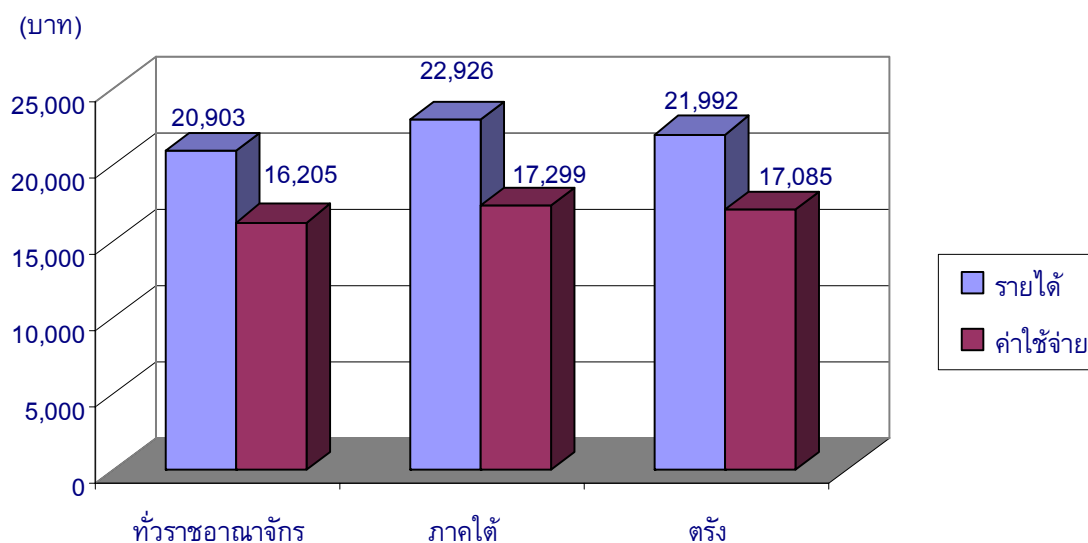
ตารางที่ 1-7 รายได้และค่าใช้จ่ายของครัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อเดือน พ.ศ. 2552

หน่วย: บาท

จังหวัด	ขนาดของครัวเรือนโดยเฉลี่ย (คน/ครัวเรือน)	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน		ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน		อัตราร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อรายได้ประจำ
		รายได้ทั้งสิ้น	รายได้ประจำ	ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น	ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค	
ทั่วราชอาณาจักร	3.3	20,903	20,553	16,205	14,244	69.30
ภาคใต้	3.4	22,926	22,489	17,299	15,040	66.88
ตรัง	3.4	21,992	21,303	17,085	14,402	67.61

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552

แผนภาพที่ 1-6 เปรียบเทียบรายได้และค่าใช้จ่ายของจังหวัดตรัง ภาคใต้ และทั่วราชอาณาจักร ปี 2552

เมื่อพิจารณาอัตราร้อยละของครัวเรือน จำแนกตามชั้นของรายได้ประจำโดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน ในปี 2552 แล้ว พบว่าครัวเรือนส่วนใหญ่ในจังหวัดตรัง มีรายได้ 3,001 – 5,000 บาท (ร้อยละ 32.1) รองลงมา มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท (ร้อยละ 23.3) และ 1,501 – 3,000 บาท (ร้อยละ 21.2) สำหรับครัวเรือนที่มีรายได้ 50,001 – 100,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท มีเพียงร้อยละ 0.3 และ 0.1 ตามลำดับ (ตาราง 1 – 8)

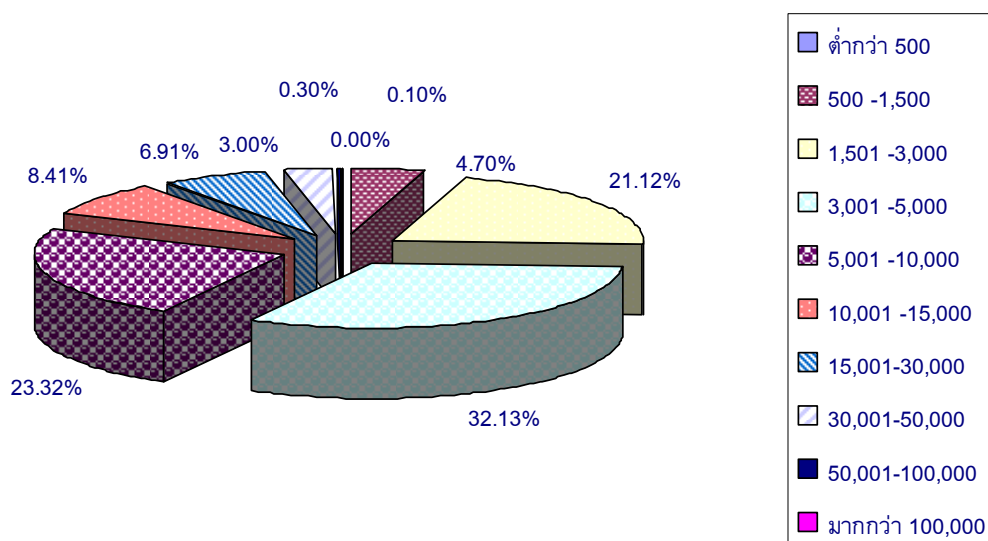

ตารางที่ 1-8 อัตราร้อยละของครัวเรือน จำแนกตามชั้นของรายได้ประจำโดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน
พ.ศ. 2552

จังหวัด	ครัวเรือนทั้งหมด	ชั้นของรายได้ประจำต่อคนต่อเดือน (บาท)									
		ต่ำกว่า 500	500 - 1,500	1,501 - 3,000	3,001 - 5,000	5,001 - 10,000	10,001 - 15,000	15,001 - 30,000	30,001 - 50,000	50,001 - 100,000	มากกว่า 100,000
ทั่วราชอาณาจักร	100.0	0.4	7.1	24.2	23.9	26.3	9.1	6.6	1.7	0.5	0.1
ภาคใต้	100.0	0.3	4.3	20.6	25.9	29.1	10.1	6.9	1.9	0.6	0.2
ตรัง	100.0	-	4.7	21.1	32.1	23.3	8.4	6.9	3.0	0.3	0.1

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552

แผนภาพที่ 1-7 ชั้นของรายได้ประจำต่อเดือนของประชากรในจังหวัดตรัง ปี 2552

2) การเป็นหนี้สิน

ในปี 2552 จังหวัดตรังมีครัวเรือนที่เป็นหนี้สิน ร้อยละ 71.5 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคใต้ที่มีอัตราร้อยละ 54.8 และสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีอัตราร้อยละ 60.9 อยู่พอสมควร

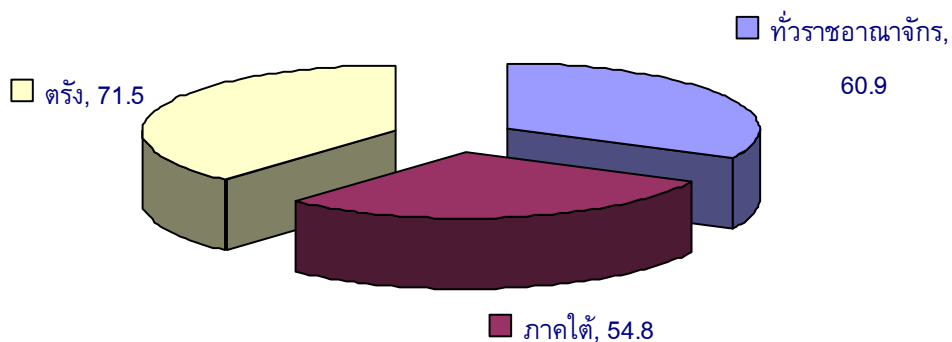
ตารางที่ 1-9 อัตราร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้สินและมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้

พ.ศ. 2552

จังหวัด	อัตราร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้สิน	มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ (บาท)
ทั่วราชอาณาจักร	60.9	221,199
ภาคใต้	54.8	232,195
ตรัง	71.5	185,864

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552

แผนภาพที่ 1-8 เปรียบเทียบอัตราของครัวเรือนที่เป็นหนี้สินของจังหวัดตรัง กับภาคภาคใต้ และทั่วราชอาณาจักร ปี 2552

บทที่ 2

สถานการณ์แรงงานจังหวัดศรีสะเกษ

2.1 กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

1) กำลังแรงงาน

ผลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ระหว่างเดือนมิถุนายน - สิงหาคม 2553) โดยสำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ พบว่าจังหวัดศรีสะเกษมีประชากรทั้งสิ้น **688,557 คน** เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้น 1,403 คน (ร้อยละ 0.20) เป็นเพศชาย 340,239 คน (ร้อยละ 49.41) และเพศหญิง 348,318 คน (ร้อยละ 50.59) ในจำนวนนี้เป็นประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 526,494 คน (ร้อยละ 76.46 ของจำนวนประชากรทั้งหมด) และประชากรที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 162,063 คน (ร้อยละ 23.54 ของจำนวนประชากรทั้งหมด)

กลุ่มประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน **526,494 คน** เป็นเพศชาย 256,998 คน (ร้อยละ 48.81) และเพศหญิง 269,496 คน (ร้อยละ 51.19) โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 413,188 คน และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 113,306 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 78.48 และ 21.52 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ จำนวน **410,714 คน** (ร้อยละ 99.40 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) เมื่อเปรียบเทียบการมีงานทำของประชากรกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่าประชากรในไตรมาสนี้มีงานลดลงร้อยละ 1.12 (จำนวน 4,661 คน) ส่วนผู้ว่างงาน มีจำนวน **2,394 คน** (อัตราการว่างงานร้อยละ 0.58 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาซึ่งมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.54 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (จำนวน 2,252 คน) สำหรับผู้รอฤดูกาลในไตรมาสนี้ มีจำนวน **80 คน** (ร้อยละ 0.02 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน)

กลุ่มผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน **113,306 คน** เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้น 6,795 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.38 ในจำนวนนี้จำแนกเป็นทำงานบ้านจำนวน 39,647 คน (ร้อยละ 34.99) โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาร้อยละ 2.90 (จำนวน 1,117 คน) เรียนหนังสือจำนวน 34,140 คน (ร้อยละ 30.13) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาร้อยละ 10.49 (จำนวน 3,240) และอื่นๆ จำนวน 39,519 คน (ร้อยละ 34.88) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาร้อยละ 6.57 (จำนวน 2,438 คน)

จากข้อมูลข้างต้น แม้ว่าจำนวนประชากรรวมจะเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาร้อยละ 0.20 แต่พบว่าจำนวนผู้มีงานทำกลับลดลงร้อยละ 1.12 (4,661 คน) โดยประชากรที่เพิ่มขึ้นจะอยู่ในกลุ่มผู้ไม่ได้อยู่ในกำลังแรงงาน ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาสูงถึง 6,795 คน หรือร้อยละ 6.38 โดยจะเพิ่มขึ้นทั้งกลุ่มทำงานบ้าน เรียนหนังสือ และอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเรียนหนังสือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.49 แสดงให้เห็นว่าแม้จำนวนประชากรจะเพิ่มขึ้น แต่ยังไม่เข้าสู่วัยแรงงาน ซึ่งปัจจุบันอุตสาหกรรมการผลิต กำลังขาดแคลน โดยเฉพาะแรงงานกึ่งฝีมือ ในอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับเกษตรกรรม เช่น โรงงานแปรรูปไม้ยางพารา สกัดน้ำมันปาล์ม กิจการอาหารทะเลแช่แข็ง และอาหารทะเลกระป๋อง เป็นต้น (ตารางที่ 2-1)

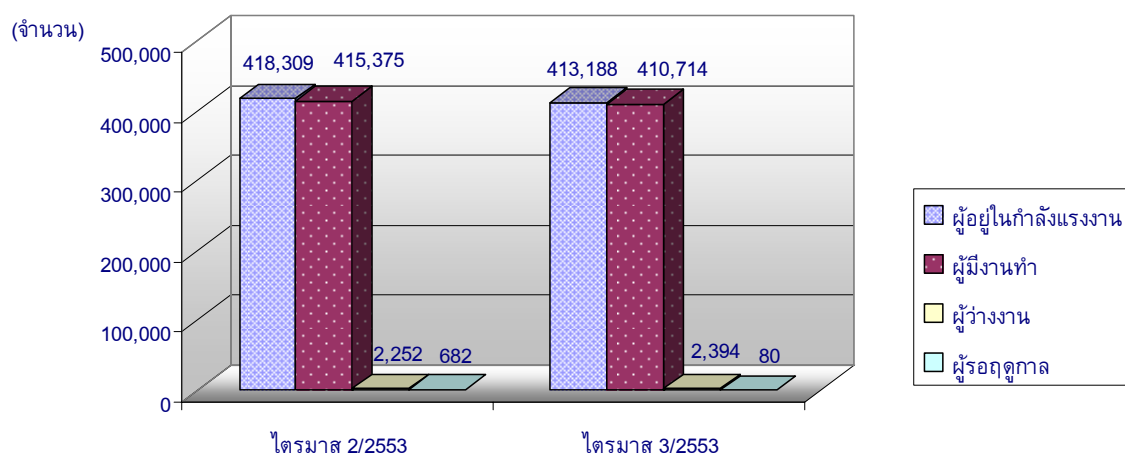
ตารางที่ 2-1 ประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงาน
ไตรมาสที่ 2 ปี 2553 – ไตรมาส 3 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาส 2/2553			ไตรมาส 3/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ประชากรรวม	339,482	347,672	687,154	340,239	348,318	688,557
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	256,112	268,709	524,821	256,998	269,496	526,494
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	221,072	197,237	418,309	218,334	194,854	413,188
1.1 ผู้มีงานทำ	219,551	195,824	415,375	216,540	194,174	410,714
1.2 ผู้ว่างงาน	840	1,412	2,252	1,794	600	2,394
1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	682	-	682	-	80	80
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	35,039	71,472	106,511	38,664	74,642	113,306
2.1 ทำงานบ้าน	1159	37,371	38,530	1,874	37,773	39,647
2.2 เรียนหนังสือ	15,219	15,681	30,900	17,101	17,039	34,140
2.3 อื่นๆ	18,661	18,420	37,081	19,689	19,830	39,519
ผู้มีอายุต่ำกว่า 15 ปี	83,370	78,963	162,333	83,241	78,822	162,063

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-1 เปรียบเทียบจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงานไตรมาส 2 ปี 2553 และ ไตรมาส 3 ปี 2553
ของจังหวัดตรัง

2) การมีงานทำ

2.1) ผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ประชากรจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีงานทำทั้งสิ้น 410,714 คน พบว่าอัตราการมีงานทำเพศชายมีสัดส่วนของการมีงานทำหรืออัตราการจ้างงานต่ำกว่าเพศหญิงเล็กน้อย (คำนวณจากผู้มีงานทำจำแนกเพศต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำแนกเพศ) ซึ่งเพศชายมีอัตราการมีงานทำร้อยละ 99.18 (จำนวน 216,540 คน) ในขณะที่เพศหญิงมีอัตราการมีงานทำร้อยละ 99.65 (จำนวน 194,854 คน) และเมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้มีส่วนทำงานเป็นลูกจ้างเอกชนมากถึง 158,857 คน (ร้อยละ 38.68) รองลงมาได้แก่กลุ่มผู้ทำงานส่วนตัว 116,527 คน (ร้อยละ 28.37) และกลุ่มช่วยธุรกิจครอบครัว 79,679 คน (ร้อยละ 19.40) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-2)

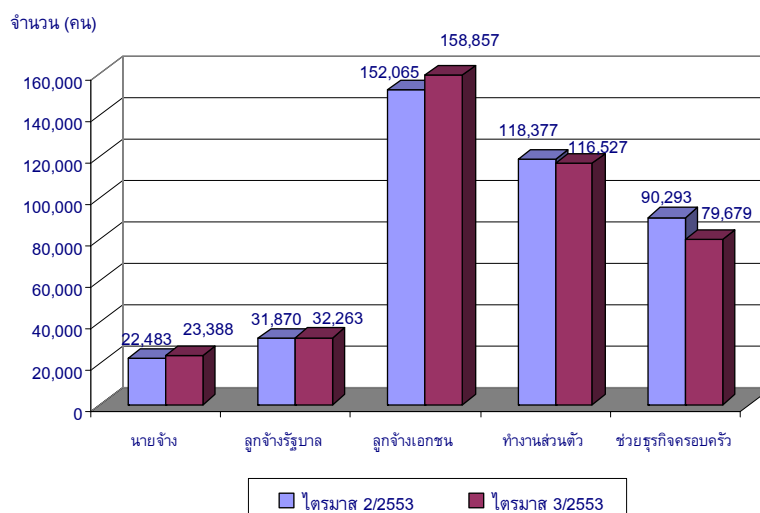
ตารางที่ 2-2 ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและสถานภาพการทำงาน ไตรมาส 2/2553 – ไตรมาส 3/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

หน่วย: คน

สถานภาพการทำงาน	ไตรมาส 2/2553			ไตรมาส 3/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
นายจ้าง	16,536	5,947	22,483	17,188	6,200	23,388
ลูกจ้างรัฐบาล	13,355	18,515	31,870	14,202	18,061	32,263
ลูกจ้างเอกชน	81,618	70,447	152,065	88,161	70,696	158,857
ทำงานส่วนตัว	69,030	49,347	118,377	66,824	49,703	116,527
ช่วยธุรกิจครอบครัว	39,012	51,281	90,293	30,165	49,514	79,679
การรวมกลุ่ม	-	287	287	-	-	0
รวม	219,551	195,824	415,375	216,540	194,174	410,714

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-2 เปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานจำแนกตามสถานภาพการทำงาน ไตรมาส 2/2553 และไตรมาส 3/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

2.2) ผู้มีงานทำจำแนกรายอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรมของผู้มีงานทำ พบว่ามีผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน **200,367 คน** (ร้อยละ 48.79 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) และนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน **210,347 คน** (ร้อยละ 51.21 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เมื่อพิจารณาเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า พบว่า ผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม มีจำนวนลดลงร้อยละ 1.54 (ลดลงจำนวน 3,124 คน) และนอกภาคเกษตรกรรม ลดลงร้อยละ 0.73 (ลดลงจำนวน 1,537 คน)

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายสาขาย่อย พบว่าสาขาที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ได้แก่ เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีจำนวน 196,184 คน (ร้อยละ 47.77 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ มีจำนวน 70,371 คน (ร้อยละ 17.13) และสาขาการผลิต มีจำนวน 40,560 คน (ร้อยละ 9.88)

การมีงานทำในภาพรวมของจังหวัด มีอัตราการขยายตัวของการมีงานทำลดลงร้อยละ 1.12 เทียบกับที่มีอัตราการมีงานทำเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.92 ในไตรมาสที่ 2/2553 โดยสาขาที่มีอัตราการขยายตัวของการมีงานทำสูงสุด ได้แก่ สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา มีอัตราการมีงานทำเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 663.16 รองลงมาได้แก่ สาขาการเป็นสื่อกลางทางการเงิน เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.01 สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.03 ส่วนสาขาที่มีอัตราการขยายตัวของการมีงานทำลดลงมากที่สุดได้แก่ สาขาการประมง มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 17.98 ทั้งนี้เนื่องจากช่วงดังกล่าว กำลังจะเข้าสู่ฤดูฝน ทำให้มีฝนตกบ่อย ประกอบกับมีลมมรสุมในพื้นที่ของจังหวัดศรีสะเกษ ทำให้มีคลื่นลมแรง ชาวประมงไม่สามารถออกไปหาปลาได้ รองลงมาได้แก่ สาขากิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ ลดลงร้อยละ 16.46 และสาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล ลดลงร้อยละ 10.53 (ตารางที่ 2-3)

ตารางที่ 2-3 ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและรายอุตสาหกรรม ไตรมาส 2/2553 – ไตรมาส 3/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

หน่วย: คน

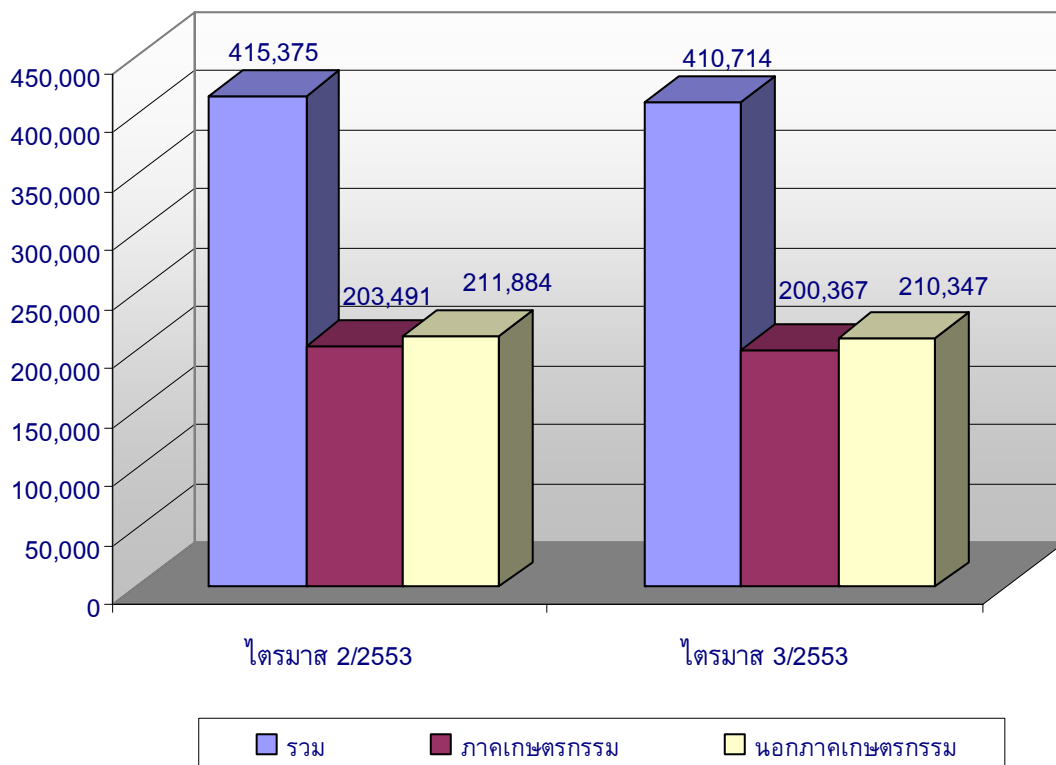
อุตสาหกรรม	ไตรมาส 1/2553			ไตรมาส 2/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ภาคเกษตรกรรม	109,405	94,086	203,491	106,566	93,801	200,367
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	105,369	93,022	198,391	103,211	92,973	196,184
2. การประมง	4,036	1,064	5,100	3,355	828	4,183
นอกภาคเกษตรกรรม	110,146	101,738	211,884	109,974	100,373	210,347
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	-	-	0
4. การผลิต	22,718	19,804	42,522	23,218	17,342	40,560
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	116	55	171	1,305	-	1,305
6. การก่อสร้าง	14,663	1,248	15,911	14,878	574	15,452
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	37,547	30,100	67,647	37,042	33,329	70,371
8. โรงแรม และภัตตาคาร	9,541	17,200	26,741	7,458	17,637	25,095
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	7,195	269	7,464	7,349	294	7,643

อุตสาหกรรม	ไตรมาส 2/2553			ไตรมาส 3/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	168	988	1,156	332	1,379	1,711
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	2,816	2,468	5,284	2,496	1,918	4,414
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	7,768	4,871	12,639	7,880	4,984	12,864
13. การศึกษา	4,259	6,058	10,317	3,900	6,232	10,132
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	1,283	9,988	11,271	1,130	9,145	10,275
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	2,072	7,198	9,270	2,986	6,205	9,191
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	1,491	1,491	-	1,334	1,334
17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-	-	-	-	0
18. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	0
รวม	219,551	195,824	415,375	216,540	194,174	410,714

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-3 เปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร
ไตรมาส 2/2553 และ ไตรมาส 3/2553

2.3) ผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ

เมื่อจำแนกอาชีพของผู้มีงานทำในจังหวัดศรีสะเกษ ปรากฏว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและการประมง มีจำนวน 184,432 คน (ร้อยละ 44.91) รองลงมาอาชีพ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด มีจำนวน 83,125 คน (ร้อยละ 20.24) อาชีพ ชั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ มีจำนวน 43,279 คน (ร้อยละ 10.54) อาชีพ ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน 37,832 คน (ร้อยละ 9.21) และอาชีพผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ มีจำนวน 14,244 คน (ร้อยละ 3.47) ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการทำงานในสาขาอาชีพกับช่วงไตรมาสที่ผ่านมา พบว่า อาชีพผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ มีอัตราการทำงานเพิ่มขึ้นมากที่สุดร้อยละ 8.53 (เพิ่มขึ้นจำนวน 1,119 คน) รองลงมาอาชีพพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด มีอัตราการทำงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.87 (เพิ่มขึ้นจำนวน 5,341 คน) และอาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีอัตราการทำงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.33 (เพิ่มขึ้นจำนวน 1,219 คน)

สำหรับอาชีพที่มีอัตราการทำงานในสาขาอาชีพลดลงมากที่สุด ได้แก่ อาชีพผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ มีอัตราลดลงร้อยละ 32.36 (ลดลงจำนวน 5,700 คน) รองลงมาอาชีพชั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ มีอัตราลดลงร้อยละ 15.18 (ลดลงจำนวน 7,744 คน) และอาชีพเสมียน มีอัตราลดลงร้อยละ 11.58 (ลดลงจำนวน 1,276 คน) (ตารางที่ 2-4)

ตารางที่ 2-4 ผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ ไตรมาส 2/2553 และไตรมาส 3/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

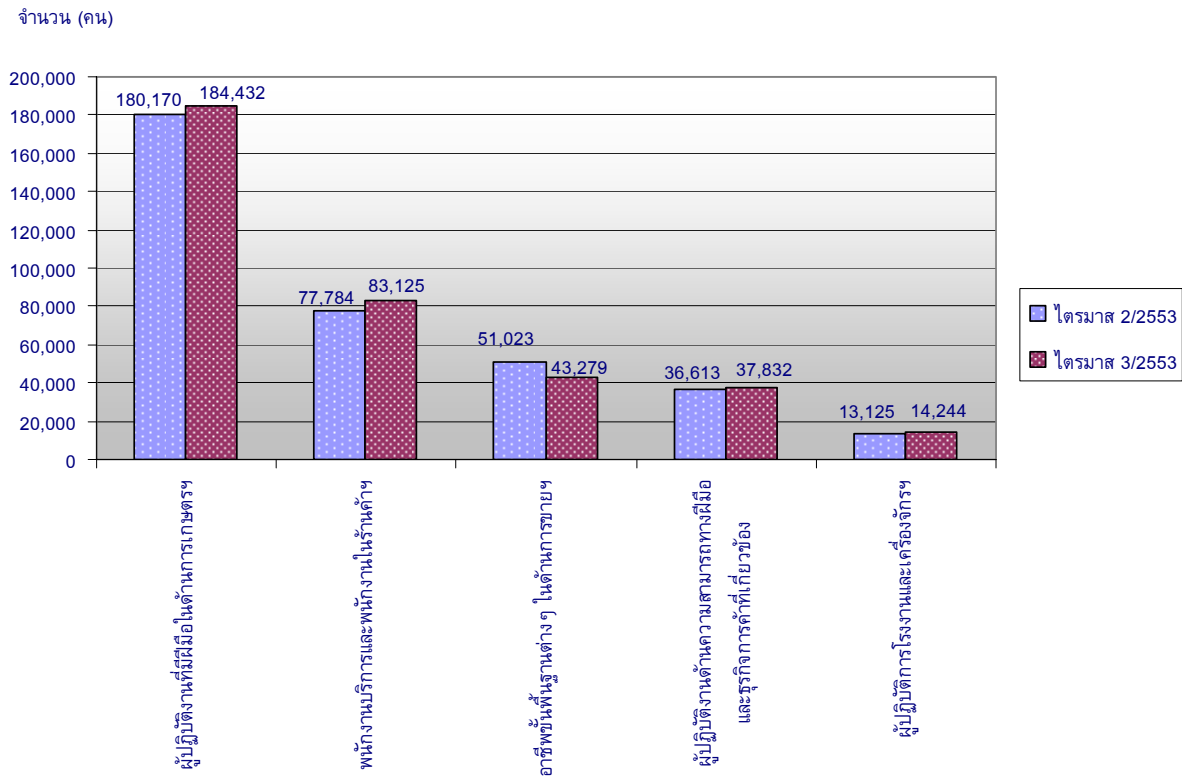
หน่วย: คน

อาชีพ	ไตรมาส 2/2553			ไตรมาส 3/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	11,988	5,624	17,612	9,094	2,818	11,912
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	3,969	10,617	14,586	3,860	9,996	13,856
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	4,644	8,801	13,445	4,196	8,097	12,293
4. เสมียน	2,312	8,705	11,017	2,803	6,938	9,741
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	30,452	47,332	77,784	31,570	51,555	83,125
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง	98,559	81,611	180,170	99,091	85,341	184,432
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	25,468	11,145	36,613	28,279	9,553	37,832
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	12,737	388	13,125	13,875	369	14,244
9. อาชีพชั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	29,422	21,601	51,023	23,772	19,507	43,279
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	-	-	-
ยอดรวม	219,551	195,824	415,375	216,540	194,174	410,714

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-4 เปรียบเทียบอาชีพที่มีผู้ทำงานอยู่มากที่สุด 5 อันดับแรก ไตรมาส 2/2553 และไตรมาส 3/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

2.4) ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้มีงานทำในจังหวัดศรีสะเกษ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษามากที่สุด คือจำนวน 120,683 คน (ร้อยละ 29.38) รองลงมาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 98,683 คน (ร้อยละ 24.03) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 66,422 คน (ร้อยละ 16.17) ระดับอุดมศึกษา จำนวน 60,944 คน (ร้อยละ 14.84) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 59,595 คน (ร้อยละ 14.51) สำหรับผู้มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา มีจำนวน 4,387 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.07

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการมีงานทำกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่าผู้จบการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา มีอัตราเพิ่มขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.91 (เพิ่มขึ้น 5,650 คน) จากไตรมาสที่ 2/2553 ที่มีผู้ทำงาน 115,033 คน และระดับประถมศึกษา เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.97 (เพิ่มขึ้นจำนวน 1,910 คน) จากไตรมาสที่ 2/2553 ที่มีงานทำจำนวน 96,773 คน สำหรับระดับการศึกษาที่มีผู้ทำงานลดลงมากที่สุด ได้แก่ผู้มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา ลดลงร้อยละ 37.42 (ลดลง 2,623 คน) จากไตรมาสที่ 2/2553 ที่มีผู้ทำงานจำนวน 7,010 คน (ตารางที่ 2-5)

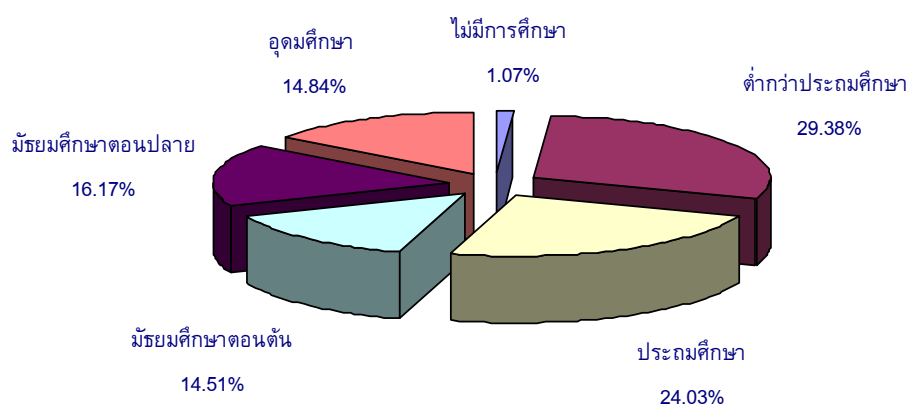
ตารางที่ 2-5 ผู้มีงานทำจังหวัดตรัง จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส 2/2553 และ ไตรมาส 3/2553

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส 1/2553			ไตรมาส 2/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. ไม่มีการศึกษา	3,513	3,497	7,010	2,210	2,177	4,387
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	56,215	58,818	115,033	58,217	62,466	120,683
3. ประถมศึกษา	54,953	41,820	96,773	55,618	43,065	98,683
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	38,594	23,549	62,143	34,574	25,021	59,595
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	40,847	28,590	69,437	42,233	24,189	66,422
- สายสามัญ	28,547	21,362	49,909	30,742	20,260	51,002
- สายอาชีวศึกษา	12,300	7,228	19,528	11,449	3,929	15,378
- สายวิชาการศึกษา	-	-	0	42	-	42
6. อุดมศึกษา	25,429	39,550	64,979	23,688	37,256	60,944
- สายวิชาการ	13,180	20,807	33,987	10,594	18,376	28,970
- สายวิชาชีพ	10,059	14,083	24,142	10,264	13,245	23,509
- สายวิชาการศึกษา	2,190	4,660	6,850	2,830	5,635	8,465
7. การศึกษาอื่น ๆ	-	-	0	-	-	0
8. ไม่ทราบ	-	-	0	-	-	0
รวม	219,551	195,824	415,375	216,540	194,174	410,714

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-5 สัดส่วนของผู้ทำงานจำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส 3/2553 ของจังหวัดตรัง

3) การว่างงาน

ประชากรจังหวัดศรีสะเกษ ที่ว่างงานมีทั้งสิ้น **2,394 คน** เป็นเพศชาย 1,794 คน และเพศหญิง 600 คน คิดเป็นร้อยละ 74.94 และ 25.06 ของผู้ว่างงาน ตามลำดับ

สำหรับอัตราการว่างงานของประชากร ซึ่งหมายถึงสัดส่วนของผู้ว่างงาน ต่อจำนวนประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม พบว่าจังหวัดศรีสะเกษมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.58 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.62 จากไตรมาสที่ผ่านมา ที่มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.54 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากผู้ว่างงานจำแนกตามเพศแล้ว พบว่าเพศชายจะมีอัตราการว่างงานสูงกว่าเพศหญิง โดยที่เพศชายและหญิงมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.82 และ 0.31 ตามลำดับ (ตารางที่ 2-6)

ตารางที่ 2-6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ไตรมาส 2/2553 และไตรมาส 3/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

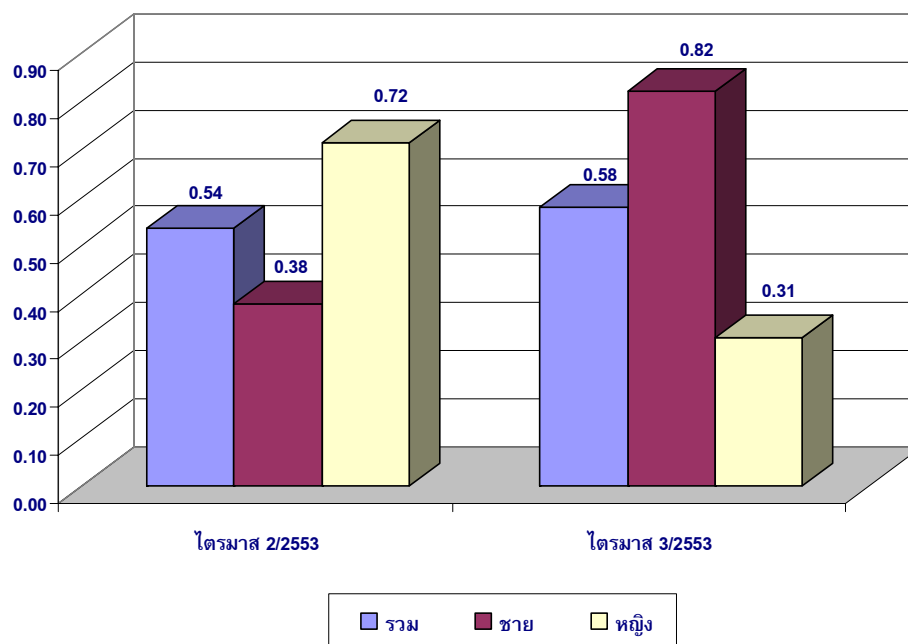
หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส 2/2553			ไตรมาส 3/2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กำลังแรงงาน	221,072	197,237	418,309	218,334	194,854	413,188
จำนวนผู้ว่างงาน	840	1,412	2,252	1,794	600	2,394
อัตราการว่างงาน	0.38	0.72	0.54	0.82	0.31	0.58

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

หมายเหตุ: อัตราการว่างงาน = (ผู้ไม่มีงานทำ/กำลังแรงงานรวม) x 100

แผนภาพที่ 2-6 เปรียบเทียบอัตราการว่างงาน ไตรมาส 2/2553 และ ไตรมาส 3/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

4) แรงงานนอกระบบ

จากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ ในปี 2552 พบว่า ผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบ (นอกระบบประกันสังคม) มีจำนวนทั้งสิ้น 223,336 ลดลงจากปี 2551 จำนวน 15,426 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.46 (จากปี 2551 ที่มีแรงงานนอกระบบ จำนวน 238,762 คน) ในจำนวนนี้เป็นเพศชาย 116,521 คน (ร้อยละ 52.17) และเพศหญิง จำนวน 106,815 คน (ร้อยละ 47.83)

แรงงานนอกระบบที่มีงานทำส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตร โดยเป็นแรงงานในสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และป่าไม้สูงถึง 130,673 คน (ร้อยละ 58.51 ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) ในขณะที่นอกภาคเกษตรนั้น พบว่าสาขาที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีแรงงานนอกระบบ 36,387 คน (ร้อยละ 16.29) รองลงมาเป็นสาขาโรงแรมและภัตตาคาร 16,886 คน (ร้อยละ 7.56) สาขาการผลิต 11,215 คน (ร้อยละ 5.02) สาขาการก่อสร้าง 5,030 คน (ร้อยละ 2.25) และสาขากิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่นๆ 4,490 คน (ร้อยละ 2.01) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-7)

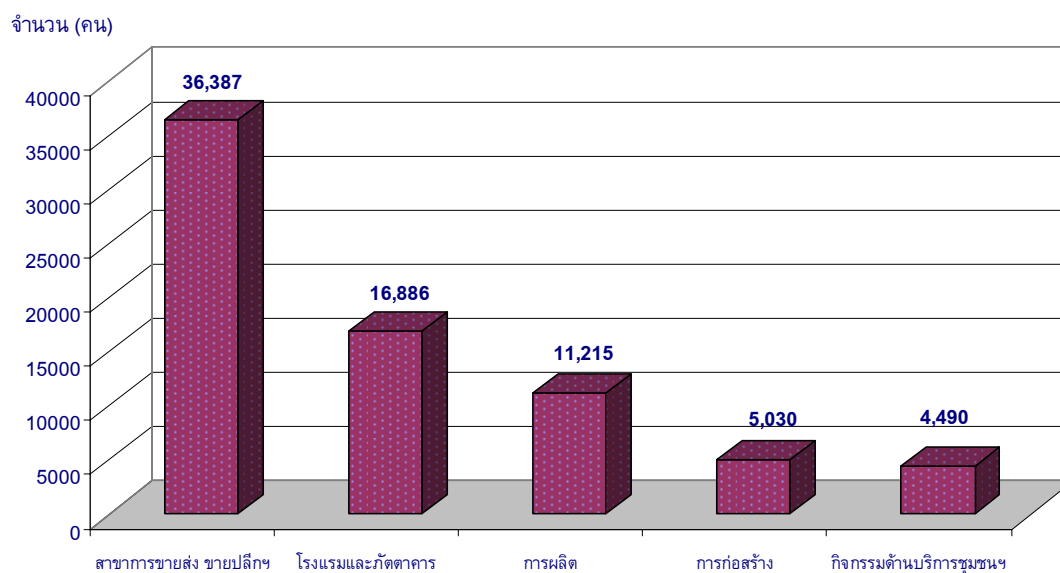
ตารางที่ 2-7 จำนวนแรงงานนอกระบบที่มีงานทำ จำแนกรายอุตสาหกรรม ปี 2551 และปี 2552 ของจังหวัดศรีสะเกษ

ประเภทอุตสาหกรรม	แรงงานนอกระบบ ปี 2551			แรงงานนอกระบบ ปี 2552		
	ชาย	ชาย	หญิง	รวม	หญิง	รวม
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	71,408	73,229	144,637	67,321	63,353	130,673
2. การประมง	14,311	6,378	20,690	8,042	3,063	11,105
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	-	-	-
4. การผลิต	4,862	4,436	9,298	6,888	4,327	11,215
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-	-	-	-	-	-
6. การก่อสร้าง	3,789	-	3,789	4,460	570	5,030
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	16,940	18,654	35,594	18,414	17,973	36,387
8. โรงแรม และภัตตาคาร	4,144	9,744	13,888	4,872	12,014	16,886
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	2,361	78	2,440	3,240	29	3,269
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	-	99	99	-	-	-
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	1,221	1,333	2,554	609	1,426	2,035
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	512	-	512	-	-	-
13. การศึกษา	55	125	180	91	1,727	1,818
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	-	309	309	89	339	428
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	2,262	2,511	4,773	2,496	1,994	4,490
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-	-	-	-	-
17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-	-	-	-	-
18. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-
รวม	121,865	116,897	238,762	116,521	106,815	223,336

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-7 5 อันดับสาขาการผลิตที่มีแรงงานนอกระบบทำงานอยู่มากที่สุดในปี 2552 ของจังหวัดตรัง

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ พบว่าอาชีพที่มีแรงงานนอกระบบทำงานอยู่มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านเกษตรและประมง จำนวน 135,819 คน (ร้อยละ 60.81 ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) รองลงมาอาชีพพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า 48,056 คน (ร้อยละ 21.52) ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ จำนวน 14,123 คน (ร้อยละ 6.32) อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ จำนวน 13,936 คน (ร้อยละ 6.24) และผู้ปฏิบัติงานโรงงานและเครื่องจักร จำนวน 3,616 คน (ร้อยละ 1.62 ตามลำดับ (ตารางที่ 2-8)

ตารางที่ 2-8 จำนวนแรงงานนอกระบบที่มีงานทำ จำแนกรายอาชีพ ปี 2552 ของจังหวัดตรัง

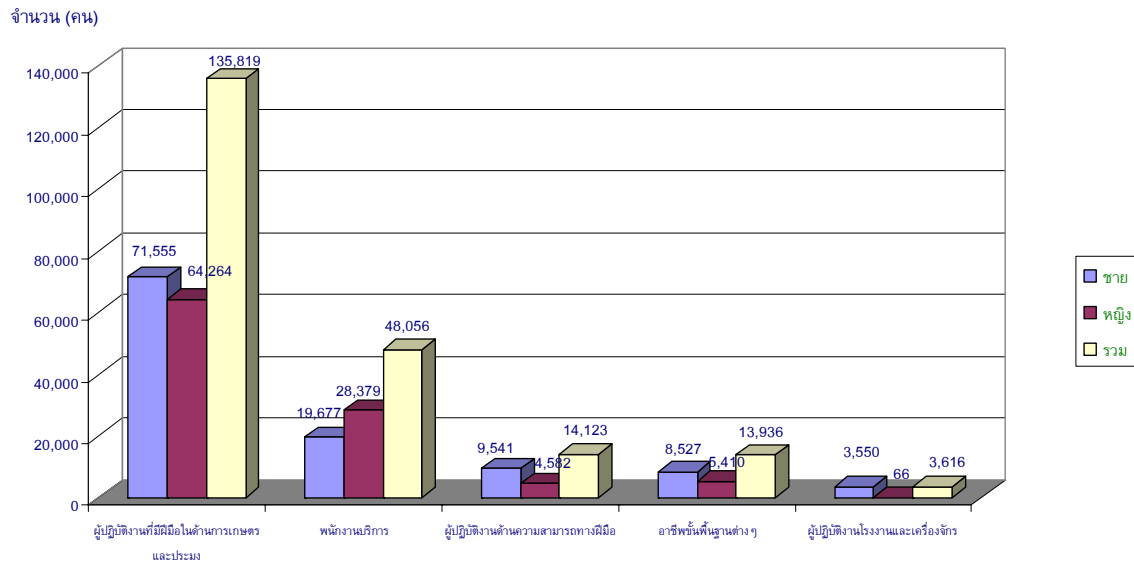
หน่วย: คน

ประเภทอาชีพ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย และผู้จัดการ	2,699	856	3,556
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	596	1,534	2,130
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	320	726	1,045
4. เสมียน	56	999	1,054
5. พนักงานบริการ	19,677	28,379	48,056
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และประมง	71,555	64,264	135,819
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง	9,541	4,582	14,123
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	3,550	66	3,616
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ	8,527	5,410	13,936
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-
รวม	116,521	106,815	223,336

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

**แผนภาพที่ 2-8 5 อันดับสาขาอาชีพที่มีแรงงานนอกระบบทำงานอยู่มากที่สุดในปี 2552
ของจังหวัดศรีสะเกษ**

แรงงานนอกระบบที่มีงานทำ ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษามากที่สุด คือจำนวน 80,840 คน (ร้อยละ 36.20) รองลงมาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 39,786 คน (ร้อยละ 17.81) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 36,914 คน (ร้อยละ 16.53) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 36,237 คน (ร้อยละ 16.23) ในขณะที่ผู้ที่มีงานทำที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีจำนวน 27,665 คน (ร้อยละ 12.39) ส่วนผู้ที่ไม่มีการศึกษา มีจำนวน 5,338 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.39 ของจำนวนแรงงานนอกระบบที่มีงานทำทั้งหมด (ตารางที่ 2-9)

**ตารางที่ 2-9 จำนวนแรงงานนอกระบบที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2552
ของจังหวัดศรีสะเกษ**

หน่วย: คน

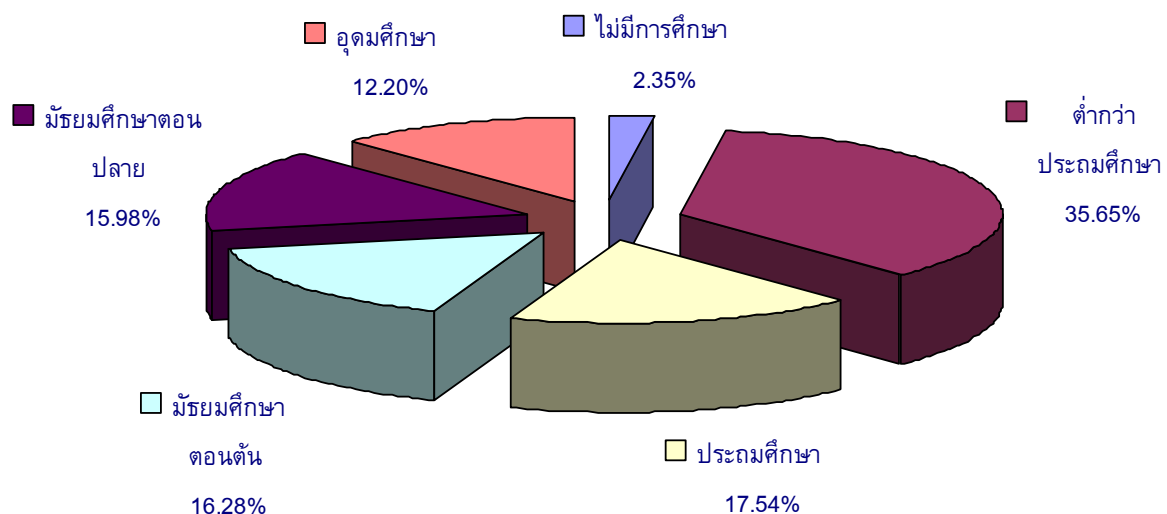
ระดับการศึกษา	ปี 2552		
	ชาย	หญิง	รวม
1. ไม่มีการศึกษา	1,866	3,472	5,338
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	37,139	43,702	80,840
3. ประถมศึกษา	20,029	19,757	39,786
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	23,271	13,643	36,914
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	19,975	12,817	36,237
- สายสามัญ	14,402	9,018	23,421
- สายอาชีวศึกษา	5,573	3,799	9,372
- สายวิชาการศึกษา	-	-	-

ระดับการศึกษา	ปี 2552		
	ชาย	หญิง	รวม
6. อุดมศึกษา	14,241	13,424	27,665
- สายวิชาการ	7,284	7,570	14,854
- สายวิชาชีพ	5,837	4,293	10,130
- สายวิชาการศึกษา	1,120	1,561	2,681
7. การศึกษาอื่น ๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	116,521	106,815	223,336

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-9 สัดส่วนของแรงงานนอกระบบที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาปี 2552 ของจังหวัดศรีสะเกษ

2.2 การจัดหางานและส่งเสริมการมีงานทำ

1) การจัดหางานในจังหวัด

1.1) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามเพศ

จากข้อมูลสถิติของสำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 (กรกฎาคม – กันยายน 2553) มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษทั้งสิ้น **1,104 อัตรา** ซึ่งมีจำนวนลดลง 26 อัตรา จากไตรมาสที่ 2 ปี 2553 ที่มีตำแหน่งงานว่าง 1,130 อัตรา หรือร้อยละ 2.30 แต่หากเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้น 377 อัตรา หรือร้อยละ 51.86 ในส่วนของผู้ลงทะเบียนสมัครงาน มีทั้งสิ้น **476 คน** ลดลงจากไตรมาสที่ 2 ปี 2553 จำนวน 380 คน หรือร้อยละ 44.39 แต่มีจำนวนเพิ่มขึ้น 93 คน จากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาที่มีผู้สมัครงาน จำนวน 383 คน หรือร้อยละ 24.28 ขณะที่ผู้ได้รับการบรรจุงาน มีจำนวนทั้งสิ้น **531 คน** ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมาจำนวน 1 คน ซึ่งมีการบรรจุงาน 532 คน หรือร้อยละ 0.19 แต่มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา 85 คน ซึ่งมีการบรรจุงาน 446 คน หรือร้อยละ 48.10 ตามลำดับ

และหากเปรียบเทียบความต้องการของนายจ้างระหว่างเพศชายและเพศหญิงในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 พบว่าส่วนใหญ่จะรับไม่ระบุเพศ มีจำนวนสูงถึง 722 อัตรา (ร้อยละ 65.40) ในขณะที่เพศชายมีตำแหน่งงานว่าง 239 อัตรา (ร้อยละ 21.65) และเพศหญิงมีจำนวน 143 อัตรา (ร้อยละ 12.95) สำหรับผู้ลงทะเบียนสมัครงานมีสัดส่วนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีเพศหญิงลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน 285 คน (ร้อยละ 59.87 ของผู้สมัครงานทั้งหมด) และเพศชายมาลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน 191 คน (ร้อยละ 40.13) ส่วนการบรรจุงานเพศหญิงจะมีสัดส่วนการบรรจุงานที่สูงกว่าเพศชาย คือมีจำนวน 333 คน (ร้อยละ 62.71) ในขณะที่เพศชายมีเพียง 198 คน (ร้อยละ 37.29)

ในภาพรวมตลอดทั้งไตรมาส สรุปได้ว่า จังหวัดศรีสะเกษยังขาดแคลนแรงงานอยู่มาก คือมีอัตราการขาดแคลนสูงกว่าร้อยละ 50 โดยพบว่า ร้อยละของผู้ที่ได้รับการบรรจุงานเทียบกับตำแหน่งงานว่างในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 คิดเป็นร้อยละ 48.10 มีอัตราร้อยละของการบรรจุงานใกล้เคียงกับไตรมาสที่ 2 ปี 2553 ที่มีอัตราร้อยละ 47.08 ขณะที่ร้อยละของผู้ที่ได้รับการบรรจุงานเมื่อเทียบกับผู้สมัครงาน คิดเป็นร้อยละ 111.55 คือมีอัตราการบรรจุงานสูงกว่าผู้สมัครงานในไตรมาสนี้ ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่สมัครงานในไตรมาสนี้จะได้รับการบรรจุงานครบทุกคน แต่ส่วนหนึ่งเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนสมัครงานในไตรมาสมาแล้ว และได้รับการบรรจุงานในไตรมาสนี้ โดยมีอัตราการบรรจุงานเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2 ปี 2553 ที่อัตราการบรรจุงานร้อยละ 62.15 (ตารางที่ 2-10)

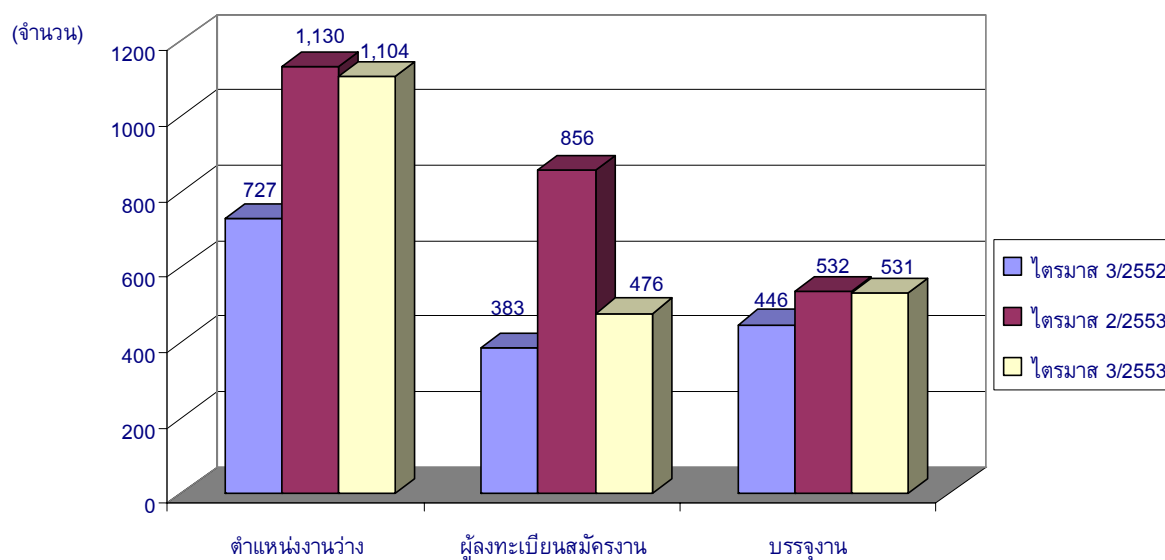
ตารางที่ 2-10 ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน ไตรมาสที่ 3/2552 ไตรมาสที่ 2/2553 และไตรมาสที่ 3/2553 ของจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

ไตรมาส	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุงาน (คน)		
	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ไตรมาส 3/2552	213	134	380	727	153	230	383	166	280	446
ไตรมาส 2/2553	134	348	648	1,130	335	521	856	150	382	532
ไตรมาส 3/2553	239	143	722	1,104	191	285	476	198	333	531

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-10 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน ไตรมาส 3/2552 ไตรมาส 2/2553 และไตรมาส 3/2553 ของจังหวัดตรัง

1.2) ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาเป็นรายอุตสาหกรรมแล้ว พบว่าตำแหน่งงานว่างในจังหวัดตรังส่วนใหญ่ร้อยละ 99.18 เป็นงานนอกภาคเกษตรกรรม โดยสาขาการผลิต เป็นสาขาที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด 403 อัตรา (ร้อยละ 36.50) รองลงมาได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน มีตำแหน่งงานว่าง 349 อัตรา (ร้อยละ 31.61) และสาขาโรงแรมและภัตตาคาร มีตำแหน่งงานว่าง 125 อัตรา (ร้อยละ 11.32) ตามลำดับ

ส่วนการบรรจุนาน พบว่าสาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีการบรรจุนานมากที่สุด จำนวน 250 คน (ร้อยละ 47.08 ของผู้ที่ได้รับการบรรจุนานทั้งหมด) รองลงมาได้แก่สาขาการผลิต มีการบรรจุนาน 166 คน (ร้อยละ 31.26) และสาขาโรงแรมและภัตตาคาร มีการบรรจุนาน 33 คน (ร้อยละ 6.21) ทั้งนี้ จะพบว่าสาขาการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ ผู้ที่ได้รับการบรรจุนาน มีจำนวนมากกว่าตำแหน่งงานว่าง สาเหตุเนื่องจาก เป็นตำแหน่งงานที่มีผู้สมัครงานในไตรมาสที่ผ่านมา และได้รับการบรรจุนานในไตรมาสนี้ (ตารางที่ 2-11)

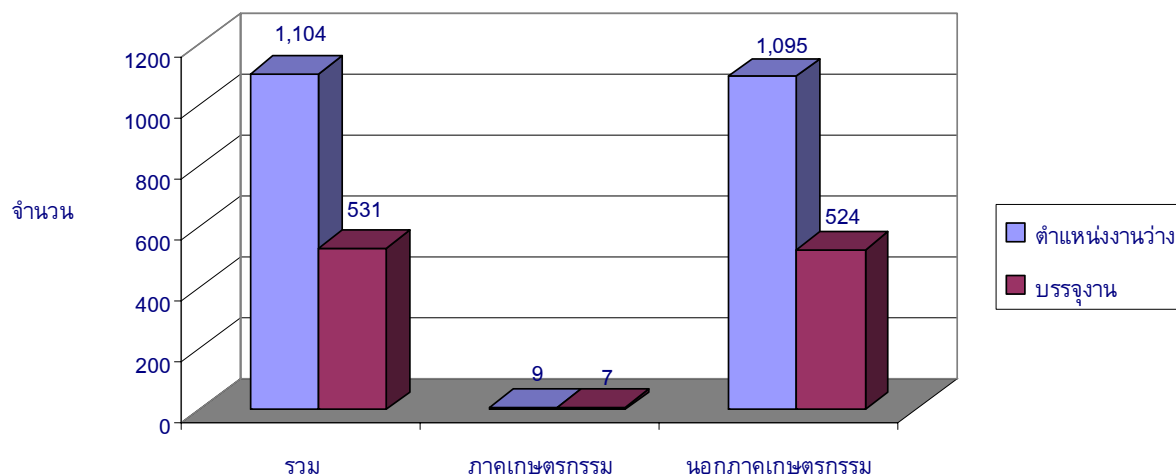
ตารางที่ 2-11 ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม ไตรมาสที่ 3/2553 ของจังหวัดเชียงใหม่

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุนาน (คน)
ภาคเกษตรกรรม	9	7
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	4	2
2. การประมง	5	5
นอกภาคเกษตรกรรม	1095	524
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-
4. การผลิต	403	166
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-	-
6. การก่อสร้าง	15	4
7. การขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	349	250
8. โรงแรม และภัตตาคาร	125	33
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	72	9
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	64	2
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	16	10
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	11	18
13. การศึกษา	23	19
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	10	9
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	2	3
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	5	1
17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-
18. ไม่ทราบ	-	-
รวม	1,104	531

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่

แผนภาพที่ 2-11 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน ในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

1.3) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ

เมื่อจำแนกตามสาขาอาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุดในจังหวัดตรัง ปรากฏว่าอาชีพงานพื้นฐาน มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด จำนวน 259 อัตรา (ร้อยละ 23.46) รองลงมาคือ พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 214 อัตรา (ร้อยละ 19.38) และเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน 180 อัตรา (ร้อยละ 16.30) ตามลำดับ

ในด้านผู้หางานนั้น ส่วนใหญ่ลงทะเบียนสมัครงานในสาขาอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ มากที่สุด มีจำนวน 131 คน (ร้อยละ 27.52) รองลงมาได้แก่อาชีพงานพื้นฐาน มีจำนวน 114 คน (ร้อยละ 23.95) และพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด มีจำนวน 92 คน (ร้อยละ 19.33) ตามลำดับ

ส่วนการบรรจุงาน พบว่าอาชีพงานพื้นฐาน ได้รับการบรรจุงานมากที่สุด มีจำนวน 124 คน (ร้อยละ 23.35) รองลงมาได้แก่อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ มีจำนวน 110 คน (ร้อยละ 20.72) และพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด มีจำนวน 104 คน (ร้อยละ 19.59) ตามลำดับ

จากข้อมูลเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่าในไตรมาสที่ 3 นี้ ตำแหน่งงานระดับล่าง หรือแรงงานไร้ฝีมือ ได้รับความสนใจจากผู้สมัครงานจำนวนมาก โดยพบว่าร้อยละของผู้ได้รับการบรรจุงานเทียบกับตำแหน่งงานว่างในสาขาอาชีพขั้นพื้นฐาน (แรงงานไร้ฝีมือ) สูงถึงร้อยละ 47.88 และร้อยละของผู้ได้รับการบรรจุงานเทียบกับผู้สมัครงาน คิดเป็นร้อยละ 107.77 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ที่สมัครงาน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นผู้สมัครงานที่อยู่ในไตรมาสที่ผ่านมาและได้รับการบรรจุงานในไตรมาสที่ 3 นี้ ส่วนสาขาอาชีพอื่นๆ จำนวนผู้สมัครงาน และจำนวนผู้ได้รับการบรรจุงานอยู่ในสัดส่วนที่สอดคล้องกัน (ตารางที่ 2-12)

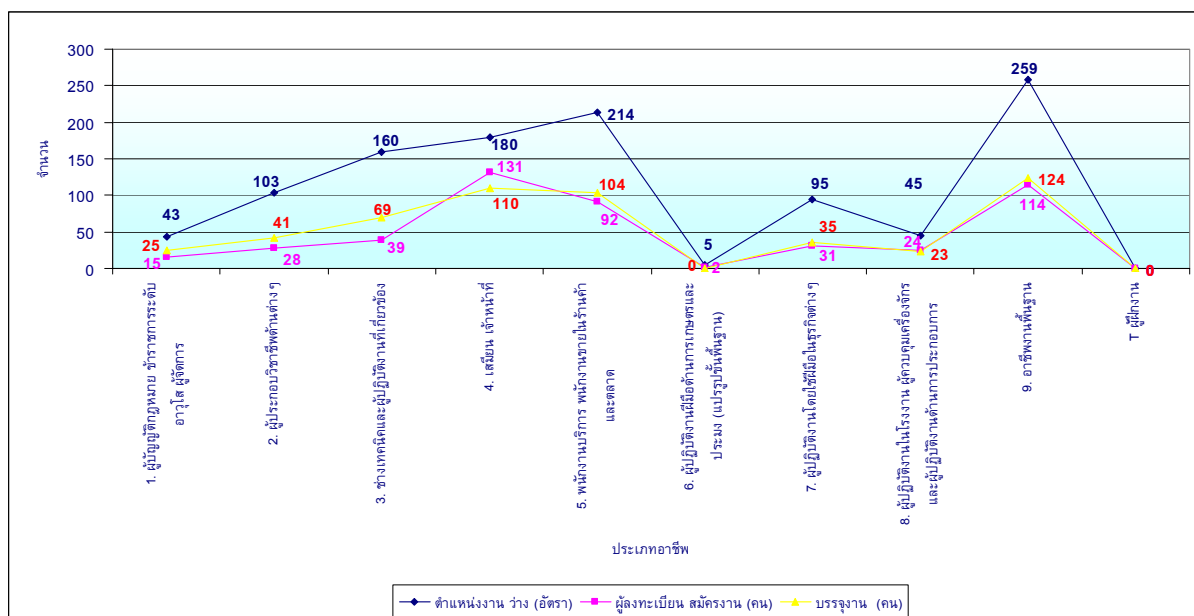

ตารางที่ 2-12 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ ไตรมาส 3 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	43	15	25
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอื่นๆ	103	28	41
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	160	39	69
เสมียน เจ้าหน้าที่	180	131	110
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	214	92	104
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	5	2	-
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	95	31	35
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและปฏิบัติงานด้านการประกอบการ	45	24	23
อาชีพงานพื้นฐาน	259	114	124
ผู้ฝึกงาน	-	-	-
รวม	1,104	476	531

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-12 ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอาชีพ ไตรมาส 3 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

1.4) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ตำแหน่งงานว่าง จากจำนวน 1,104 อัตรา มีความต้องการผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด คือ 309 อัตรา (ร้อยละ 27.99) รองลงมาในระดับปริญญาตรี จำนวน 230 อัตรา (ร้อยละ 20.83) และระดับ ปวส. จำนวน 202 อัตรา (ร้อยละ 18.30)

ในขณะที่ผู้มาลงทะเบียนสมัครงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คือ 177 คน (ร้อยละ 37.18) รองลงมาในระดับปริญญาตรีจำนวน 144 คน (ร้อยละ 30.25) และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 82 คน (ร้อยละ 17.23)

ส่วนการบรรจุงาน พบว่ามีการบรรจุงานแรงงานผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ 205 คน (ร้อยละ 38.61) รองลงมาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 139 คน (ร้อยละ 26.18) และระดับ ปวส. จำนวน 89 คน (ร้อยละ 16.76) ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่า แรงงานที่เป็นที่ต้องการของตลาดมากที่สุดในไตรมาสนี้ คือ กลุ่มแรงงานกึ่งฝีมือ หรือผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในขณะที่เดียวกันผู้หางานส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจะสอดคล้องกัน ทั้งนี้ พบว่าในกลุ่มแรงงานระดับกึ่ง ฝีมือ หรือผู้ที่จบการศึกษาระดับมัศึกษามีจำนวนกว่าครึ่งที่ได้รับการบรรจุงาน หรือคิดเป็นร้อยละ 78.53 ของผู้ที่ได้รับการบรรจุงานเทียบกับผู้สมัครงาน และคิดเป็นร้อยละ 44.98 ของผู้ที่ได้รับการบรรจุงานเทียบกับตำแหน่งงาน (ตารางที่ 2-13)

ตารางที่ 2-13 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ไตรมาส 3 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

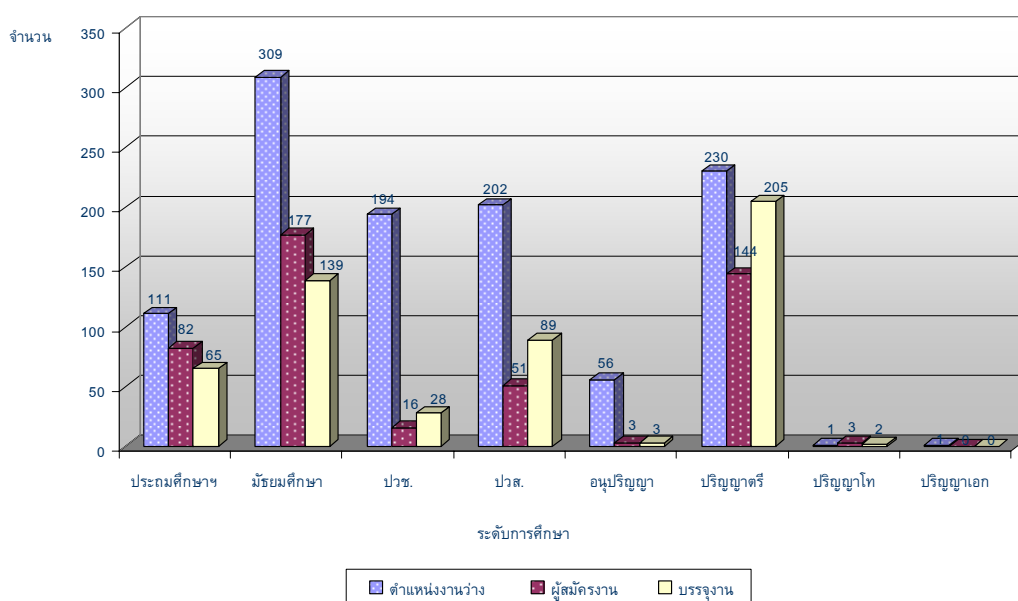
วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	111	82	65
มัธยมศึกษา	309	177	139
ปวช.	194	16	28
- พาณิชย	-	10	16
- ช่าง	-	2	5
- อื่นๆ	194	4	7
ปวส.	202	51	89
- พาณิชย	-	17	41
- ช่าง	-	15	26
- อื่นๆ	202	19	22
อนุปริญญา	56	3	3

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุนาน (คน)
ปริญญาตรี	230	144	205
ปริญญาโท	1	3	2
ปริญญาเอก	1	-	-
อื่น ๆ	-	-	-
รวม	1,104	476	531

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่

แผนภาพที่ 2-13 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ไตรมาส 3 ปี 2553 ของจังหวัดเชียงใหม่

1.5) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่คือ 18-24 ปี มีจำนวน 481 อัตรา (ร้อยละ 43.57) รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 25-29 ปี มีจำนวน 306 อัตรา (ร้อยละ 27.72) และช่วงอายุ 30-39 มีจำนวน 196 อัตรา (ร้อยละ 17.75) ตามลำดับ

ผู้ลงทะเบียนสมัครงานส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 18 - 24 ปี มีจำนวน 182 คน (ร้อยละ 38.24) รองลงมาคือช่วงอายุ 25-29 ปี มีจำนวน 120 คน (ร้อยละ 25.21) และช่วงอายุ 30-39 ปี มีจำนวน 107 คน (ร้อยละ 22.48) ตามลำดับ

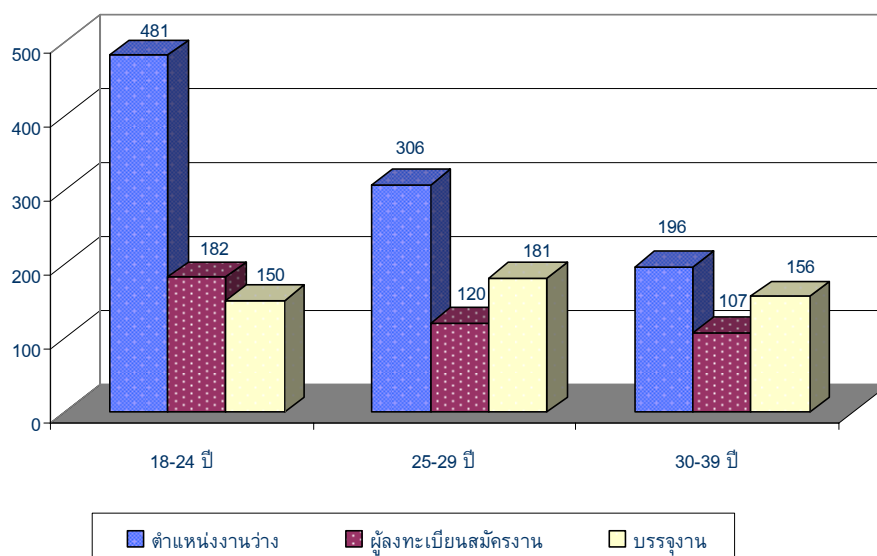
ด้านการบรรจุนาน พบว่าช่วงอายุ 25-29 ปี ได้รับการบรรจุนานมากที่สุด มีจำนวน 181 คน (ร้อยละ 34.09) รองลงมาคือช่วงอายุ 30-39 ปี มีจำนวน 156 คน (ร้อยละ 29.38) และช่วงอายุ 18-24 ปี มีจำนวน 150 คน (ร้อยละ 28.25) ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นช่วงอายุที่เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ สอดคล้องกันกับช่วงอายุของผู้สมัครงาน ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 18 – 24 ปี สำหรับผู้ได้รับการบรรจุนาน แม้ช่วงอายุที่ได้รับการบรรจุนานมากที่สุดจะอยู่ระหว่าง 25 – 29 ปี ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากตำแหน่งที่ว่างเป็นตำแหน่งที่ แต่ยังคงอยู่ในกลุ่มของช่วงอายุที่เป็นที่ต้องการมากที่สุด (ตารางที่ 2-14)

ตารางที่ 2-14 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ไตรมาส 2 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

ช่วงอายุ	ตำแหน่งงานว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุนาน	
	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
15 - 17 ปี	11	1.00	10	2.10	2	0.38
18 - 24 ปี	481	43.57	182	38.24	150	28.25
25 - 29 ปี	306	27.72	120	25.21	181	34.09
30 - 39 ปี	196	17.75	107	22.48	156	29.38
40 - 49 ปี	89	8.06	41	8.61	32	6.03
50 - 59 ปี	21	1.90	16	3.36	10	1.88
60 ปี ขึ้นไป	-	-	-	-	-	-
รวม	1,104	100	476	100	531	100

แผนภาพที่ 2-14 3 อันดับแรกของตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตามอายุ ไตรมาส 3 ปี 2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

2) การจัดหางานต่างประเทศ

2.1) จำนวนแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์ไปทำงานในต่างประเทศ

แรงงานไทยในจังหวัดตรัง ที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศ มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับแรงงานไทยในจังหวัดทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้สืบเนื่องจากเศรษฐกิจของจังหวัดที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะยางพารา และปาล์มน้ำมัน ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูง ซึ่งปัจจุบันราคายางพาราเฉลี่ยอยู่ที่ 104 – 109 บาท/ กก. โดยพบว่าในช่วงไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ไม่มีแรงงานไทยลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ (ตารางที่ 2-15)

ตารางที่ 2-15 จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส 3 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)			ร้อยละ (%)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ประถมศึกษา	-	-	-	-	-	-
มัธยมศึกษา	-	-	-	-	-	-
ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	-	-	-	-	-	-
ปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-
รวม	0	0	0	0	0	0

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

2.2) จำนวนแรงงานไทยในจังหวัดตรัง ที่ได้รับใบอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ ตามวิธีการเดินทาง

ในไตรมาสนี้ มีแรงงานซึ่งเป็นแรงงานที่เคยได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ ติดต่อเพื่อขออนุญาตเดินทางกลับไปทำงานระหว่างกลับมาเยี่ยมบ้านชั่วคราว (Re-Entry) จำนวน 12 คน (ตารางที่ 2-16)

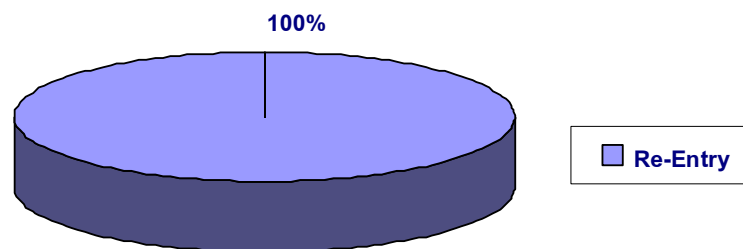
ตารางที่ 2-16 จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาส 3 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

วิธีการเดินทาง	จำนวน (คน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
บริษัทจัดหางานจัดส่ง	-	-
Re-Entry	12	100.00
เดินทางด้วยตนเอง	-	-
นายจ้างพาไปฝึกงาน	-	-
นายจ้างพาไปทำงาน	-	-
กรมการจัดหางานจัดส่ง	-	-
รวม	12	100.00

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-15 สัดส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

2.3) จำนวนแรงงานไทยในจังหวัดตรัง ที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศจำแนกตามภูมิภาคที่ไปทำงาน

แรงงานไทยจำนวน 12 คน ที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะไปทำงานในภูมิภาคอื่นๆ (ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และสาธารณรัฐเชค) มีจำนวน 5 คน (ร้อยละ 41.67) รองลงมาคือเอเชีย (ประเทศฮ่องกง อินโดนีเซีย และอินเดีย) มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 33.33) และตะวันออกกลาง (ประเทศสาธารณรัฐอาหรับเอมิเรต) มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 25.00) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-17)

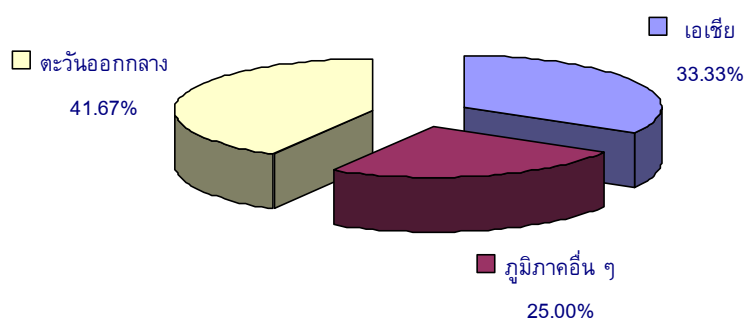
ตารางที่ 2-17 จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

ภูมิภาค	จำนวน (คน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เอเชีย	4	33.33
ตะวันออกกลาง	3	25.00
แอฟริกา	-	-
ภูมิภาคอื่น ๆ	5	41.67
รวม	12	100.00

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-16 จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศจำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ของจังหวัดตรัง

3) แรงงานต่างด้าว

3.1) จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในจังหวัดตรัง

จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในพื้นที่จังหวัดตรัง มีจำนวนทั้งสิ้น 5,447 คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา จำนวน 171 คน (ไตรมาสที่ 2 ปี 2553 จำนวน 5,276 คน) หรือคิดเป็นร้อยละ 3.24 แต่มีจำนวนลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 12.05 (ไตรมาสที่ 3 ปี 2552 จำนวน 6,193 คน) และเมื่อจำแนกตามลักษณะการเข้าเมืองของคนต่างด้าว พบว่า กลุ่มคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง รอพิสุจน์สัญชาติมีมากกว่ากลุ่มคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย โดยเป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย จำนวน 843 คน (ร้อยละ 15.48) และคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองรอพิสุจน์สัญชาติ จำนวน 4,604 คน (ร้อยละ 84.52)

กลุ่มคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย ส่วนใหญ่เป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายมาตรา 9 ชั่วคราว (MOU) จำนวน 617 คน (ร้อยละ 73.19 ของคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายทั้งหมด) รองลงมา เป็นชั่วคราวทั่วไป จำนวน 145 คน (ร้อยละ 17.20) และพาสปอร์ตสัญชาติ จำนวน 80 คน (ร้อยละ 9.49) ส่วนกลุ่มมาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน (BOI) มีเพียง 1 คน (ร้อยละ 0.17) ทั้งนี้เมื่อเทียบกับจำนวนคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้น 261 คน (ร้อยละ 44.85) และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน 179 คน (ร้อยละ 26.96)

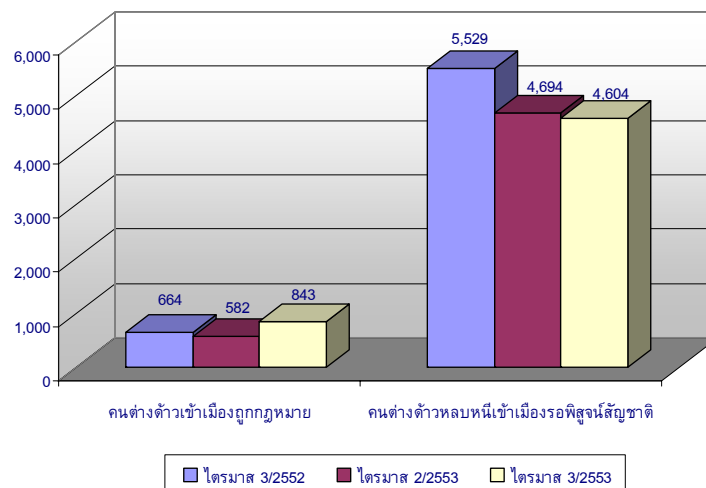
สำหรับกลุ่มคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองรอพิสูจน์สัญชาติ (มาตรา 13) ส่วนใหญ่เป็นกลุ่ม มติคณะรัฐมนตรี (ครม.) 3 สัญชาติ มีจำนวน 4,604 คน (ร้อยละ 99.46) และชนกลุ่มน้อย มีจำนวน 25 คน (ร้อยละ 0.54) ของคนต่างด้าวในกลุ่มนี้ทั้งหมด และเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่าคนต่างด้าวกลุ่มนี้ที่ได้รับอนุญาตทำงานระหว่างรอพิสูจน์สัญชาติ มีจำนวนลดลง 90 คน (ร้อยละ 1.92) และลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาจำนวน 925 คน (ร้อยละ -16.73) (ตารางที่ 2-18)

ตารางที่ 2-18 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน จำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง ไตรมาสที่ 3/2552 ไตรมาส 2/2553 และไตรมาสที่ 3/2553 ของจังหวัดศรีสะเกษ

ไตรมาส	คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย						คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองรอพิสูจน์สัญชาติ			รวมทั้งสิ้น
	มาตรา 9				มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน (BOI)	รวม	มาตรา 13		รวม	
	ตลอดชีพ	ชั่วคราวทั่วไป	ชั่วคราว (MOU)	พิสูจน์สัญชาติ			ชนกลุ่มน้อย	มติ ครม. (3 สัญชาติ)		
ไตรมาส 3/2552	-	129	502	31	2	664	15	5,514	5,529	6,193
ไตรมาส 2/2553		124	426	31	1	582	25	4,669	4,694	5,276
ไตรมาส 3/2553	-	145	617	80	1	843	25	4,579	4604	5,447

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-17 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายและแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองรอพิสูจน์สัญชาติ ไตรมาสที่ 3/2552 ไตรมาส 2/2553 และไตรมาสที่ 3/2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ

3.2) จำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย

จำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย จำแนกตามสัญชาติที่เข้ามาทำงาน (ยกเว้นประเภทตลอดชีพ) ณ วันที่ 25 กันยายน 2553 จากจำนวนทั้งสิ้น 843 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นสัญชาติอื่นๆ (มีมากที่สุดได้แก่ สัญชาติกัมพูชา) 680 คน (ร้อยละ 80.76) รองลงมาเป็นสัญชาติจีน มีจำนวน 65 คน (ร้อยละ 7.72) และสัญชาติพม่า มีจำนวน 53 คน (ร้อยละ 6.29)

แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย จำแนกตามประเภทอาชีพที่เข้ามาทำงาน พบว่าอาชีพงานพื้นฐานมีมากที่สุด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเภทชั่วคราว MOU. จำนวน 697 คน (ร้อยละ 82.78) รองลงมาเป็นผู้ประกอบการอาชีพด้านต่างๆ มีจำนวน 91 คน (ร้อยละ 10.81) แยกเป็นสัญชาติจีน 36 คน สัญชาติอื่นๆ 18 คน ฟิลิปปินส์ 17 คน อังกฤษ 9 คน อเมริกัน 6 คน ออสเตรเลีย 3 คน และอินเดีย 2 คน และบัญชีกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ มีจำนวน 36 คน (ร้อยละ 4.28) แยกเป็นสัญชาติจีน 15 คน สัญชาติอื่นๆ 14 คน ฟิลิปปินส์ 3 คน ส่วนสัญชาติอังกฤษ อเมริกัน และพม่า มีประเภทละ 1 คน ตามลำดับ (ตารางที่ 2-19)

ตารางที่ 2-19 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย จำแนกตามประเภทอาชีพและสัญชาติที่เข้ามาทำงาน

หน่วย: คน

ประเภทอาชีพ	สัญชาติ (คน)											รวม
	ญี่ปุ่น	ไทย ใหญ่	จีน	อิน เดีย	อังกฤษ	พม่า	อเมริกา	จีนไต้หวัน	ฟิลิปปิน	ออสเตรเลีย	อื่นๆ	
ผู้บัญชีกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส	1		15		1	1	1		3		14	36
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้าน ต่าง ๆ			36	2	9		6		17	3	18	91
ช่างเทคนิคและ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง			1								1	2
เสมียน เจ้าหน้าที่			3									3
พนักงานบริการ			6						1			7
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้คุมเครื่องจักรฯ			4								2	6
อาชีพงานพื้นฐาน						52					645	697
รวม	1	-	65	2	10	53	7	-	21	3	680	843

ที่มา สำนักงานแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ

3.3) จำนวนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองรอพิสูจน์สัญชาติ

กลุ่มแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน ตามมติคณะรัฐมนตรี ปี 2553 เป็นแรงงานที่ประเทศไทยอนุญาตให้มาทำงานเป็นการชั่วคราว เพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงานระดับล่างในประเทศไทย ณ วันที่ 25 กันยายน 2553 มีจำนวนทั้งสิ้น 4,579 คน เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมาพบว่าแรงงานต่างด้าวกลุ่มนี้มีจำนวนลดลง 90 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.93 และมีจำนวนลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาจำนวน 935 คน หรือร้อยละ 16.96 และเมื่อพิจารณารายสัญชาติ พบว่า แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองส่วนใหญ่เป็นสัญชาติพม่า ร้อยละ 91.55 (4,192 คน) รองลงมาได้แก่ สัญชาติลาว ร้อยละ 5.46 (250 คน) และสัญชาติกัมพูชา ร้อยละ 2.99 (137 คน) (ตารางที่ 2-20)

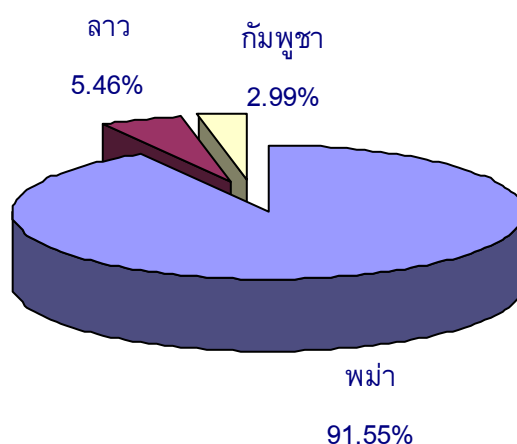
ตารางที่ 2-20 จำนวนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับอนุญาตทำงาน ไตรมาส 3/2552
ไตรมาส 2/2553 และไตรมาส 3/2553 จำแนกตามสัญชาติ จังหวัดศรี

หน่วย: คน

ปี	สัญชาติ (คน)			รวมทั้งสิ้น
	พม่า	ลาว	กัมพูชา	
ไตรมาส 3/2552	4,975	366	173	5,514
ไตรมาส 2/2553	4,261	273	135	4,669
ไตรมาส 3/2553	4,192	250	137	4,579

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดศรี

แผนภาพที่ 2-18 สัดส่วนของแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับอนุญาตทำงาน
จำแนกตามสัญชาติ ไตรมาส 3 ปี 2553 จังหวัดศรี

4) การแนะแนวอาชีพและการส่งเสริมการมีงานทำ

กิจกรรมที่ดำเนินการอีกด้านหนึ่งของสำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษ คือ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในจังหวัดศรีสะเกษ สำหรับไตรมาสที่มีทั้งสิ้น 1 กิจกรรม ได้แก่ อบรมผู้รับงาน / ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน ดำเนินการจำนวน 2 รุ่น จำนวนผู้ได้รับประโยชน์ 43 คน (รายละเอียดตามตารางที่ 2-21)

ตารางที่ 2-21 กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ จำแนกตามประเภทกิจกรรม
ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ

กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์ (คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
1. แนะนำอาชีพ	-	-	-	-
2. มหกรรมอาชีพ	-	-	-	-
3. ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	-	-	-	-
4. ส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ	-	-	-	-
5. อบรมผู้รับงาน / ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	2 รุ่น	-	43	43
6. ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	-	-	-	-
รวม	2	-	43	43

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดศรีสะเกษ

2.3 การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

1) การพัฒนาฝีมือแรงงาน

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือแรงงานไทยให้มีมาตรฐานฝีมือทัดเทียมประเทศต่างๆ ขณะเดียวกันเป็นการพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

1.1) การฝึกเตรียมเข้าทำงาน

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ไม่มีแรงงานมาสมัครฝึกหรือแจ้งความประสงค์ฝึกเตรียมเข้าทำงาน แต่มีผู้ผ่านการฝึก ซึ่งเป็นการฝึกเตรียมเข้าทำงานช่วงก่อนหน้าและฝึกจบในไตรมาสนี้ มีจำนวน 37 คน จาก 3 กลุ่มอาชีพ ได้แก่ สาขาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 2 คน สาขาช่างเครื่องกล จำนวน 14 คน และสาขาช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ 21 คน (ตารางที่ 2-22)

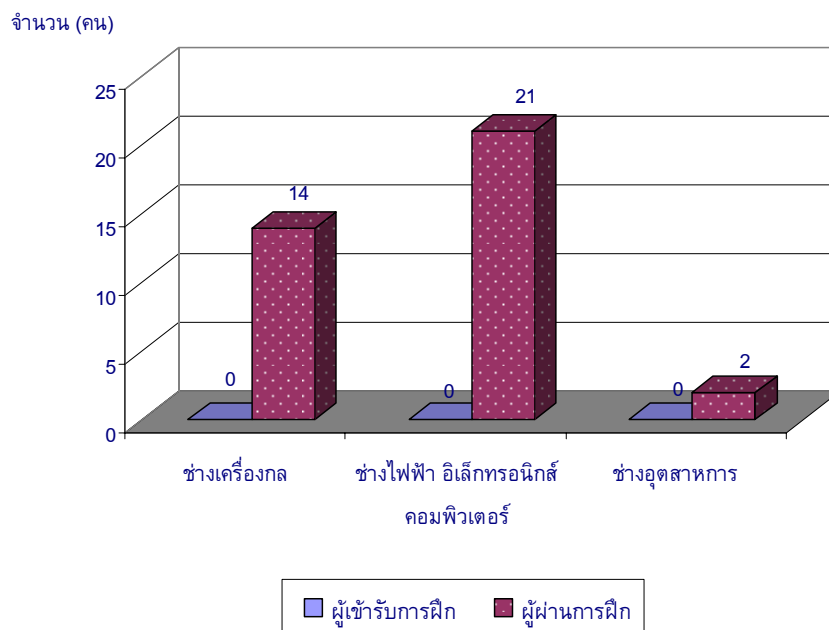
ตารางที่ 2-22 การฝึกเตรียมเข้าทำงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส 3 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก
1. ช่างก่อสร้าง	-	-
2. ช่างอุตสาหกรรม	-	2
3. ช่างเครื่องกล	-	14
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	-	21
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	-	-
6. เกษตรอุตสาหกรรม	-	-
7. ธุรกิจและบริการ	-	-
รวม	-	37

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-19 เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

1.2) การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 พบว่ามีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งสิ้น 246 คน จาก 2 กลุ่มอาชีพคือ กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 147 คน และช่างเครื่องกล จำนวน 99 คน ในจำนวนนี้มีผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำนวน 239 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 97.15 ของผู้เข้ารับการฝึกยกระดับทั้งหมด เป็นผู้เข้ารับการฝึกยกระดับในกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 140 คน (ร้อยละ 95.24 ของสาขาที่ฝึก) ช่างเครื่องกล จำนวน 99 คน (ร้อยละ 100.00 ของสาขาที่ฝึก) (ตารางที่ 2-23)

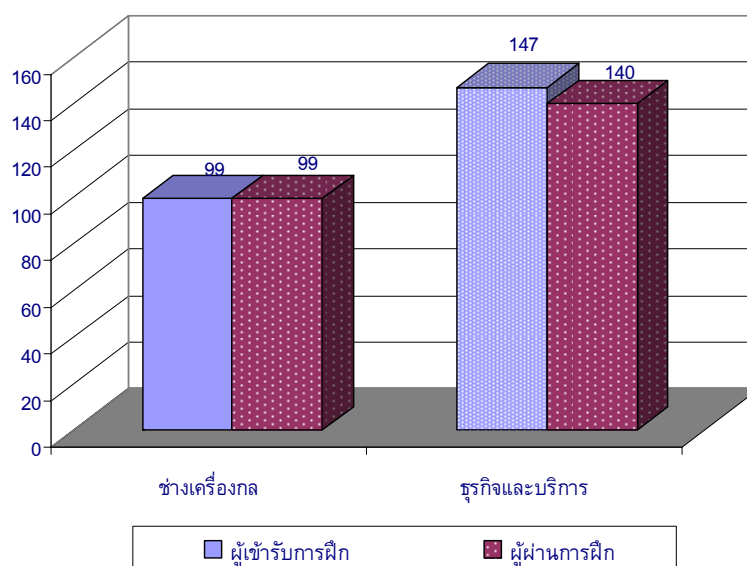
ตารางที่ 2-23 การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส 3 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก
1. ช่างก่อสร้าง	-	-
2. ช่างอุตสาหกรรม	-	-
3. ช่างเครื่องกล	99	99
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	-	-
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	-	-
6. เกษตรอุตสาหกรรม	-	-
7. ธุรกิจและบริการ	147	140
รวม	246	239

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-20 เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

2) การทดสอบฝีมือแรงงาน

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 มีผู้เข้ารับทดสอบฝีมือแรงงานกับศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรังทั้งสิ้น 134 คน ในกลุ่มอาชีพที่เข้ารับการทดสอบมาตรฐาน 2 กลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มอาชีพช่างเครื่องกล จำนวน 89 คน และกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 45 คน ในจำนวนนี้มีผู้ที่ผ่านการทดสอบฝีมือแรงงานจำนวน 138 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 102.99 ในจำนวนนี้เป็นผู้ผ่านการทดสอบในกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการจำนวน 55 คน (คิดเป็นร้อยละ 122.22) สาเหตุที่มีจำนวนผู้ผ่านการทดสอบมากกว่าผู้เข้ารับการทดสอบเนื่องจากในกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบในช่วงเดือนมิถุนายน ซึ่งเป็นช่วงปลายของไตรมาสที่ 2 ปี 2553 และผ่านการทดสอบในช่วงเดือนกรกฎาคม ทำให้มีจำนวนผู้ผ่านการทดสอบมากกว่าจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ ส่วนกลุ่มอาชีพช่างเครื่องกล มีผู้ผ่านการทดสอบจำนวน 83 คน (คิดเป็นร้อยละ 93.26) (ตารางที่ 2-24)

ตารางที่ 2-24 การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาสที่ 3 ปี 2553
ในจังหวัดตรัง

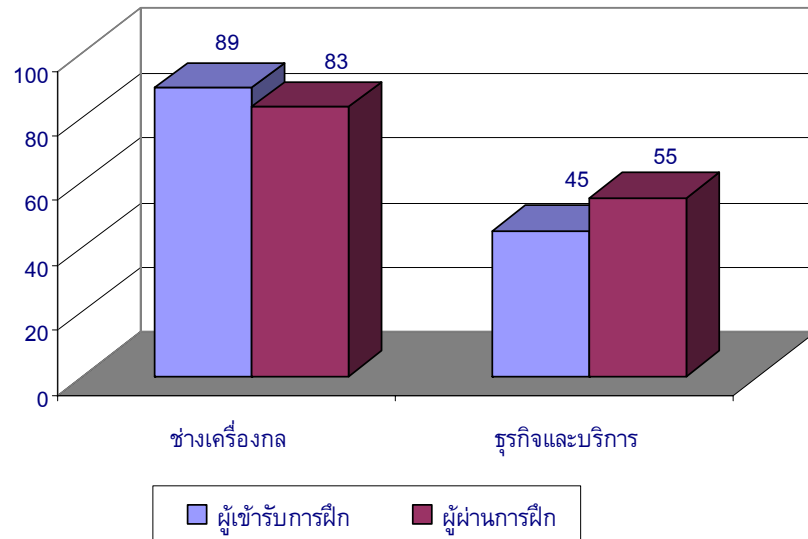
หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน	
	ผู้เข้ารับการทดสอบ	ผู้ผ่านการทดสอบ
1. ช่างก่อสร้าง	-	-
2. ช่างอุตสาหกรรม	-	-
3. ช่างเครื่องกล	89	83
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	-	-
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	-	-
6. เกษตรอุตสาหกรรม	-	-
7. ธุรกิจและบริการ	45	55
รวม	134	138

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-21 เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบและผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ

2.4 การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

1) สถานประกอบการในจังหวัดศรีสะเกษ

จากข้อมูลของ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ จำนวนสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปของจังหวัดศรีสะเกษ ณ วันที่ 14 ตุลาคม 2553 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,172 แห่ง และมีลูกจ้างจำนวน 33,358 คน เป็นเพศชาย 17,884 คน (ร้อยละ 53.61) เพศหญิง 15,404 คน (ร้อยละ 46.18) และเด็ก 71 คน (ร้อยละ 0.21) ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด

หากพิจารณาจำนวนสถานประกอบการจำแนกตามขนาด พบว่าสถานประกอบการขนาดต่างๆ มากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ ขนาดลูกจ้าง 1-4 คน มีจำนวน 1,949 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 61.44) ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด มีลูกจ้างรวม 4,134 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.39) ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด รองลงมาเป็นขนาดลูกจ้าง 5-9 คน มีจำนวน 677 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 21.34) มีจำนวนลูกจ้างรวม 4,501 คน (คิดเป็นร้อยละ 13.49) และขนาดลูกจ้าง 10-19 คน มีจำนวน 299 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 9.43) มีจำนวนลูกจ้างรวม 4,079 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.23) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-25)

**ตารางที่ 2-25 จำนวนสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คน ขึ้นไป และจำนวนลูกจ้าง
จำแนกตามขนาดลูกจ้าง ณ วันที่ 14 ตุลาคม 2553 ในจังหวัดเชียงใหม่**

ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนสถาน ประกอบการ	จำนวนลูกจ้าง (คน)			
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวมลูกจ้าง
1 - 4 คน	1,949	2,245	1,863	26	4,134
5 – 9 คน	677	2,616	1,875	10	4,501
10 – 19 คน	299	2,343	1,736	0	4,079
20 – 49 คน	163	2,935	2,154	2	5,091
50 - 99 คน	29	1,292	869	0	2,161
100-299 คน	42	3,996	2,987	15	6,998
300-499 คน	8	1,370	1,643	12	3,025
500-999 คน	5	1,087	2,277	5	3,369
1,000 คน ¹	0	0	0	0	0
รวม	3,172	17,884	15,404	70	33,358

ที่มา : สำนักงานสถิติการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเชียงใหม่

2) การตรวจแรงงาน

2.1) การตรวจคุ้มครองแรงงาน

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 สำนักงานสถิติการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ ได้ดำเนินการตรวจสถานประกอบการทั้งสิ้น 224 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองรวม 1,807 คน จำแนกเป็นเพศชาย 967 คน และเพศหญิง 840 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 53.51 ร้อยละ 46.49 ของลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีขนาด 1-4 คน จำนวน 122 แห่ง (ร้อยละ 54.46) รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาด 5-9 คน จำนวน 46 แห่ง (ร้อยละ 20.54) และสถานประกอบการขนาด 10-19 คน มีจำนวน 34 แห่ง (ร้อยละ 15.18) สำหรับสถานประกอบการขนาดใหญ่ตั้งแต่ 500 คน ขึ้นไป ในไตรมาสนี้ไม่มีมีการตรวจ

จากผลการตรวจพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 85.71 (จำนวน 192 แห่ง) ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย ขณะที่สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายมีร้อยละ 14.29 (จำนวน 32 แห่ง) เมื่อพิจารณาผลการตรวจจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่มีอัตราการปฏิบัติถูกต้อง¹ มากที่สุดคือร้อยละ 100 ได้แก่ สถานประกอบการขนาด 50-99 คน รองลงมาคือขนาด 1 - 4 คน มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องร้อยละ 91.80 และขนาด 5 – 9 คน มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องร้อยละ 82.61 ตามลำดับ (ตารางที่ 2-26)

¹ อัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจคุ้มครองแรงงาน = (จำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องของการตรวจคุ้มครองแรงงาน ขนาด i / จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจคุ้มครองแรงงานทั้งหมดขนาด i) x 100

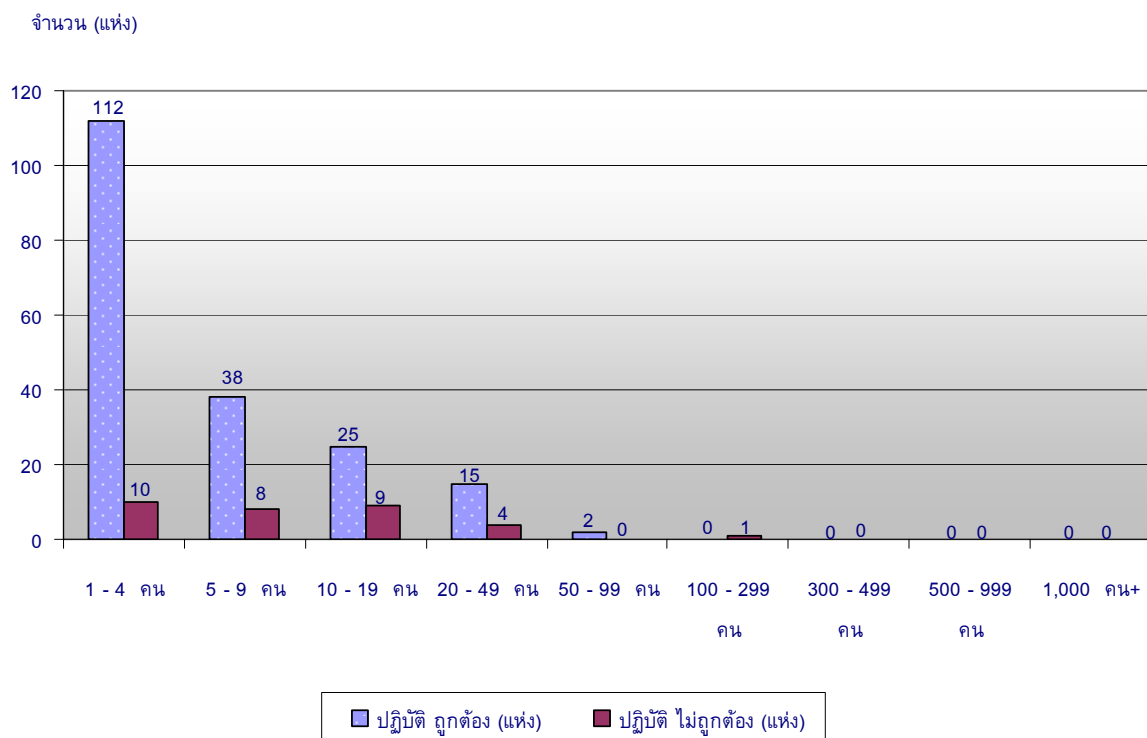

ตารางที่ 2-26 การตรวจแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการไตรมาส 2 ปี 2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ

ขนาดสถาน ประกอบการ	สถานประกอบการ ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)	
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง
1 - 4 คน	122	113	137	-	250	112	10
5 - 9 คน	46	153	154	-	307	38	8
10 - 19 คน	34	201	246	-	447	25	9
20 - 49 คน	19	345	191	-	536	15	4
50 - 99 คน	2	60	52	-	112	2	-
100 - 299 คน	1	95	60	-	155	-	1
300 - 499 คน	-	-	-	-	-	-	-
500 - 999 คน	-	-	-	-	-	-	-
1,000 คน	-	-	-	-	-	-	-
รวม	224	967	840	0	1,807	192	32

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-22 เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย คุ้มครองแรงงาน ไตรมาส 3 ปี 2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ

สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน สำหรับไตรมาสที่มีจำนวน 32 แห่ง มีเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 6 เรื่อง ซึ่งมีบางแห่งปฏิบัติไม่ถูกต้องมากกว่า 1 เรื่อง พบมากที่สุดคือ เรื่องวันหยุด มีสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องจำนวน 15 แห่ง (ร้อยละ 37.50 ของเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง) รองลงมาคือเรื่องข้อบังคับ มีสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 25.00) และเรื่องการจ่ายค่าจ้าง มีสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 20.00) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มีจำนวน 8 ประเภทอุตสาหกรรม ปฏิบัติไม่ถูกต้องมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมโรงแรม และภัตตาคาร มีจำนวน 15 แห่ง (ร้อยละ 37.52) รองลงมาได้แก่ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ มีจำนวน 10 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 25.00) และการผลิต มีจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 20.00) (ตารางที่ 2-27)

ตารางที่ 2-27 เรื่องที่สถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ไตรมาส 3 ปี 2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ

ประเภทอุตสาหกรรม	เรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง (แห่ง)											
	วัน ทำ งาน	เวลา ทำ งาน	เวลา พัก	เงิน ประกัน ในการ ทำงาน	วัน หยุด	สิทธิ การ ลา	การ จ่ายค่า จ้าง	ค่าล่วง เวลา และค่า ทำงาน	ค่า จ้าง ขั้นต่ำ	ข้อ บังคับ	สถานที่ จ่าย ค่าจ้าง	รวม
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้					1							1
2. การประมง												
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน												
4. การผลิต					4				2	2		8
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา												
6. การก่อสร้าง												
7. การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์		1			4	1	1		1	2		10
8. โรงแรม และภัตตาคาร		2			4		4			5		15
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม										1		1
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน												
11. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ กิจกรรมทางธุรกิจ					1							1
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ												
13. การศึกษา												
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์							2					2
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม ฯ					1		1					2
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล												
17. องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ												
18. ไม่ทราบ												
รวม		3			15	1	8		3	10		40

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ

2.2) การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการทั้งสิ้น 64 แห่ง และมีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ 2,512 คน เป็นเพศชาย 910 คน (ร้อยละ 36.23) และเพศหญิง 1,602 คน (ร้อยละ 63.77) ตามลำดับ

สถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีขนาด 5-9 คน มีจำนวน 19 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 29.69) รองลงมาเป็นขนาด 20 - 49 คน มีจำนวน 15 แห่ง (ร้อยละ 23.44) และขนาด 10-19 คน (ร้อยละ 20.31) สำหรับสถานประกอบการขนาดใหญ่ตั้งแต่ 500 คน ขึ้นไป ในไตรมาสนี้ไม่มีแผนการตรวจ

ผลการตรวจความปลอดภัยพบว่า สถานประกอบการร้อยละ 95.31 ปฏิบัติถูกต้อง (จำนวน 61 แห่ง) และมีสถานประกอบการเพียงร้อยละ 4.69 (จำนวน 3 แห่ง) ปฏิบัติไม่ถูกต้อง โดยสถานประกอบการส่วนใหญ่มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจความปลอดภัย² สูงสุดคือร้อยละ 100.00 ส่วนสถานประกอบการขนาด 50-99 คน ซึ่งมีการตรวจความปลอดภัยเพียง 2 แห่ง มีการปฏิบัติไม่ถูกต้องทั้ง 2 แห่ง (ตารางที่ 2-28)

ตารางที่ 2-28 การตรวจความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ
ไตรมาส 3 ปี 2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ

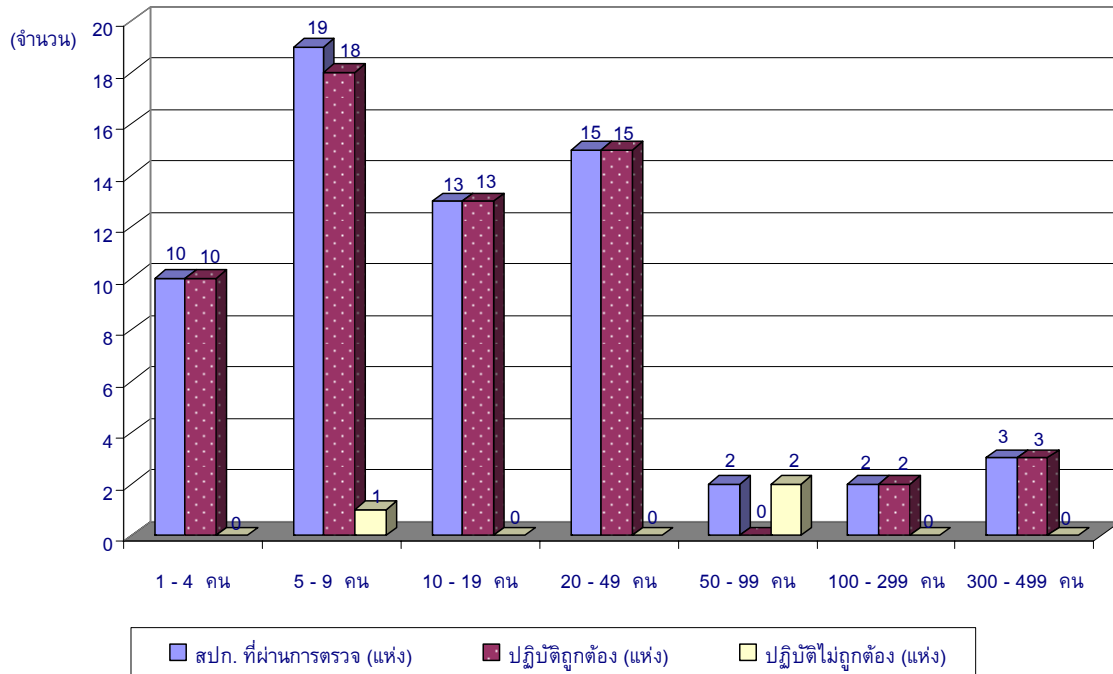
ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการ ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)	
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง
1 - 4 คน	10	15	20	-	35	10	-
5 - 9 คน	19	66	72	-	138	18	1
10 - 19 คน	13	69	95	-	164	13	-
20 - 49 คน	15	310	163	-	473	15	-
50 - 99 คน	2	89	56	-	145	-	2
100 - 299 คน	2	206	236	-	442	2	-
300 - 499 คน	3	155	960	-	1,115	3	-
500 - 999 คน	-	-	-	-	-	-	-
1,000 คน	-	-	-	-	-	-	-
รวม	64	910	1,602	0	2,512	61	3

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ

² อัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจความปลอดภัย = (จำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องของการตรวจความปลอดภัยขนาด i / จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจความปลอดภัยทั้งหมดขนาด i) x 100

แผนภาพที่ 2-23 เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องจากการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ไตรมาส 3 ปี 2553 ในจังหวัดเชียงใหม่

สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน มีมากที่สุดคือ 33 แห่ง (ร้อยละ 51.56) รองลงมาคือการผลิต มีจำนวน 17 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 26.56) และโรงแรมและภัตตาคาร มีจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 7.81) และในจำนวนสถานประกอบการที่ตรวจทั้งหมด 8 ประเภทอุตสาหกรรมพบว่าส่วนใหญ่มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องสูงถึงร้อยละ 100.00 มีเพียงอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน ที่มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องร้อยละ 90.91

ในจำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งสิ้น 2,512 คน ส่วนใหญ่ทำงานในอุตสาหกรรมการผลิตร้อยละ 40.41 (จำนวน 1,015 คน) รองลงมาได้แก่ งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ 27.47 (จำนวน 690 คน) และการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน ร้อยละ 27.31 (จำนวน 686 คน) (ตารางที่ 2-29)

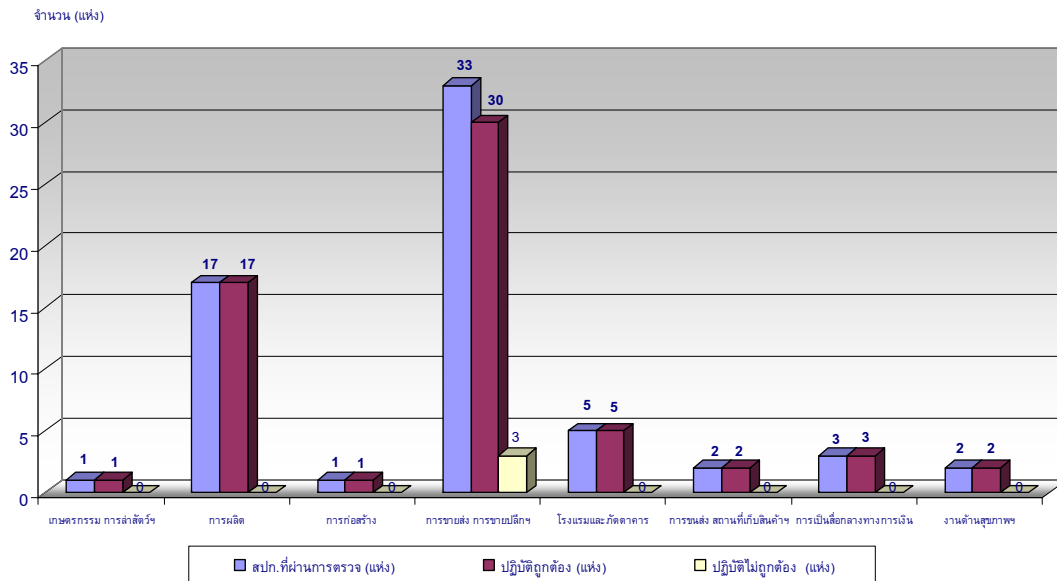
ตารางที่ 2-29 การตรวจความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอุตสาหกรรม ไตรมาส 3 ปี 2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก. ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้าง ที่ผ่านการตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)	
			ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	1	4	1	-
2. การประมง	-	-	-	-
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	-
4. การผลิต	17	1,015	17	-
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-	-	-	-
6. การก่อสร้าง	1	12	1	-
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ครัวเรือน	33	686	30	3
8. โรงแรม และภัตตาคาร	5	69	5	-
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	2	12	2	-
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	3	24	3	-
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	-	-	-	-
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคม	-	-	-	-
13. การศึกษา	-	-	-	-
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	2	690	2	-
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	-	-	1	-
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-	-	-
17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-	-	-
18. ไม่ทราบ	-	-	-	-
รวม	64	2,512	61	3

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-24 สถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง / ไม่ถูกต้องจากการตรวจตรวจความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส 3 ปี 2553 ของจังหวัดเชียงใหม่

3) แรงงานสัมพันธ์

3.1) องค์การนายจ้างและลูกจ้าง

จังหวัดเชียงใหม่ไม่มีการจัดตั้งองค์การนายจ้างและองค์การลูกจ้าง

3.2) ข้อพิพาทและความขัดแย้ง

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 จังหวัดเชียงใหม่ไม่มีข้อมูลการเรียกร้อง ข้อพิพาท และข้อขัดแย้ง

2.5 การประกันสังคม

1) สถานประกอบการในระบบประกันสังคม

1.1) จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 จังหวัดเชียงใหม่มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมทั้งสิ้น **2,516** แห่ง และมีผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนรวมทั้งสิ้น **33,486** คน ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมาเล็กน้อยคือจำนวน 10 แห่ง (จากไตรมาสที่ 2 ปี 2553 ที่มีจำนวน 2,526 แห่ง) หรือคิดเป็นร้อยละ 0.40 ส่วนผู้ประกันตนมีจำนวนลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา 56 คน (จากไตรมาส 2 ปี 2553 ที่มีจำนวน 33,542 คน) หรือคิดเป็นร้อยละ 0.17 และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้น 305 แห่ง (จากไตรมาสที่ 3 ปี 2552 ที่มีจำนวน 2,211 แห่ง) หรือคิดเป็นร้อยละ 13.79 ส่วนผู้ประกันตนมีจำนวนเพิ่มขึ้น 6,612 คน (จากไตรมาสที่ 3 ปี 2552 ที่มีจำนวน 26,874 คน) หรือคิดเป็นร้อยละ 24.60

ทั้งนี้ เหตุผลสำคัญที่มีจำนวนสถานประกอบการให้ความสำคัญในการขึ้นทะเบียนประกันสังคมเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากสำนักงานประกันจังหวัดศรีสะเกษ ได้รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้แก่นายจ้าง / สถานประกอบการ เกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ของการขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม ทำให้นายจ้างมีความรู้ ความเข้าใจ และคำนึงถึงประโยชน์ที่ลูกจ้างจะได้รับมากขึ้น

หากพิจารณาสถานประกอบการที่อยู่ในข่ายกองทุนประกันสังคมจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามขนาดพบว่าร้อยละ 78.70 เป็นสถานประกอบการขนาด 1 – 9 คน (จำนวน 1,980 แห่ง) และมีผู้ประกันตนจำนวน 6,131 คน (ร้อยละ 18.31) รองลงมาเป็นขนาด 10 - 19 คน ร้อยละ 10.85 (จำนวน 273 แห่ง) มีผู้ประกันตนจำนวน 3,644 คน (ร้อยละ 10.88) และขนาด 20-49 คน ร้อยละ 5.60 (จำนวน 141 แห่ง) มีผู้ประกันตนจำนวน 4,287 คน (ร้อยละ 12.80) ส่วนสถานประกอบการขนาดใหญ่ที่มีขนาด 500 คนขึ้นไปที่อยู่ในข่ายกองทุนประกันสังคมจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนทั้งสิ้น 6 แห่ง (ร้อยละ 0.24) และมีผู้ประกันตนรวม 4,342 คน (ร้อยละ 12.97) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-30)

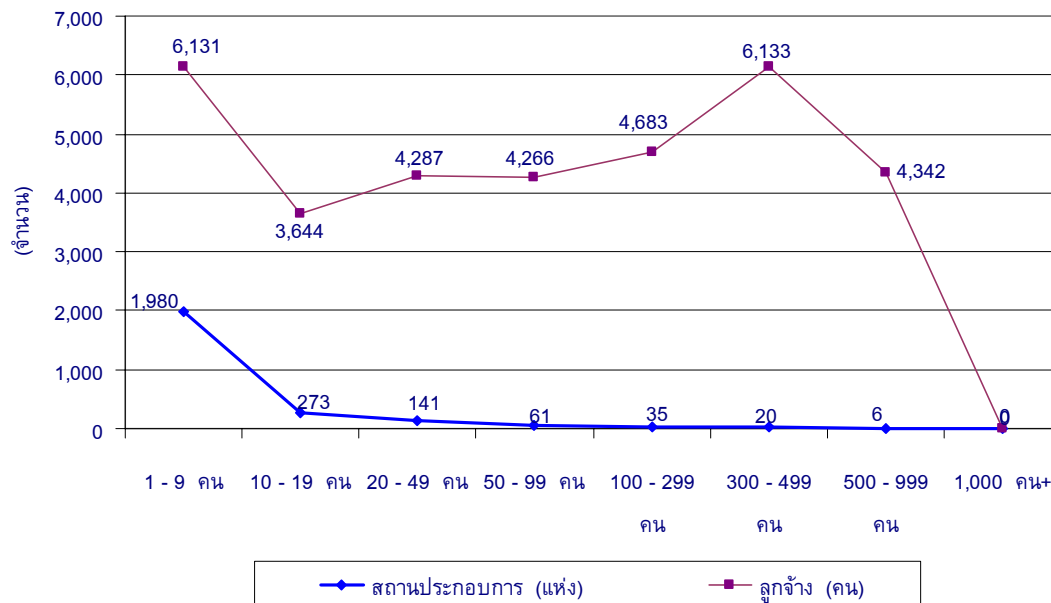
ตารางที่ 2-30 จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตนจำแนกขนาดสถานประกอบการ ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 จังหวัดศรีสะเกษ

ขนาดสถานประกอบการ	ไตรมาสที่ 3/2553	
	สปก. (แห่ง)	ผปต. (คน)
1 – 9 คน	1,980	6,131
10 – 19 คน	273	3,644
20 – 49 คน	141	4,287
50 – 99 คน	61	4,266
100 – 299 คน	35	4,683
300 – 499 คน	20	6,133
500 – 999 คน	6	4,342
1,000 คนขึ้นไป	-	-
รวม	2,516	33,486

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-25 จำนวนสถานประกอบการและลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนประกันสังคม จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 จังหวัดศรีสะเกษ

1.2) จำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคม

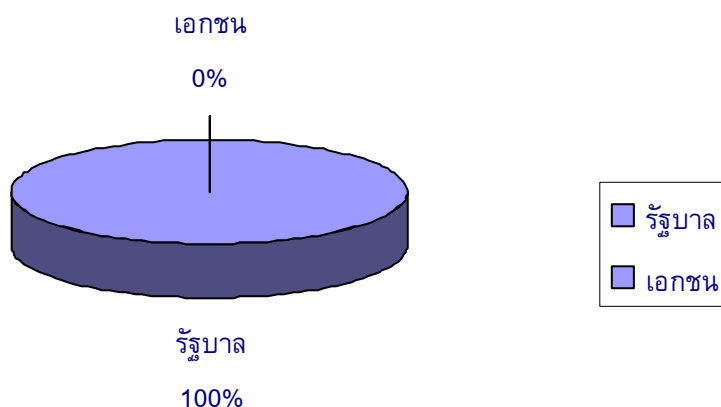
จังหวัดศรีสะเกษมีจำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคมจำนวน 1 แห่ง โดยเป็นสถานพยาบาลของรัฐบาล คือ โรงพยาบาลศรีสะเกษ (ตารางที่ 2-31)

ตารางที่ 2-31 จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมจำแนกตามประเภทสถานพยาบาล
ไตรมาส 3 ปี 2553 ในจังหวัดศรีสะเกษ

ประเภทสถานพยาบาล	แห่ง
รัฐบาล	1
เอกชน	-
รวม	1

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-26 เปรียบเทียบสัดส่วนของสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมจำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ไตรมาส 3 ปี 2553 ในจังหวัดเชียงใหม่

1.3) การใช้บริการกองทุนประกันสังคม

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 จำนวนผู้ประกันตนของจังหวัดเชียงใหม่ที่ใช้บริการกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประโยชน์ทดแทน (ไม่เหินจากการทำงาน) มีจำนวน 10,522 ราย (หรือร้อยละ 31.42 ของจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด) โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน 7,961 ราย หรือร้อยละ 75.66 ของผู้บริการทั้งหมด รองลงมา คือ กรณีเจ็บป่วย 1,636 ราย (ร้อยละ 15.55) กรณีคลอดบุตร 480 ราย (ร้อยละ 4.56) กรณีว่างงาน 297 ราย (ร้อยละ 2.80) กรณีชราภาพ 93 คน (ร้อยละ 0.88) กรณีตาย 30 คน (ร้อยละ 0.29) และกรณีทุพพลภาพ 25 ราย (ร้อยละ 0.24) ตามลำดับ

ด้านปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน ในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 มีจำนวนทั้งสิ้น 42,767,760.24 บาท ในจำนวนนี้ พบว่ากรณีเจ็บป่วย มีการจ่ายเงินสูงสุดถึง 17,189,516.64 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.19 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย รองลงมา ได้แก่ กรณีคลอดบุตร 9,123,930.00 บาท (ร้อยละ 21.33) กรณีสงเคราะห์บุตร 8,941,100.00 บาท (ร้อยละ 20.91) กรณีว่างงาน 3,391,164.35 บาท (ร้อยละ 7.93) กรณีชราภาพ 2,360,982.00 บาท (ร้อยละ 5.52) กรณีตาย 1,542,767.75 บาท (ร้อยละ 3.61) และกรณีทุพพลภาพ 218,299.50 บาท (ร้อยละ 0.51) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-32)

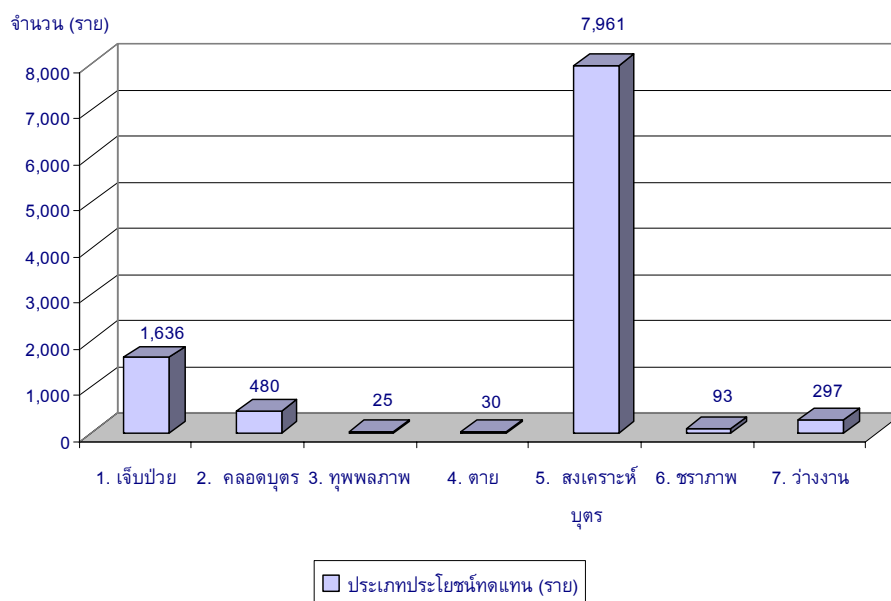

ตารางที่ 2-32 การให้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส 3 ปี 2553 จังหวัดเชียงใหม่

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ราย	ล้านบาท
1. เจ็บป่วย	1,636	17,189,516.64
2. คลอดบุตร	480	9,123,930.00
3. ทูพพลภาพ	25	218,299.50
4. ตาย	30	1,542,767.75
5. สงเคราะห์บุตร	7,961	8,941,100.00
6. ชราภาพ	93	2,360,982.00
7. ว่างาน	297	3,391,164.35
รวม	10,522	42,767,760.24

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่

แผนภาพที่ 2-27 จำนวนผู้ให้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส 3 ปี 2553 จังหวัดเชียงใหม่

1.4) การเลิกกิจการและการเลิกจ้าง

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2553 มีสถานประกอบการที่อยู่ในข่ายกองทุนประกันสังคมแจ้งเลิกกิจการกับสำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 57 แห่ง และมีลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง 133 คน เป็นสถานประกอบการที่มีการจ้างงานขนาด 1-9 คน จำนวน 56 แห่ง (ร้อยละ 98.25) และขนาด 10 คนขึ้นไป จำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 1.75) หากเปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการกับไตรมาสที่ผ่านมาพบว่า มีจำนวนเพิ่มขึ้น 11 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 23.91 และลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างมีจำนวนเพิ่มขึ้น 49 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 58.33 (ตารางที่ 2-33)

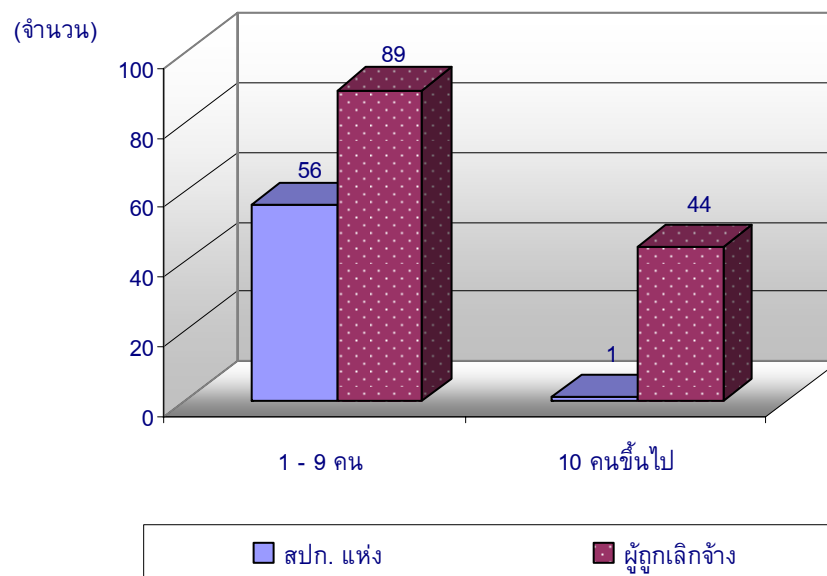

ตารางที่ 2-33 จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการและลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างจำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส 2 ปี 2553 และไตรมาส 3 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

ขนาดสถานประกอบการ	ไตรมาส 2/2553		ไตรมาส 3/2553	
	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง (คน)
1 - 9 คน	46	84	56	89
10 คนขึ้นไป	-	-	1	44
รวม	46	84	57	133

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-28 จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการและลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส 3 ปี 2553 ในจังหวัดตรัง

สถานประกอบการที่ปิดกิจการ ส่วนใหญ่จะเป็นกิจการอื่นๆ (กิจการขึ้นกองทุนเดียว) มีจำนวน 21 แห่ง (ร้อยละ 36.84) จำนวนผู้ถูกเลิกจ้าง 22 คน (ร้อยละ 16.54) รองลงมาเป็นสถานประกอบการประเภทสถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ มีจำนวน 15 แห่ง (ร้อยละ 26.32) จำนวนผู้ถูกเลิกจ้าง 21 คน (ร้อยละ 15.79) การก่อสร้าง มีจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 14.04) จำนวนผู้ถูกเลิกจ้าง 26 คน (ร้อยละ 19.55) ร้านสินค้าเบ็ดเตล็ด การค้าอื่นๆ มีจำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 12.28) จำนวนผู้ถูกเลิกจ้าง 8 คน (ร้อยละ 6.02) และการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ และร้านขายอาหาร โรงแรม ห้องเช่า มีประเภทละ 3 แห่ง (ร้อยละ 5.26) จำนวนผู้ถูกเลิกจ้าง 46 คน และ 10 คน (ร้อยละ 34.59 และ 7.52) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-34)

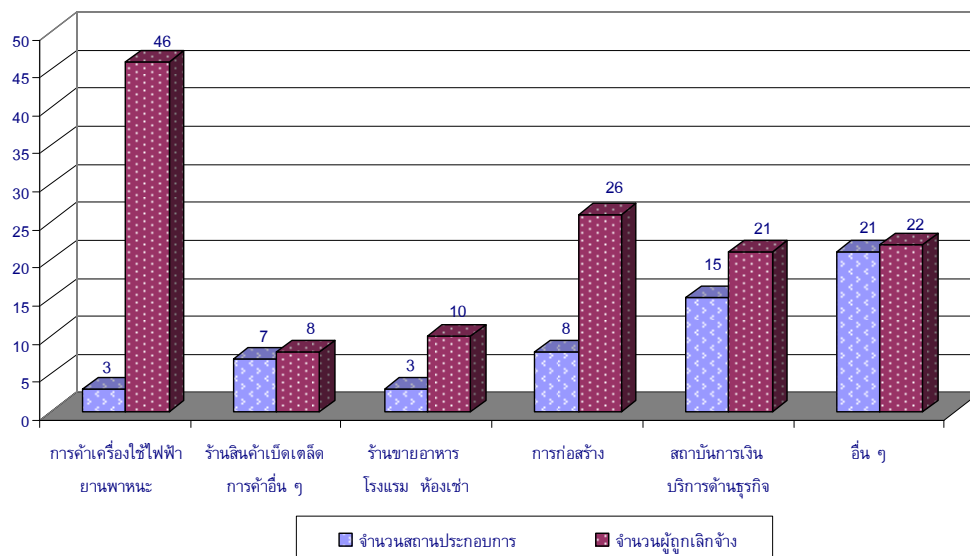

ตารางที่ 2-34 ประเภทกิจการที่เลิกกิจการและจำนวนลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำแนกตามประเภทกิจการ ในจังหวัดตรัง ไตรมาส 3 ปี 2553

ประเภทกิจการ	จำนวนสถานประกอบการ	จำนวนผู้ถูกเลิกจ้าง
1. การค้าเครื่องไฟฟ้า ยานพาหนะ	3	46
2. ร้านสินค้าเบ็ดเตล็ด การค้าอื่นๆ	7	8
3. ร้านขายอาหาร โรงแรม ห้องเช่า	3	10
4. การก่อสร้าง	8	26
5. สถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ	15	21
6. อื่น ๆ	21	22
รวม	57	133

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

แผนภาพที่ 2-29 ประเภทกิจการที่เลิกกิจการและจำนวนลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำแนกตามประเภทกิจการ ในจังหวัดตรัง ไตรมาส 3 ปี 2553

2) นายจ้างและลูกจ้างในระบบกองทุนเงินทดแทน

2.1) จำนวนนายจ้างและลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน

จำนวนนายจ้างที่ขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทนในจังหวัดตรัง มีทั้งสิ้น 2,203 แห่ง และมีลูกจ้างที่ขึ้นทะเบียนทั้งสิ้น 26,823 คน ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา จำนวน 17 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 0.77 ส่วนลูกจ้างมีจำนวนลดลง 133 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.49

เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน 5 อันดับแรก จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม หากไม่รวมประเภทกิจการอื่นๆ ที่ไม่ได้จำแนกประเภทไว้ พบว่า การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา เป็นอุตสาหกรรมที่มีสถานประกอบการอยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนมากที่สุดมีจำนวน 586 แห่ง (ร้อยละ 26.60 ของสถานประกอบการทั้งหมด) รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมสาขาการผลิต มีจำนวน 420 แห่ง (ร้อยละ 19.06) โรงแรมและภัตตาคาร มีจำนวน 178 แห่ง (ร้อยละ 8.08) การศึกษา มีจำนวน 162 แห่ง (ร้อยละ 7.35) และการก่อสร้าง มีจำนวน 116 แห่ง (ร้อยละ 5.27) ตามลำดับ

ในส่วนของผู้จ้าง พบว่า 5 อันดับแรกที่มีจำนวนผู้จ้างอยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม หากไม่รวมกิจการอื่นๆ ที่ไม่ได้จำแนกประเภทไว้ สาขาการผลิต เป็นกิจการที่มีจำนวนผู้จ้างอยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนมากที่สุดคือจำนวน 10,996 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.99 ของจำนวนผู้จ้างทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา มีจำนวน 3,812 คน (ร้อยละ 14.24) โรงแรมและภัตตาคาร มีจำนวน 1,727 คน (ร้อยละ 6.44) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีจำนวน 985 คน (ร้อยละ 3.67) และงานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ มีจำนวน 956 คน (ร้อยละ 3.56) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-35)

ตารางที่ 2-35 จำนวนสถานประกอบการและผู้จ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาสที่ 2 ปี 2553 และ ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 จังหวัดเชียงใหม่

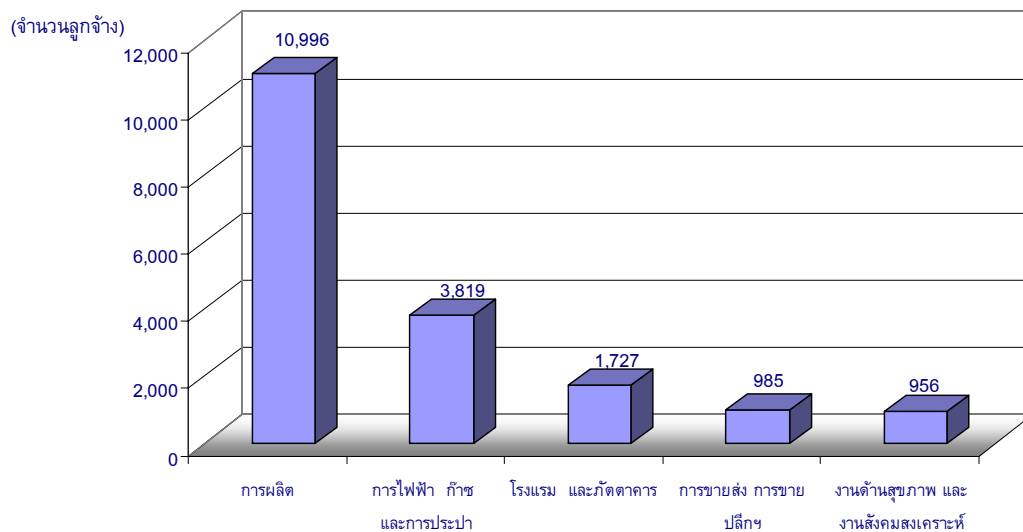
ประเภทอุตสาหกรรม	ไตรมาสที่ 2 ปี 2553		ไตรมาสที่ 3 ปี 2553	
	สปก. (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สปก. (แห่ง)	ลูกจ้าง(คน)
1. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	7	138	7	137
2. การผลิต	420	11,116	420	10,996
3. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	587	3,821	586	3,819
4. การก่อสร้าง	116	571	116	572
5. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	77	943	75	985
6. โรงแรม และภัตตาคาร	177	1,680	178	1,727
7. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	8	85	8	81
8. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	10	125	10	122
9. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	33	134	33	136
10. การศึกษา	165	824	162	812
11. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	73	937	73	956
12. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	75	570	71	527
13. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	12	250	12	247
14. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-	-	-
15. ประเภทกิจการอื่น ๆ	460	5,762	452	5,706
รวม	2,220	26,956	2,203	26,823

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่

หมายเหตุ: ไม่รวมสถานประกอบการส่วนราชการ

**แผนภาพที่ 2-30 5 อันดับประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนลูกจ้างอยู่ในข่ายกองทุน
เงินทดแทนมากที่สุด ไตรมาส 3/2553 จังหวัดศรีสะเกษ**

2.2) การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน)

การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน) จำแนกตามประเภทความร้ายแรง ในไตรมาสนี้มีจำนวนลูกจ้างที่มาใช้บริการ 152 คน (หรือร้อยละ 0.57 ของจำนวนลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทนทั้งหมด) โดยประเภทความร้ายแรงที่มีผู้มาใช้บริการกองทุนมากที่สุด ได้แก่ กรณีหยุดงานเกิน 3 วัน มีจำนวน 82 คน (ร้อยละ 53.95) รองลงมาเป็นกรณีตาย มีจำนวน 65 คน (ร้อยละ 42.76) และกรณีสูญเสียอวัยวะบางส่วน มีจำนวน 5 คน (ร้อยละ 3.29) ตามลำดับ

สำหรับจำนวนการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน มีจำนวนทั้งสิ้น 593,120.75 บาท โดยกรณีสูญเสียอวัยวะบางส่วน มีการจ่ายเงินมากที่สุดสูงถึง 214,000.80 บาท (ร้อยละ 36.08 ของจำนวนเงินที่จ่ายทั้งหมด) รองลงมาเป็นกรณีตาย จำนวน 198,347.40 บาท (ร้อยละ 33.44) และกรณีหยุดงานเกิน 3 วัน จำนวน 180,772.55 บาท (ร้อยละ 30.48) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-36)

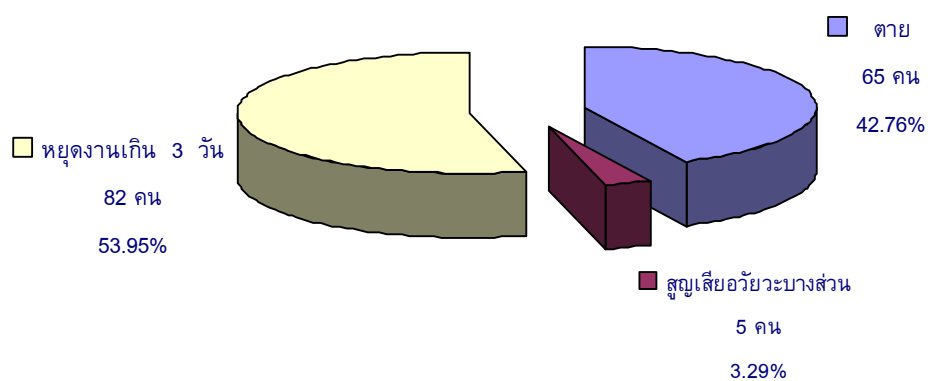
ตารางที่ 2-36 การใช้บริการของกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน) จำแนกตามประเภทความร้ายแรง ไตรมาส 3 ปี 2553 จังหวัดศรีสะเกษ

ประเภทความร้ายแรง	ผู้ให้บริการ (คน)	จำนวนเงินที่จ่าย (บาท)
1. ตาย	65	198,347.40
2. ทุพพลภาพ	-	-
3. สูญเสียอวัยวะบางส่วน	5	214,000.80
4. หยุดงานเกิน 3 วัน	82	180,772.55
5. หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	-	-
รวม	152	593,120.75

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดศรีสะเกษ

แผนภาพที่ 2-31 จำนวนการใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน) จำแนกตามประเภทความร้ายแรง ไตรมาส 3 ปี 2553 จังหวัดตรัง

บทที่ 3

ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน

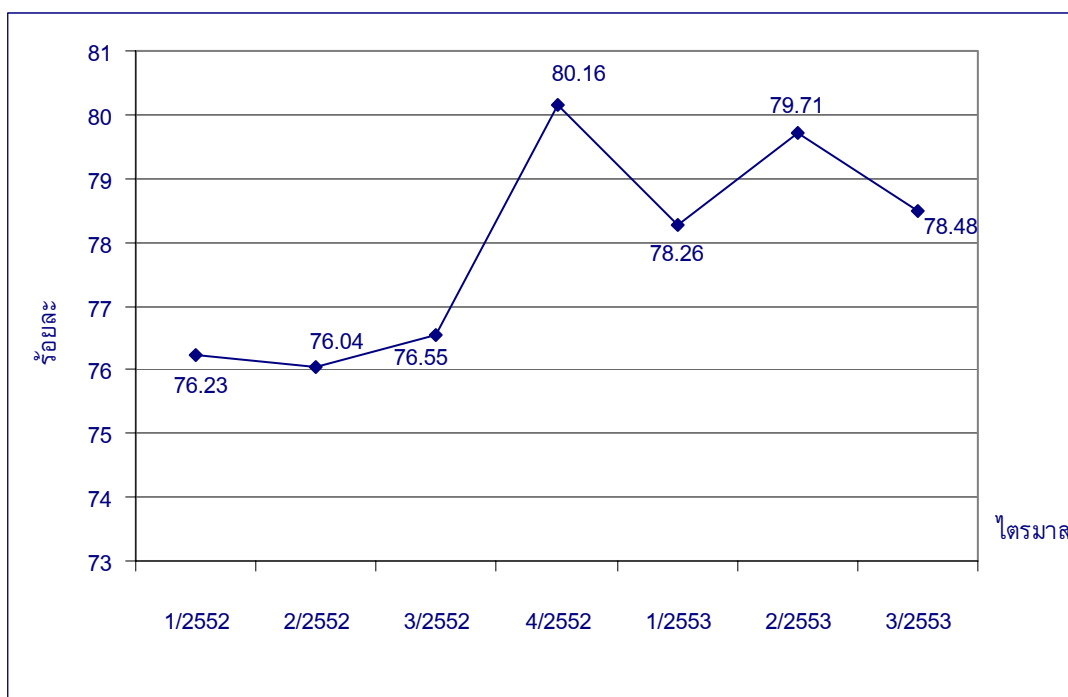
จากปัจจัยต่างๆ ที่ได้กล่าวในบทที่ 2 ทั้งสภาพเศรษฐกิจของจังหวัด อันได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในจังหวัด ดัชนีราคาผู้บริโภค ภาวะเศรษฐกิจระดับครัวเรือน รวมทั้งสถานการณ์แรงงานจังหวัด โดยมีกำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน การส่งเสริมการมีงานทำ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ และการประกันสังคม เป็นองค์ประกอบสำคัญในการวิเคราะห์ถึงสาเหตุปัญหาด้านแรงงาน ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง และตัวชี้วัดในเรื่องต่างๆ จึงเป็นดัชนีที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง อันจะทำให้ทราบถึงความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ในช่วงต่างๆ และคาดการณ์อนาคตเบื้องต้นได้ ซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อการตัดสินใจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ในการกำหนดแผนงานหรือสนองตอบต่อความต้องการของนายจ้าง ผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้เป็นอย่างดี สถานการณ์แรงงานจังหวัดเชียงใหม่ ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 (กรกฎาคม - กันยายน 2553) จึงนำเสนอตัวชี้วัดภาวะแรงงานด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงสภาพกำลังแรงงาน ในตลาดแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อเทียบกับประชากรวัยแรงงานทั้งหมดของจังหวัดเชียงใหม่ โดยคำนวณจากกำลังแรงงานในจังหวัดซึ่งประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีงานทำ ผู้ว่างงาน และผู้รอฤดูกาล เทียบกับประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในจังหวัด พบว่าไตรมาสที่ 3 ปี 2553 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน มีอัตราร้อยละ 78.48 ลดลงร้อยละ 1.54 จากไตรมาสที่ 2 ปี 2552 ที่มีอัตราร้อยละ 79.71 และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.52 จากไตรมาสที่ 3 ปี 2552 ที่มีอัตราการมีส่วนร่วมร้อยละ 76.55 และหากเปรียบเทียบตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2552 – ไตรมาสที่ 3 ปี 2553 พบว่าไตรมาสที่ 4 ปี 2552 มีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานมากที่สุด คือมีอัตราร้อยละ 80.16 (ตามแผนภาพที่ 3-1)

แผนภาพที่ 3-1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดตรัง

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัด

$$= \frac{\text{กำลังแรงงานในจังหวัดตรัง}}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในจังหวัด}} \times 100$$

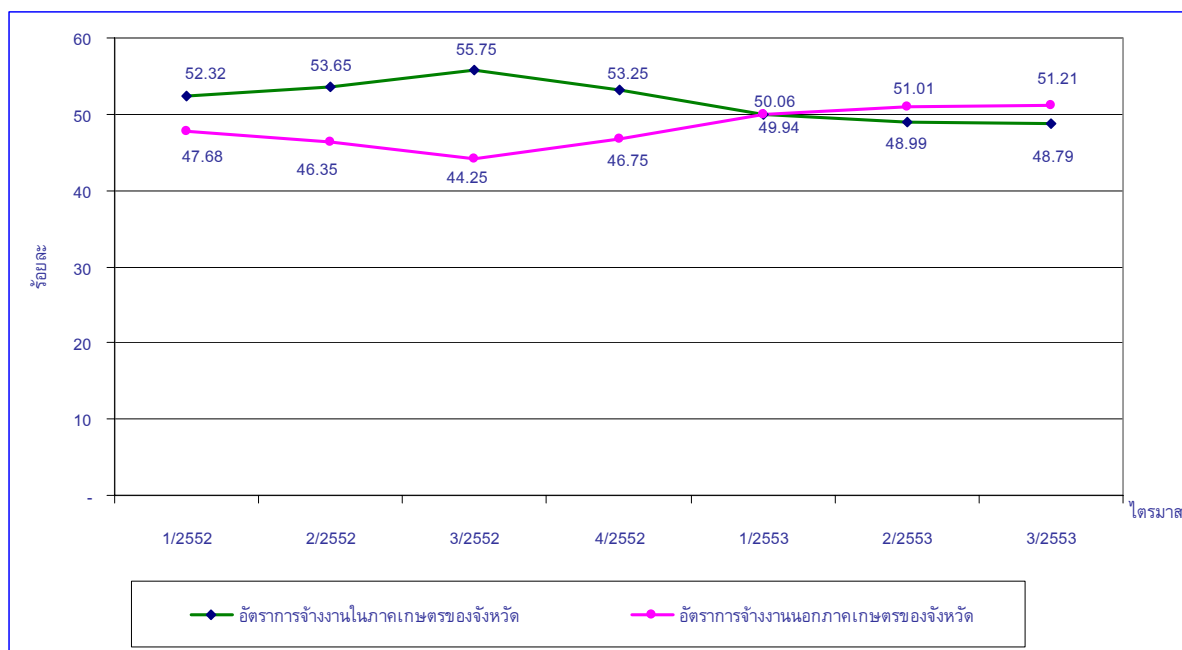
3.2 อัตราการจ้างงาน

อัตราการจ้างงานต่อกำลังแรงงาน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงภาวะการจ้างงาน ในตลาดแรงงานของ จังหวัดตรัง โดยแยกเป็นอัตราการจ้างงานในภาคเกษตร และอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตร สำหรับอัตรา การจ้างงานในภาคเกษตรของจังหวัดตรัง คำนวณจากผู้ทำงานในภาคเกษตรในจังหวัดตรัง ต่อกำลังแรงงานที่ มีงานทำของจังหวัดตรัง สำหรับไตรมาสที่ 3/2553 อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรมีอัตราร้อยละ 48.79 เมื่อ เปรียบเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราการจ้างงานในสัดส่วนลดลงร้อยละ 0.42 จากไตรมาสที่ 2/2553 ที่มีอัตราร้อยละ 48.99 และหากเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาพบว่ามีสัดส่วนลดลงร้อยละ 12.50 ซึ่งไตรมาสที่ 3/2552 มีอัตราร้อยละ 55.75 และหากเทียบตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2552 - 2/2553 พบว่า ไตรมาสที่ 3/2552 มีอัตราการจ้างงานในภาคเกษตรสูงที่สุด คือมีอัตราร้อยละ 55.75

ส่วนอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งคำนวณจากผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อกำลังแรงงานที่มีงานทำในจังหวัดเชียงใหม่ ในไตรมาสที่ 3/2553 อยู่ที่อัตราร้อยละ 51.21 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาร้อยละ 0.40 โดยไตรมาสที่ 2/2553 มีอัตราร้อยละ 51.01 และหากเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.75 จากไตรมาสที่ 3/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 44.25 (ตามแผนภาพที่ 3-2)

แผนภาพที่ 3-2 อัตราการจ้างงานใน / นอกภาคเกษตรของจังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่

- หมายเหตุ :
1. อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรของจังหวัด

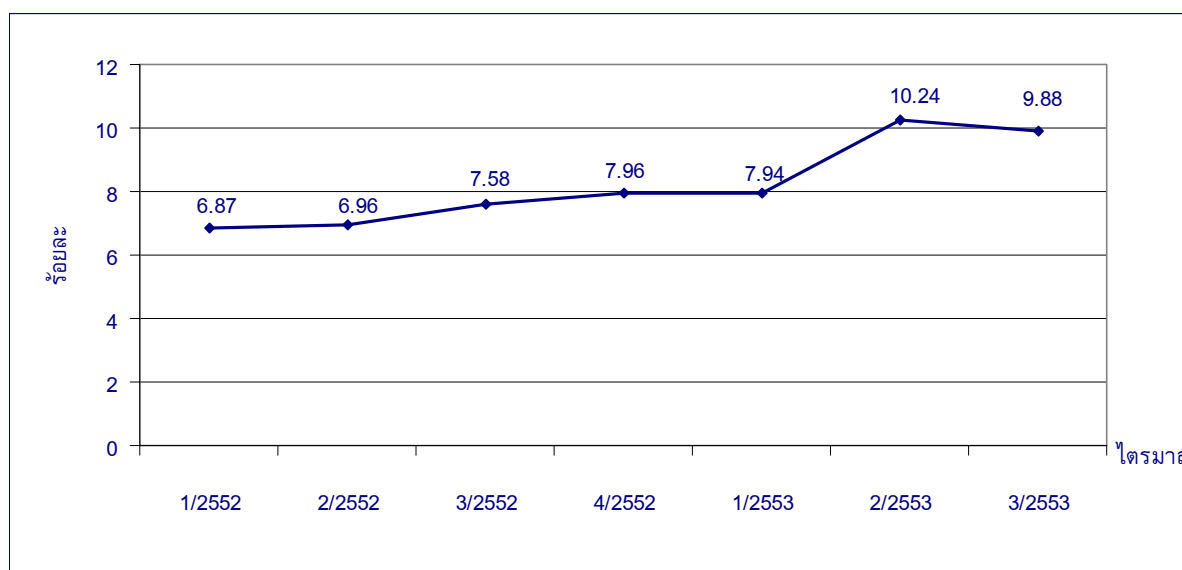
$$= \frac{\text{จำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรของจังหวัด}}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}} \times 100$$
 2. อัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด

$$= \frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรของจังหวัด}}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}} \times 100$$

เมื่อพิจารณาอัตราการจ้างงานเฉพาะด้านอุตสาหกรรมการผลิต โดยคำนวณจากผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด เปรียบเทียบกับจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัดตรัง พบว่าไตรมาสที่ 3/2553 มีอัตราร้อยละ 9.88 มีอัตราการลดลงร้อยละ 3.53 จากไตรมาสที่ 2/2553 ที่มีอัตราร้อยละ 10.24 แต่มีอัตราที่เพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 30.36 จากไตรมาสที่ 3/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 7.58 ทั้งนี้หากมองในภาพรวมตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2552 – ไตรมาสที่ 3/2553 พบว่าไตรมาสที่ 2/2553 มีอัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตสูงที่สุดคือร้อยละ 10.24 (ตามแผนภาพที่ 3-3)

แผนภาพที่ 3-3 อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดตรัง

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด

$$= \frac{\text{ผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$$

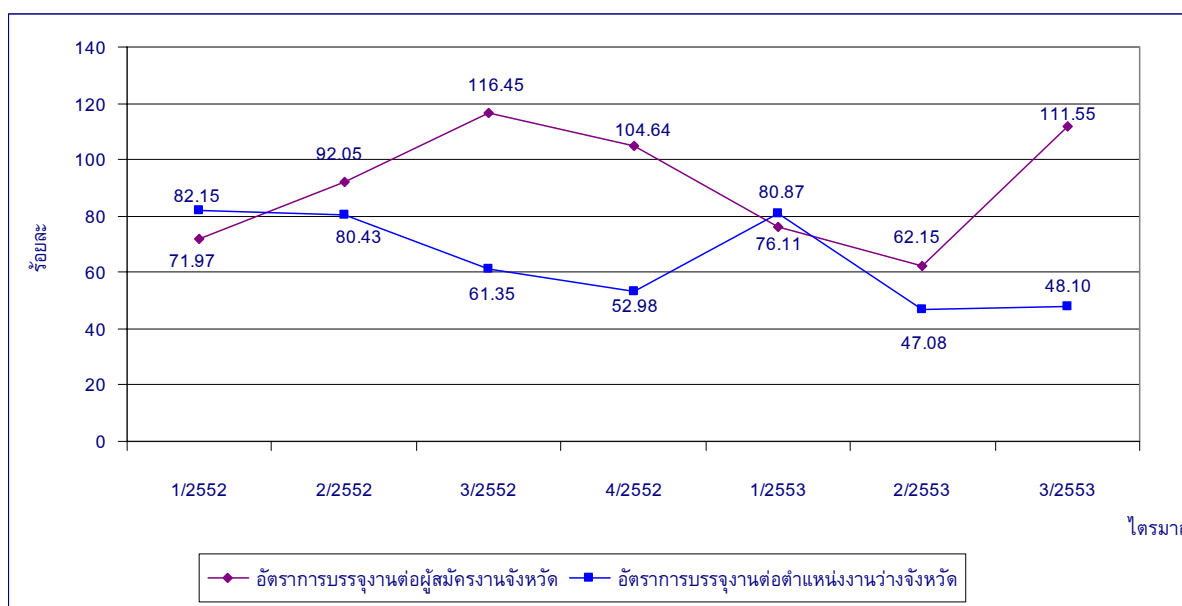
3.3 อัตราการบรรจุนาน

อัตราการบรรจุนานในแต่ละไตรมาส เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาวการณ์ด้านแรงงาน สามารถศึกษาวิเคราะห์จากตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน โดยอัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานจังหวัด คำนวณจากผู้ได้รับการบรรจุนานในจังหวัด เทียบกับจำนวนผู้สมัครงานในจังหวัด สำหรับไตรมาสที่ 3/2553 มีอัตราที่ค่อนข้างสูงอยู่ที่ร้อยละ 111.55 ทั้งนี้จากอัตราการบรรจุนานที่มากกว่าผู้สมัครงาน ไม่ได้หมายความว่าผู้สมัครงานในไตรมาสนี้จะได้รับการบรรจุนานทุกคน แต่ผู้ที่สมัครงานในไตรมาสที่ผ่านมาส่วนหนึ่งได้รับการบรรจุนานในไตรมาสนี้ ทำให้มีอัตราการบรรจุนานที่สูง เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่ายังมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 79.49 โดยไตรมาสที่ 2/2553 มีอัตราร้อยละ 62.15 แต่เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ายังคงมีอัตราที่ลดลงร้อยละ 4.20 ซึ่งไตรมาสที่ 3/2552 มีอัตราสูงถึงร้อยละ 116.45 และหากมองในภาพรวมของจังหวัดตรัง ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2552 – ไตรมาสที่ 2/2553 พบว่าไตรมาสที่ 3/2552 มีอัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานมากที่สุดคือ 116.45

ส่วนอัตราการบรรจุนาน ต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด ซึ่งคำนวณจากผู้ได้รับการบรรจุนานในจังหวัด เทียบกับตำแหน่งงานว่างในจังหวัด ในไตรมาสที่ 3/2553 พบว่าอัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างมีอัตรา ร้อยละ 48.10 มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.16 จากไตรมาสที่ 2/2553 ที่มีอัตราร้อยละ 47.08 และหากเทียบกับ ไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราลดลงร้อยละ 21.60 จากไตรมาสที่ 3/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 61.35 และหากมองในภาพรวมตั้งแต่ ไตรมาส 1/2552 – ไตรมาส 3/2553 พบว่าไตรมาสที่ 1/2552 มีอัตรา การบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างสูงที่สุดคืออัตราร้อยละ 82.15 ส่วนอัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างที่ มีอัตราต่ำสุดคือ ไตรมาสที่ 2/2553 (ตามแผนภาพที่ 3-4)

แผนภาพที่ 3-4 อัตราการบรรจุนานของจังหวัดตรัง

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

- หมายเหตุ : 1. อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานจังหวัด

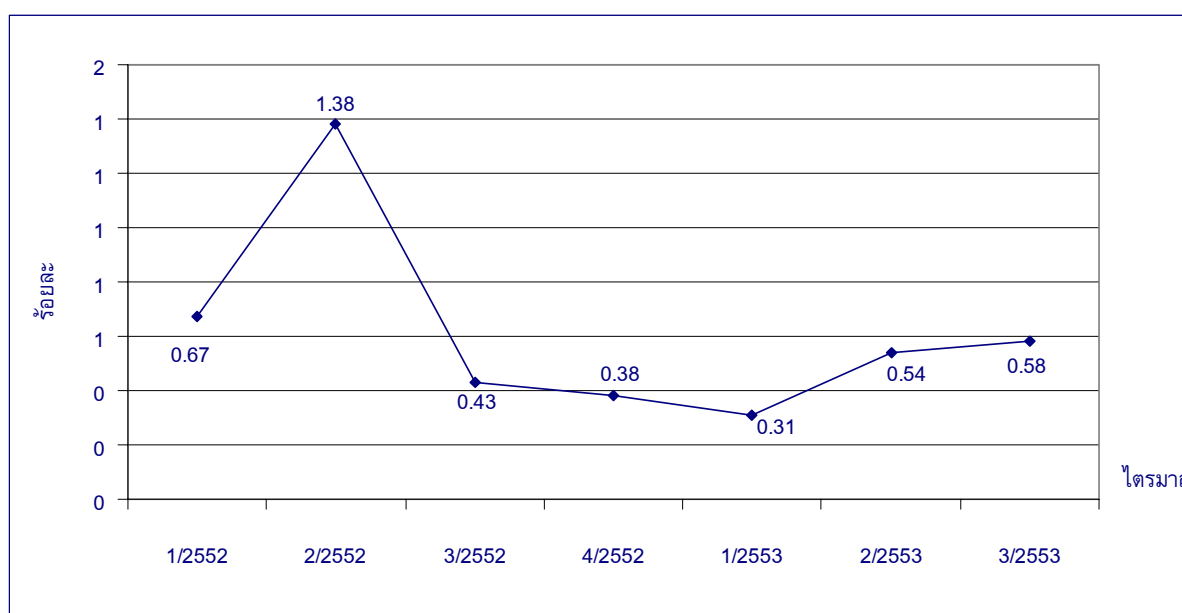
$$= \frac{\text{ผู้ได้รับการบรรจุนานในจังหวัด}}{\text{ผู้สมัครงานในจังหวัด}} \times 100$$
2. อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด

$$= \frac{\text{ผู้ได้รับการบรรจุนานในจังหวัด}}{\text{ตำแหน่งงานว่างในจังหวัด}} \times 100$$

3.4 อัตราการว่างงาน

อัตราการว่างงานในจังหวัดตรัง มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามปัจจัยหลักต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ การเมือง ฤดูกาลต่างๆ และจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา โดยคำนวณจากจำนวนผู้ไม่มีงานทำในจังหวัด เทียบกับ กำลังแรงงานของจังหวัด สำหรับจังหวัดตรัง จำนวนผู้ไม่มีงานทำ (ว่างงาน) มีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับกำลังแรงงานของจังหวัด โดยไตรมาสที่ 3/2553 ผู้ว่างงานมีจำนวน 2,394 คน จากจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ทั้งหมด 413,188 คน โดยอัตราการว่างงานร้อยละ 0.58 และเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 2/2553 ที่มีอัตราร้อยละ 0.54 (ผู้ว่างงานจำนวน 2,252 คน จากจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 418,309 คน) ทำให้ไตรมาสนี้มีอัตราเพิ่มขึ้น ร้อยละ 7.62 และหากเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.29 จาก ไตรมาสที่ 3/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 0.43 หากเปรียบเทียบในภาพรวม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2552 - ไตรมาสที่ 2/2553 พบว่าไตรมาสที่ 2/2552 มีอัตราการว่างงานสูงที่สุดคือร้อยละ 1.38 (ตามแผนภาพที่ 3-5)

แผนภาพที่ 3-5 อัตราการว่างงานของจังหวัดตรัง

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : อัตราการว่างงานจังหวัด

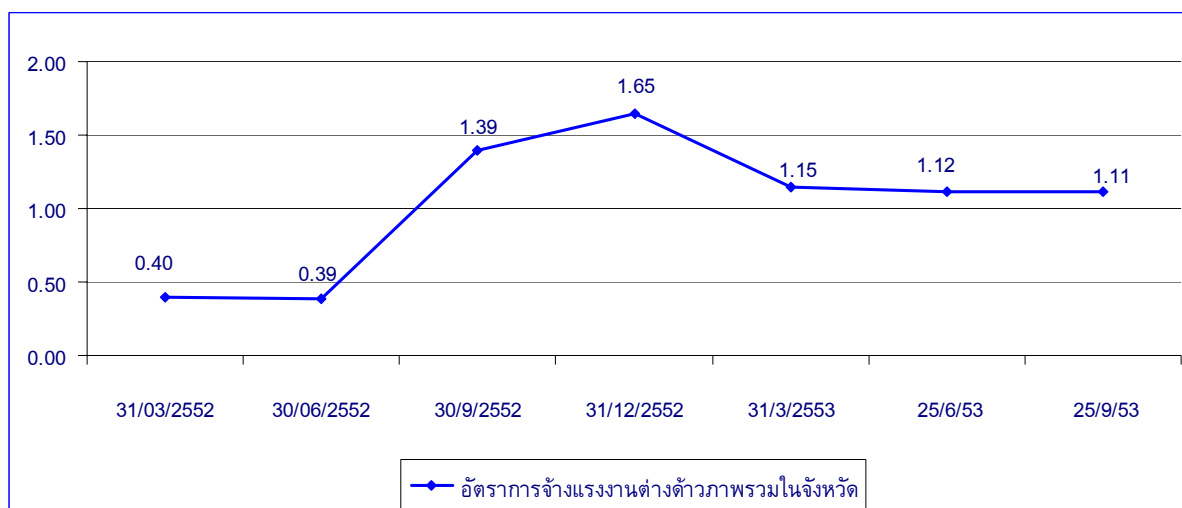
$$= \frac{\text{จำนวนผู้ไม่มีงานทำในจังหวัด} \times 100}{\text{กำลังแรงงานของจังหวัด}}$$

3.5 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว

จำนวนแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ซึ่งได้แก่ แรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ คือ พม่า ลาว และกัมพูชา จากข้อมูลสำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง ณ วันที่ 25 กันยายน 2553 มีจำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งสิ้น 4,579 คน และเมื่อเทียบอัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวภาพรวมในจังหวัด โดยคำนวณจากจำนวนแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ในจังหวัด เทียบกับกำลังแรงงานของจังหวัด พบว่าไตรมาสที่ 3/2553 มีอัตราร้อยละ 1.11 มีอัตราลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมาร้อยละ 0.71 ซึ่งไตรมาสที่ 2/2553 (ณ 25 มิถุนายน 2553) ที่มีอัตราร้อยละ 1.12 และหากเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราลดลงร้อยละ 20.39 จากไตรมาส 3/2552 (ณ วันที่ 30 กันยายน 2552) ที่มีอัตราร้อยละ 1.39 (ตามแผนภาพที่ 3-6)

แผนภาพที่ 3-6 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ในจังหวัดตรัง (รวม 3 สัญชาติ)
ณ วันที่ 25 กันยายน 2553

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : 1. อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวของจังหวัด

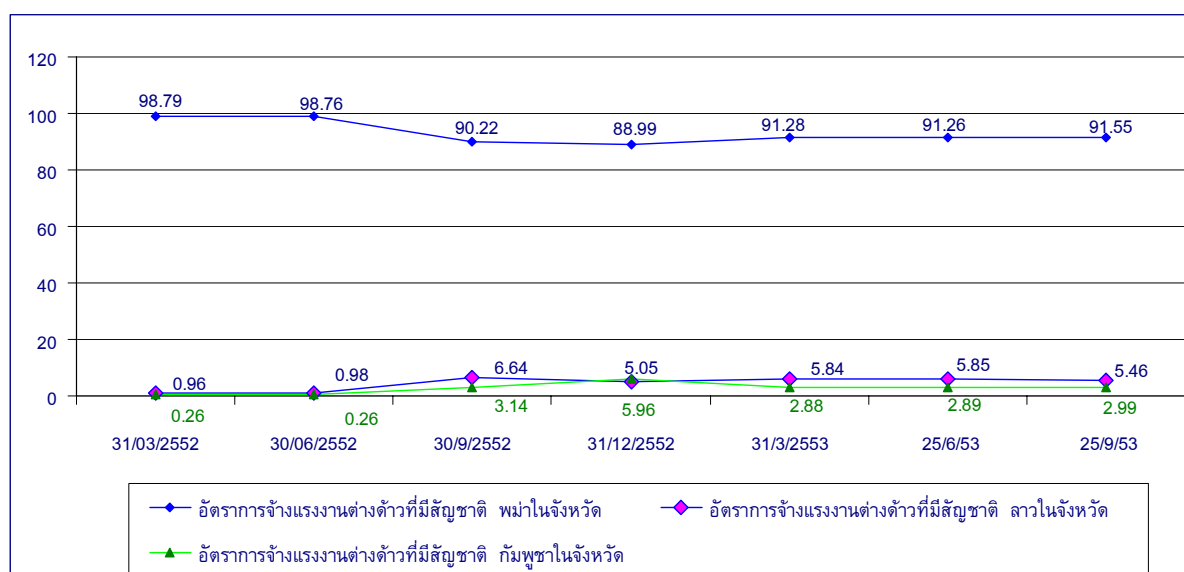
$$= \frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ในจังหวัด}}{\text{กำลังแรงงานของจังหวัด}} \times 100$$

หากพิจารณา อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวรายสัญชาติ โดยคำนวณจากจำนวนแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. แยกรายสัญชาติในจังหวัด เทียบกับแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ทั้งหมด (รวม 3 สัญชาติ) ของจังหวัด พบว่าตลอดทั้งปี อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีมากที่สุด โดยไตรมาสที่ 3/2553 (ณ 25 กันยายน 2553) อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าอยู่ที่อัตราร้อยละ 91.55 มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.31 จากไตรมาสที่ 2/2553 (ณ 25 มิถุนายน 2553) ที่มีอัตราร้อยละ 91.26 และหากเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.47 จากไตรมาสที่ 3/2552 (ณ วันที่ 30 กันยายน 2552) ที่มีอัตราร้อยละ 90.22

ด้านอัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว ไตรมาสที่ 3/2553 (ณ วันที่ 25 กันยายน 2553) อยู่ที่ อัตราร้อยละ 5.46 มีอัตราการลดลงร้อยละ 6.63 จากไตรมาส 2/2553 (ณ 25 มิถุนายน 2553) ที่มีอัตราร้อยละ 5.85 และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราการลดลงร้อยละ 17.75 จากไตรมาสที่ 3/2552 (ณ วันที่ 30 กันยายน 2552) ที่มีอัตราร้อยละ 6.64

ในขณะที่อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว สัญชาติกัมพูชา ในไตรมาสที่ 3/2553 มีอัตราร้อยละ 2.99 มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.48 จากไตรมาสที่ 2/2553 ที่มีอัตราร้อยละ 2.89 และมีอัตราการลดลงร้อยละ 4.64 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาที่มีอัตราร้อยละ 3.14 (ตามแผนภาพ 3 - 7)

แผนภาพที่ 3-7 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ในจังหวัดตรัง จำแนกรายสัญชาติ

ที่มา : สำนักจัดหางานจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : 2. อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวรายสัญชาติในจังหวัด
= $\frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. แยกรายสัญชาติ (3 สัญชาติ) ใน จังหวัด} \times 100}{\text{แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ทั้งหมด (รวม 3 สัญชาติ) ของจังหวัด}}$

3.6 อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ

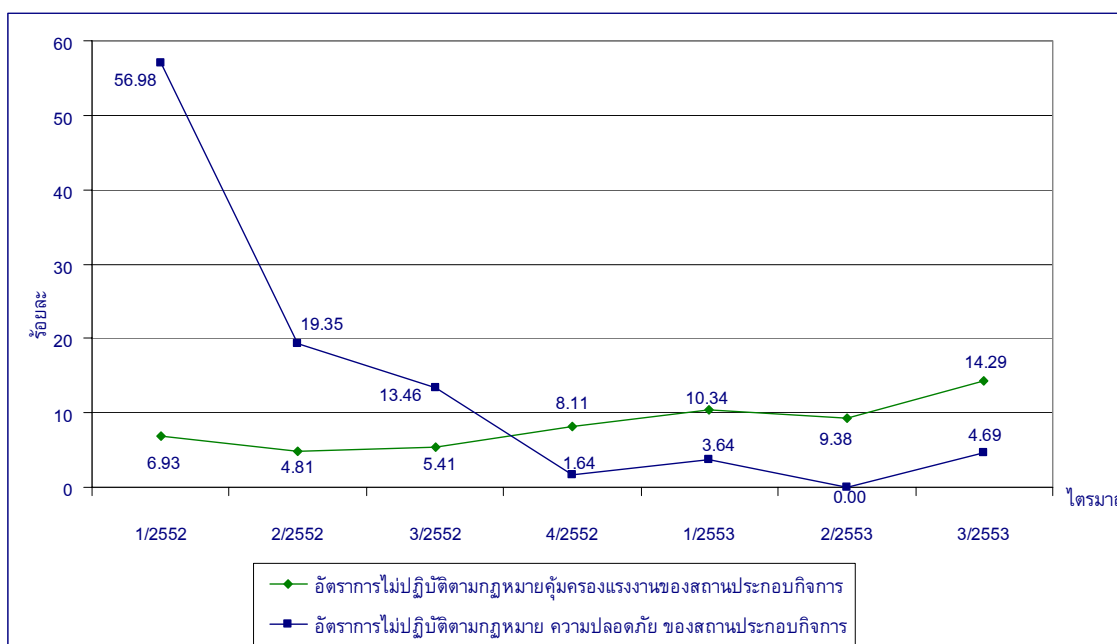
อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ เป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งที่สถานประกอบการ หรือนายจ้างไม่ใส่ใจต่อข้อกำหนดหรือไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องคุณภาพชีวิตของลูกจ้าง หรือบางสถานประกอบการอาจจะไม่ทราบก็ตาม แต่ถือว่าย่อมส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม สำหรับจังหวัดตรัง ตามที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นการให้คำแนะนำ เพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องในครั้งต่อไป แต่จากอัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ แยกเป็น 2 ประเภทคือ การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดคุ้มครองแรงงาน และการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัย

สำหรับอัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัด จำนวนจาก จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงานในจังหวัด เทียบกับจำนวนสถานประกอบการ ที่ผ่านการตรวจคุ้มครองแรงงานในจังหวัด ในไตรมาสที่ 3/2553 มีอัตราร้อยละ 14.29 เพิ่มขึ้นร้อยละ 52.38 จากไตรมาสที่ 2/2553 ที่มีอัตราร้อยละ 9.38 และเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 164.29 จากไตรมาสที่ 3/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 5.41 และเมื่อเปรียบเทียบกับตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2552 – ไตรมาส 3/2553 พบว่าไตรมาสที่ 2/2552 มีอัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานน้อยที่สุดคือร้อยละ 4.81

ส่วนอัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัยในการทำงาน โดยคำนวณจากจำนวนสถานประกอบการ ที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในจังหวัด ต่อจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจความปลอดภัยในจังหวัด พบว่าในไตรมาสที่ 3/2553 มีอัตราร้อยละ 4.69 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่าลดลงร้อยละ 65.18 จากไตรมาสที่ 3/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 13.46 และเมื่อเปรียบเทียบกับตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2552 – ไตรมาส 3/2553 พบว่าไตรมาสที่ 2/2553 มีอัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัยในการทำงานน้อยที่สุดคือ ไม่มีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง มีข้อสังเกตคือ แม้ว่าในไตรมาสนี้อัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยของสถานประกอบการจะมีอัตราร้อยละ 0.00 แต่หากมองถึงสถานประกอบการที่ตรวจความปลอดภัย พบว่ามีเพียง 7 แห่ง เท่านั้น อย่างไรก็ตามสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ก็ได้ให้ความรู้ ให้คำปรึกษา และได้แนะนำแก่สถานประกอบการในการตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปลอดภัยกับแรงงานที่ใช้เครื่องจักร ซึ่งสถานประกอบการส่วนใหญ่ก็ได้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยได้มีการสอนวิธีใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ รวมทั้งอบรมให้ความรู้ต่างๆ ทำให้เกิดความผิดพลาดลดลง (ตามแผนภาพที่ 3-8)

แผนภาพที่ 3-8 อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดคุ้มครองแรงงาน / กฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดตรัง

หมายเหตุ :

1. อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดควบคุมครองแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัด
$$= \frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายควบคุมครองแรงงานในจังหวัด} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายควบคุมครองแรงงานในจังหวัด}}$$
2. อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัยของสถานประกอบการในจังหวัด
$$= \frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในจังหวัด} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายความปลอดภัยในจังหวัด}}$$

3.7 อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน / ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ

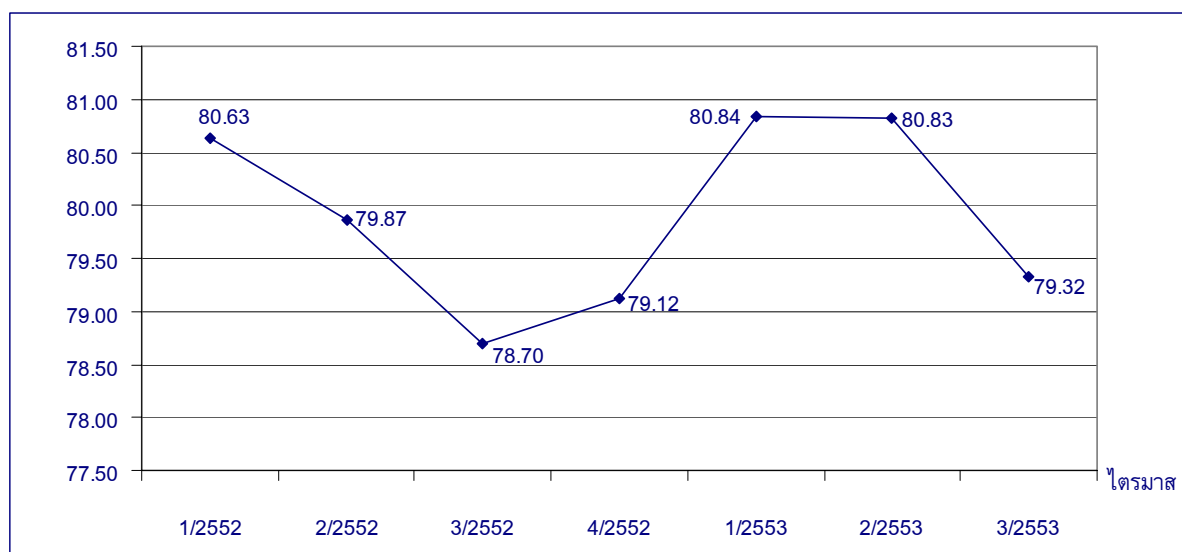
อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้ง ในสถานประกอบการ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ในสถานประกอบการนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเกิดข้อพิพาทและข้อขัดแย้ง จะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ว่ามีทิศทางหรือแนวโน้มเป็นไปในทิศทางใด การเกิดข้อพิพาทแรงงานนั้น มีผลมาจากการการขัดแย้งที่นายจ้างมีต่อลูกจ้างหรือลูกจ้างมีต่อนายจ้าง จนไม่สามารถหาข้อยุติหรือตกลงกันได้ สำหรับอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน และข้อขัดแย้งในสถานประกอบการต่อสถานประกอบการ 100,000 แห่ง ในจังหวัด คำนวณจากสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในจังหวัดต่อ 100,000 แห่ง เทียบกับสถานประกอบการทั้งหมดในจังหวัด พบว่าในรอบปี 2550 – 2553 ยังไม่มีข้อพิพาทแรงงาน / ข้อขัดแย้งเกิดขึ้นในสถานประกอบการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการในจังหวัดตรัง ในแต่ละแห่งได้มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

3.8 อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม

อัตราของสถานประกอบการ ที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจังหวัดตรัง ซึ่งคำนวณจากจำนวนสถานประกอบการที่อยู่ในระบบประกันสังคมจังหวัด เทียบกับจำนวนสถานประกอบการทั้งหมดในจังหวัด พบว่าสัดส่วนของสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจังหวัดตรัง ไตรมาส 3/2553 มีอัตราร้อยละ 79.32 ลดลงร้อยละ 1.87 จากไตรมาสที่ 2/2553 ที่มีอัตราร้อยละ 80.83 และหากเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.79 จากไตรมาส 3/2552 ที่มีอัตราร้อยละ 78.70 สำหรับอัตราการเข้าสู่ระบบประกันสังคมที่เพิ่มขึ้น – ลดลงนั้น สาเหตุเนื่องจากสถานประกอบการบางแห่ง เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก ลูกจ้างมีการเข้า – ออกบ่อยครั้ง ในบางกิจการที่มีลูกจ้างคนเดียว นายจ้างจึงจำเป็นต้องแจ้งยกเลิกการขึ้นทะเบียนประกันสังคม ทั้งที่กิจการยังดำเนินอยู่ สำหรับกิจการที่มีขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่จะแจ้งขึ้นทะเบียนประกันสังคมถูกต้องตามกฎหมายทุกแห่ง

แผนภาพที่ 3-9 อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัดตรัง

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัด
=
$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่อยู่ในระบบประกันสังคมจังหวัด} \times 100}{\text{สถานประกอบการในจังหวัดทั้งหมด}}$$

ภาคผนวก

ตารางแสดงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายจังหวัด ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 3)
มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553

ค่าจ้างขั้นต่ำ	พื้นที่
206	กรุงเทพมหานคร และจังหวัดสมุทรปราการ
205	จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรสาคร
204	จังหวัดภูเก็ต
184	จังหวัดชลบุรี และสระบุรี
181	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
180	จังหวัดฉะเชิงเทรา
178	จังหวัดระยอง
173	จังหวัดนครราชสีมา พังงา และระนอง
171	จังหวัดเชียงใหม่
170	จังหวัดกระบี่ ปราจีนบุรี และลพบุรี
169	จังหวัดกาญจนบุรี
168	จังหวัดเพชรบุรี
167	จังหวัดจันทบุรี และราชบุรี
165	จังหวัดสิงห์บุรี และอ่างทอง
164	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
163	จังหวัดเลย สมุทรสงคราม และสระแก้ว
162	จังหวัดตรัง
161	จังหวัดสงขลา
160	จังหวัดชุมพร ตรัง นครนายก นราธิวาส ยะลา ลำพูน และอุบลราชธานี
159	จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัตตานี พัทลุง สตูล สุราษฎร์ธานี หนองคาย และอุดรธานี
158	จังหวัดกำแพงเพชร ชัยนาท นครสวรรค์ สุพรรณบุรี และอุทัยธานี
157	จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น เชียงราย บุรีรัมย์ ยโสธร ร้อยเอ็ด และสกลนคร
156	จังหวัดชัยภูมิ ลำปาง และหนองบัวลำภู
155	จังหวัดนครพนม เพชรบูรณ์ มุกดาหาร และอำนาจเจริญ
154	จังหวัดมหาสารคาม
153	จังหวัดตาก พิษณุโลก สุโขทัย สุรินทร์ และอุดรดิตถ์
152	จังหวัดน่าน และศรีสะเกษ
151	จังหวัดพะเยา พิจิตร แพร่ และแม่ฮ่องสอน

ภาพกิจกรรมการจัดสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานของจังหวัดตรัง

▲ เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2553 ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง (นายไมตรี อินทุสุต) ให้เกียรติเป็นประธานในพิธี เปิดการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานของจังหวัดตรัง ณ โรงแรมธรรมรินทร์ ธนา จังหวัดตรัง และได้รับเกียรติอย่างสูงจากคณะวิทยากรซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงแรงงานคือ นางสุทัศน์ สืบวงศ์แพทย์ หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน และนายสุนันท์ โพธิ์ทอง ที่ปรึกษาวิชาการแรงงาน พร้อมด้วยผู้บริหารระดับสูงของภาคเอกชนของจังหวัดตรัง คือ นายสกล โตทับเที่ยง ประธานหอการค้าจังหวัดตรัง นายสุชาติ เตชานุรักษ์ กรรมการที่ปรึกษาสภาอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง และนายถิรวุฒิ วรวิทย์นันท์ อุปนายกสมาคมการท่องเที่ยวและโรงแรมจังหวัดตรัง การจัดสัมมนาครั้งนี้ เกิดจากปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่ได้รับการสะท้อนจากผู้ประกอบการเกือบทุกประเภท โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมการผลิต ในการสัมมนาได้เชิญผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนที่เป็นตัวแทนของฝ่ายที่ต้องการแรงงาน (Demand Side) และฝ่ายผลิตแรงงาน (Supply Side) ร่วมรับฟังการสะท้อนสถานการณ์ของระดับปัญหาการขาดแคลนแรงงานของจังหวัดตรังในปี 2553 และแนวโน้มของปัญหาในอนาคต

ภาพกิจกรรมโครงการตรวจเยี่ยมสถานประกอบการ บริษัท วู้ดเวอร์คยูไนเต็ต จำกัด

▲ เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2553 สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง ร่วมกับหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน ได้ออกตรวจเยี่ยม บริษัท วู้ดเวอร์คยูไนเต็ต จำกัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง (นายไมตรี อินทุสุต) เป็นประธานคณะตรวจเยี่ยมฯ พร้อมด้วยหัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงแรงงาน อุตสาหกรรมจังหวัด เกษตรจังหวัดตรัง และผู้แทนจากสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด ร่วมในคณะ โดยมีประธานกรรมการ (นายวิถิ์ สุพิทักษ์) ผู้บริหาร และพนักงานของบริษัทฯ ให้การต้อนรับ สำหรับวัตถุประสงค์ในการดำเนินการตรวจเยี่ยมฯ ครั้งนี้ เพื่อพบปะพูดคุยหารือสถานการณ์การประกอบกิจการแปรรูปไม้ยางพารา สภาพปัญหาของตลาด ตลอดจนแนวทางแก้ไขระหว่างภาครัฐ เอกชน

ภาพกิจกรรมโครงการจ้างงานเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

▲ เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2553 หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน (นางสุทัศนีย์ สืบวงศ์แพทย์) และคณะได้เดินทางมาตรวจราชการ ณ จังหวัดตรัง และได้ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมโครงการจ้างงานเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพฯ “โครงการปรับปรุงรางระบายน้ำ หมู่ 4 และคูระบายน้ำ หมู่ 6 ต.บ่อน้ำร้อน” และ “โครงการขุดลอกคลองบ้านสิเหร่ หมู่ 6 และบ้านเคี่ยมงาม หมู่ 8 ต.บ่อน้ำร้อน” ในพื้นที่ อ. กันตัง จ. ตรัง

ภารกิจหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน ในจังหวัดตรัง

สำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง

ศาลากลางจังหวัด (หลังใหม่) ชั้น 4
ต.ทับเที่ยง อ.เมือง จ.ตรัง (92000)
โทร. / แฟกซ์ (075) 217254

เป็นผู้แทนกระทรวงแรงงานในจังหวัดตรัง
ดำเนินการเกี่ยวกับงานยุทธศาสตร์ งานนโยบาย แผน และประสาน
ดำเนินการโครงการจ้างงานเร่งด่วนพัฒนาทักษะฝีมือ และโครงการ
พิเศษด้านแรงงานในจังหวัด บริหารจัดการด้านแรงงานเชิงบูรณาการ
สู่ประชาชนในพื้นที่ / ชุมชน ตลอดจนเสริมสร้างศักยภาพ ส่งเสริม
และสนับสนุนการดำเนินงานของอาสาสมัครแรงงาน

สำนักงานจัดหางานจังหวัดตรัง

ศาลากลางจังหวัด (หลังใหม่) ชั้น 2
ต.ทับเที่ยง อ.เมือง จ.ตรัง (92000)
โทร. / แฟกซ์ (075) 214027-8

ให้บริการและส่งเสริมการจัดหางาน จัดระบบการทำงานของคน
ต่างด้าว พัฒนาระบบการแนะแนวอาชีพให้มีประสิทธิภาพตาม
มาตรฐานสากล ส่งเสริม กำกับ ดูแลการคุ้มครองคนหางาน
พัฒนาระบบและสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงาน

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดตรัง

252/6 ถ.ท่ากลาง ต.ทับเที่ยง
อ.เมือง จ.ตรัง (92000)
โทร. / แฟกซ์ (075) 570544 - 5

ส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การพัฒนา
ฝีมือแรงงานแก่กำลังแรงงานใหม่ก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน
ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริม
การพัฒนาฝีมือแรงงานปี 2545

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดตรัง

ศาลากลางจังหวัด (หลังใหม่) ชั้น 4
ต.ทับเที่ยง อ.เมือง จ.ตรัง (92000)
โทร. / แฟกซ์ (075) 218964

พัฒนามาตรฐานแรงงานให้สอดคล้องกับมาตรฐาน
สากล คุ้มครองแรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐานแรงงาน
ส่งเสริม พัฒนาและกำกับดูแลความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่งเสริมและพัฒนา
ระบบแรงงานสัมพันธ์และสวัสดิการแรงงาน

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดตรัง

252/5 ถ.ท่ากลาง ต.ทับเที่ยง
อ.เมือง จ.ตรัง (92000)
โทร. / แฟกซ์ (075) 570527 - 8

คุ้มครองดูแลลูกจ้างในกรณีที่ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือ
สูญหายจากการทำงาน หรือระงับรักษาผลประโยชน์ให้นายจ้าง
ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเงินทดแทน สร้างหลักประกันแก่ลูกจ้างที่เป็น
ผู้ประกันตนในกรณีที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย ทุกพลภาพ และ
ตายอันไม่เนื่องมาจากการทำงาน ให้แก่นายจ้าง กรณีคลอดบุตร
สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับ
ประโยชน์ทดแทน

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นางพัฒนา พันธุ์พัก

แรงงานจังหวัดตรัง

ผู้จัดทำ

นางนิรมล หมื่นจิตร

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นายกิตติศักดิ์ ดั่งงพูล

นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

นางวันทา บุญดำ

เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลด้านแรงงาน

หากมีข้อสงสัยหรือข้อเสนอแนะประการใด กรุณาติดต่อสำนักงานแรงงานจังหวัดตรัง
ศาลากลางจังหวัด (หลังใหม่) ชั้น 4 ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง (92000)
หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร 0-7521-7254

E-Mail : trang@mol.go.th / website : www.trang.mol.go.th/